

รายงานการประชุมคณะกรรมการวิสามัญวิชาการ ตรวจสอบร่างรัฐธรรมนูญ

และร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ

ครั้งที่ ../๒๕๕๐

สภาร่างรัฐธรรมนูญ

วันพุธที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๐

ณ ห้องประชุมคณะกรรมการ หมายเลข ๓๗๐๑ ชั้น ๗ อาคารรัฐสภา ๓

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๐๐ นาฬิกา

(นายอัศวิน สุมาวงศ์ ทำหน้าที่เป็นประธานที่ประชุม)

ประธาน : ท่านกรรมาธิการมาครบองค์ประชุมแล้ว ขอเปิดประชุมครับ

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม มีอะไรใหม่ครับฝ่ายเลขานุการ ไม่มี
นะครับ เชิญครับ

นายมานิจ สุขสมจิตร : ผมคิดว่ามีอันหนึ่งซึ่งคณะกรรมการควรจะได้ทราบ ก็คือว่า
ตารางการทำงานของกรรมาธิการยกร่างรัฐธรรมนูญ เดี่ยวผมจะขออนุญาตชี้แจงให้ เพราะงาน
บางอย่างจะต้องทำคู่ขนานไป บางอย่างต้องทำทันที

ประธาน : อันนั้นไว้เป็นเรื่องอื่นก็ได้ โอ.เค. ครับ

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองบันทึกการประชุม มีบันทึกการประชุมคราวที่แล้ว หน้า ๑
เป็นเรื่องชื่อ หน้า ๒ หน้า ๓ หน้า ๔ หน้า ๕ หน้า ๖ ถ้าไม่มีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ถือว่า
ที่ประชุมรับรองรายงาน

ระเบียบวาระที่ ๓ พิจารณารายงานความคืบหน้าของอนุกรรมาธิการ ๓ คณะ เพื่อจัดทำ
บทสรุปเสนอสภาร่างรัฐธรรมนูญ อันนี้ผมอยากจะเข้าไปที่อนุกรรมาธิการตรวจสอบร่างรัฐธรรมนูญเสียก่อน
เพราะว่าเราจะได้เร่งส่งไปที่สภาร่างรัฐธรรมนูญและกรรมาธิการยกร่าง หนังสือความจริงอย่างที่เคยเรียน
แล้วว่าเราเป็นกรรมาธิการของสภาร่างรัฐธรรมนูญ เราก็ควรจะทำอะไรต่ออะไรไปถึงประธานสภา
ร่างรัฐธรรมนูญ แต่ว่าตัวจริงเราสัมพันธ์ใกล้ชิดติดมากับกรรมาธิการยกร่างรัฐธรรมนูญ และเขามีเรื่องจะต้อง
เร่งด่วน ฉะนั้นในการทำหน้าที่แจ้งเรื่องต่าง ๆ ของเราไป เราจะกราบเรียนประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ
ในขณะที่เดียวกันก็จะแจ้งไปที่องค์กร ได้ส่งสำเนาให้คณะกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญแล้ว อยากจะขอ
เรื่องการตรวจสอบร่างรัฐธรรมนูญที่อนุกรรมาธิการได้ทำไป ดูว่ากรรมาธิการเห็นอย่างไรแล้วก็ได้พิจารณา
ต่อไปว่า เราจะได้มีหนังสือแจ้งประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญและกรรมาธิการร่างรัฐธรรมนูญต่อไปครับ
ขอเชิญท่านประธานคณะอนุกรรมาธิการตรวจสอบร่างรัฐธรรมนูญ

นายมานิจ สุขสมจิตร : เรียนท่านประธานครับ คณะอนุกรรมการตรวจร่างรัฐธรรมนูญ ได้ประชุมกันหลังจากที่ได้รับร่างมาจากคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญแล้วนะครับ ก็ประชุมกันแล้ว แล้วก็ได้ทำบันทึก ทำตารางแสดงความคิดเห็นของคณะอนุกรรมการตรวจร่างรัฐธรรมนูญ มีทั้งหมด ๔๒ หน้าด้วยกัน ซึ่งเข้าใจว่าท่านกรรมการได้รับแจกหมดแล้ว ทีนี้จะเรียนถามประธานว่าเราจะพิจารณาไปที่ละหน้าเลยดีไหมครับ

ประธาน : ครับ ดีครับ

นายมานิจ สุขสมจิตร : เอาทีละหน้านะครับ ขอเริ่มมาตรา ๓ คณะอนุกรรมการ ก็บอกว่า เพื่อให้ถูกต้องตามหลักภาษาไทย อย่างเช่น อำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชนชาวไทยโดยพระมหากษัตริย์ผู้ทรงเป็นพระประมุข แล้วก็วรรคสอง เดิมคำว่า และศาล เข้าไป เพื่อให้ถ้อยคำมันสมบูรณ์ อันนี้ก็เพื่อให้ถูกต้องตามหลักภาษาไทย

มาตรา ๔ มีข้อสังเกตว่า ก่อนถึงคำว่า ระบอบประชาธิปไตย นั้น ในร่างรัฐธรรมนูญนี้ บางคำก็มีคำว่า ในระบอบประชาธิปไตย บางทีก็ไม่มีคำว่า ใน นะครับ ก็เสนอให้กรรมการร่างรัฐธรรมนูญไปดูว่าควรจะเขียนให้มันสอดคล้องกันนะครับ

ส่วนมาตรา ๓๐

ประธาน : ขอโทษครับ ขอขำนิดหนึ่ง ไม่มีปัญหาในเรื่องมาตรา ๔ แต่ว่าอย่าให้เขาออก กรรมการตรวจเขามาตรวจกรรมการตรวจร่างอีกทีนะครับ ในข้อสังเกตของมาตรา ๔ นั้นขอให้ตัดมาตรา ๖ ออก เพราะว่าไม่มีคำว่า ใน ในมาตรา ๖ เอามาตรา ๖ ออกนะครับ

นายมานิจ สุขสมจิตร : คืออย่างนี้ครับ เขียนรวมบอบบางมาตรา มี บางมาตราไม่มี

ประธาน : ในมาตรา ๖ มันจะไม่มีข้อความนี้ครับ

นายมานิจ สุขสมจิตร : ไม่มีข้อความนี้นะครับ ท่านตัดมาตรา ๖ ออกนะครับ

ประธาน : ช่วยตรวจดูด้วยว่ามีไหม ผมดูผมว่าไม่มี

นายมานิจ สุขสมจิตร : ครับ ส่วนมาตรา ๓๐ ก็อยากให้เห็นที่ประชุมได้พิจารณา เพราะว่าเสนอให้เพิ่ม คำว่า สภาพทางจิต ไป แต่ว่าผมได้ทราบว่ามีคนแปรญัตติมา ตรงนี้ละครับ เขาใช้คำว่า เพศสภาพ ซึ่งกรรมการร่างรัฐธรรมนูญก็ยังงงอยู่ว่า คำว่า เพศสภาพ มันแปลว่าอะไร

ประธาน : สภาพทางจิต รู้สึกเขาเติมเข้ามาแล้วนะครับ แต่ว่า เพศสภาพ มันอยู่ที่
วรรคสอง

นายมานิจ สุขสมจิตร : ตกลง สภาพทางจิต เราเอาตามนี้ไหมครับ

ประธาน : ก็คงไม่เป็นปัญหานะครับ แต่กำลังนึกอยู่ในใจว่า เราตรวจนี้เรามีหน้าที่อะไรบ้างนะครับ เรามีหน้าที่เพิ่มเติมหรือว่าเรามีหน้าที่ตรวจอะไร ผมไม่แน่ใจนะครับ ตรงนี้เราจะทำเป็น

วันพุธที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๐

ข้อสังเกตดีใหม่ว่าแทนที่จะเป็นอย่างนี้ เราข้อสังเกตว่า เห็นว่าน่าจะเพิ่ม มีข้อสังเกตว่าหากเพิ่มสภาพทางจิต มันจะครบถ้วนมากขึ้น

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ขออนุญาตท่านประธานครับ คือประเด็นที่ท่านประธานได้หารือที่ประชุม ที่ประชุมทุกคนบอกว่าเห็นด้วยว่ากรมการวิชาการ ตรวจสอบรัฐธรรมนูญ ก็คงมีหน้าที่ตรวจสอบไม่ให้มันหล่น โดยเฉพาะรวมทั้งคำผิด แต่ว่าในทำนองเดียวกัน ในเนื้อหาที่ไม่ครบถ้วนหรือมันควรจะเป็นอย่างไร ทางเราก็คงจะมีข้อเสนอแนะหรือข้อสังเกตได้ คราวนี้ประเด็นที่ใส่ไว้มันก็รวมมาทั้งที่มันผิดพลาดที่ควรจะต้องทำ กับที่ข้อเสนอแนะเป็นข้อสังเกตไป มันอยู่ใน Paper เดียวกัน ผมว่า ณ ถึงเวลานี้มันเวลาจำกัดทุกอย่างครับ มาอยู่ใน Paper เดียวกันเขาคงไม่ถือสาอะไรครับ เขาก็เอาไปดูว่าอะไรควรแก้ควรปรับ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องผิดพลาดหรือเรื่องข้อสังเกต ท่านประธานคงจะอนุโลมได้ครับ ถ้าไปปรับ Paper อีกร่างจะไม่สะดวกครับ

ประธาน : เชิญครับ

นายมานิจ สุขสมจิตร : ผมก็คิดว่าการปรับมันคงไม่ยาก เนื่องจากว่าคอมพิวเตอร์มันสามารถจะแก้ไขตรง File ได้แน่ครับ อันนี้มันจะเป็นหลักฐานบันทึกไว้ตลอดไปเลย เพราะฉะนั้นผมก็คิดว่า ประการแรก ต้องคำนึงถึงว่าสถานะของเราเป็นอะไรนะครับ สถานะของเราตามกรอบอำนาจที่ให้ไว้ มันมีแค่ไหนอย่างไรใหม่ ถ้าหากเราเขียนภาษาให้ถูกโดยคำนึงถึงสถานะของเรา เช่น บางอันเป็นข้อสังเกต บางอันเป็นข้อเสนอแนะ อย่างนี้ผมว่ามันจะดีกว่า

ประธาน : เอาอย่างนี้ได้ไหมครับ ไม่ได้ว่าอะไรเลย ใช้อันนี้ แต่ว่าเพื่อให้ครอบคลุมประเด็นนี้แก้ไขเป็นว่า มีข้อสังเกตว่า วรรคสามควรเพิ่มนะครับ มีข้อสังเกตว่าในวรรคสามนั้นควรเพิ่มสภาพทางจิต ด้วยเพื่อให้ครอบคลุมประเด็นมากขึ้น ไม่ใช่ ทุกประเด็น

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ท่านประธานนัดหนึ่งครับ ท่านลองดูในมาตรา ๔ เมื่อสักครู่นี้ ท่านบอกให้ตัดมาตรา ๖ ออก ท่านเห็นไหมครับ จะมีคำว่า ข้อสังเกต ก็เป็นเพียงเป็นตัวอย่างว่าเจ้าหน้าที่ไปปรับ มาตรา ๔ ตรงเหตุผลเขียนว่า ข้อสังเกต

ประธาน : ก็นี่ตรงนี้

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ใช่

ประธาน : ผมถึงบอกว่าตรงนี้จะทำเช่นเดียวกัน คือแทนที่จะเป็นว่าเราเสนอตรวจแล้วเป็นอย่างนี้ อันนี้เป็นเรื่องของข้อสังเกตเท่านั้นว่าข้อสังเกต คำว่า ข้อสังเกต ตรงนี้ ควรเพิ่มเติมข้อความว่าสภาพทางจิต ในวรรคสาม เพื่อให้ครอบคลุมมากขึ้น ไม่ต้อง ทุกประเด็น ทุกประเด็น เอาออก เพื่อให้ครอบคลุมมากขึ้น เชิญครับ ท่านวิชรา

นายวิชา หงส์ประภัสร์ : ท่านครับ ถ้าเป็นข้อสังเกตมาตรา ๓ ก็น่าจะมีข้อสังเกตในเรื่องนี้ครับว่า อำนาจอธิปไตยแบ่งเป็น ๓ คือ นิติบัญญัติ

ประธาน : พอเถอะตรงนี้ ผมว่าพอแล้ว มันพูดกันโน้นโน้นแล้วครับ ผมว่าตรงนี้พอแล้วเชิญครับท่านบรรพจน์ครับ

นายบรรพจน์ วงศ์สง่า : ไม่ทราบว่าจะออกความเห็นได้ไหมครับ

ประธาน : วันนี้เราต้องเร่งหน่อย ไม่อย่างนั้นเดี๋ยวก็น่าจะไม่เสร็จครับ

นายบรรพจน์ วงศ์สง่า : มาตรา ๓ ที่ท่านเสนอให้เพิ่มคำว่า โดย ความจริงมันจะทำให้ประโยชน์ยวขึ้น ความหนักแน่นมันหายไป

ประธาน : คือตรงนี้ในความเห็นส่วนตัวผม ผมว่าไม่ต้องเติม แต่ผมก็ไม่คัดค้านที่จะเสนอไป แล้วผมก็เชื่อว่ากรรมาธิการยกร่างรัฐธรรมนูญไม่แก้

นายบรรพจน์ วงศ์สง่า : ผมอยากให้ความเห็นอย่างนี้ ประโยคนี้มันอ่านว่าอย่างนี้อำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชนชาวไทย จบ พระมหากษัตริย์ผู้ทรงเป็นประมุขทรงใช้อำนาจนั้นทางรัฐสภา คณะรัฐมนตรี และศาล ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้ ประโยคที่ ๒ มันแบ่งเป็น ๒ ประโยคครับ ถ้าเติม โดย เข้าไปมันกลายเป็นประโยคเดียว อ่านแล้วก็ไม่มีน้ำหนัก

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ขออนุญาตนะครับ ท่านประธานอนุกรรมาธิการ ในนามที่ว่าเป็นรองประธานอนุกรรมาธิการนะครับ ขออนุญาตชี้แจงนะครับ ในประเด็นนี้ถ้าหากว่าท่านจะไปเขียนอีกหนึ่งวรรคนี้ นะครับ มันก็จะทำให้เห็นว่าข้อความมันมี ๒ อย่าง แต่ว่าสิ่งที่มันอยู่ในวรรคเดียวกันแล้วเติมคำว่า โดย เพราะว่าอำนาจอธิปไตยของหลายประเทศมันอาจจะแตกต่างกันไป บางประเทศก็เป็นเรื่องที่มีประธานาธิบดี บางประเทศก็มีพระมหากษัตริย์ ของเรานี้เป็นประชาธิปไตยแบบมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข ถึงใช้คำว่า โดย มันเป็นการอธิบายว่าประชาธิปไตยมันมีหลายอย่าง อันนี้ก็แบบไทยก็เป็นแบบอย่างหนึ่ง คือโดยมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข มันก็มีความหมายนะท่านบรรพจน์ ไม่ใช่ว่าเติมแล้วก็ตามันเกะกะฟุ่มเฟือยโดยไม่มีสาระนะครับ เพียงแต่อยู่ที่ประชุมแห่งนี้จะเห็นว่าเติมแล้วดีหรือไม่ดีเท่านั้น

ประธาน : เชิญครับ

นายมานิจ สุขสมจิตร : ท่านประธานครับ ผมคิดว่าเพื่อให้มันไปเร็วยิ่งขึ้นนะครับ ประเด็นไหนซึ่งมันไม่มีผลในการเปลี่ยนแปลงสาระเนื้อหาของแต่ละมาตรา ผมว่าเราอาจจะทำเป็นข้อสังเกต ข้อเสนอแนะไป ซึ่งอย่างที่ท่านประธานว่ากรรมาธิการยกร่างรัฐธรรมนูญอาจจะไม่เอาตามที่เรารู้ก็ได้ แต่เราก็ทำข้อสังเกตไปให้เขาดูแล้วกัน ถ้าเมื่อเขาตั้งใจเขาก็เรียกท่านประธานไปชี้แจงเองแหละครับ

ประธาน : เดี๋ยวเอาอย่างนี้ดีกว่า มีท่านบรรพจน์ท่านก็ติงมาตรา ๓ ฉะนั้นผมว่าเรื่องนี้น่าจะเป็นเรื่องที่กรรมาธิการจะเสนอ ฉะนั้นคงจะต้องดูกันว่าเราเห็นควรเสนอมาตรา ๓ อย่างนี้ไหม

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ก็ต้องอภิปราย

ประธาน : คงอาจจะต้องไม่ยาวนานนักนะ เพราะถ้ามาอภิปรายกันหมดก็ไม่ต้องทำ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ก็ใช่

ประธาน : ฉะนั้นกรรมาธิการส่วนใหญ่เห็นใหม่ครับว่าจะเสนอไปมาตรา ๓ ตามนี้

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ผมเห็นด้วยครับ

ประธาน : ใครเห็นด้วยครับ

(กรรมาธิการยกมือเป็นส่วนใหญ่)

ประธาน : เอาจังนี้ดีกว่า ใครไม่เห็นด้วยครับ

(กรรมาธิการยกมือเป็นส่วนน้อย)

ประธาน : โอ.เค. ก็ถือว่าผ่านไป มาตรา ๔ คงไม่มีปัญหา ผ่านไปตามนี้นะครับ

โดยเป็นข้อสังเกตตัดมาตรา ๖ มาตรา ๓๐ ก็ทำอย่างที่ว่า ข้อสังเกตอย่างที่เรียนเมื่อสักครู่นี้ครับ

นายมานิจ สุขสมจิตร : มาตรา ๓๕ เรื่องการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล อันนี้ไม่ทราบเราจะเสนอไปด้วยหรือเปล่า อันนี้ไม่มีการอภิปรายในกรรมาธิการร่างรัฐธรรมนูญ แล้วเราก็แก้ไขแล้ว โดยจะเอาวรรคสองของมาตรา ๓๕ ไปอยู่ที่อื่นแล้วก็จะไม่บัญญัติในกรณีที่มีการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล แล้วจะต้องไปขออนุญาต มีเฉพาะกรณีที่ไปเปิดเผยแล้วทำให้เขากระทบต่อเกียรติยศชื่อเสียงอะไรนี้ครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ขออนุญาตอภิปรายในเหตุผลนะครับ ของอนุกรรมาธิการที่เราต้องตัดข้อความตรงนี้ออก ก็เนื่องจากว่า

นายมานิจ สุขสมจิตร : ควรจะเสนอหรือไม่ ดีกว่าไหมครับ

ประธาน : ไม่ควรเสนอ

นายมานิจ สุขสมจิตร : เพราะเหตุผลอย่างไรครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : คือก่อนจะเสนอหรือไม่ ถ้าให้อธิบายนิดเดียวจะครับ มันก็สามารถที่จะยกมือว่าเสนอหรือไม่ นิดเดียวครับ คือกรณีข้อมูลส่วนบุคคลที่เป็นประโยชน์สาธารณะไม่ต้องขออนุญาต แน่จนทำได้เลยนะครับ แต่ว่าข้อมูลส่วนบุคคลที่ไม่เป็นประโยชน์สาธารณะ ถ้าเกิดได้รับอนุญาตก็จะเปิดเผยได้ ตรงนี้ที่เขาร่างมา โดยไม่ได้รับอนุญาต ก็คือเป้าหมายของเดิม เขาต้องการว่าถึงแม้ข้อมูลส่วนบุคคลนั้นจะไม่ใช่ประโยชน์ก็สามารถเปิดเผยได้ ถ้าหากได้รับอนุญาตจากเจ้าของข้อมูลก็เลยมีประเด็นให้กรรมาธิการของเราต้องพิจารณาว่า ตรงนี้ถ้าข้อมูลส่วนบุคคลแล้วจะเปิดเผยไม่ได้โดยสิ้นเชิง เว้นแต่กรณีเป็นประโยชน์สาธารณะ เอาจังนั้นใหม่

นายวีระพล คงมั่น : กราบเรียนท่านประธานครับ ผมว่าถ้ามาตรา ๓๕ คงไว้ตามรูปแบบเดิมดีกว่า เหตุผลเพราะว่ากรณีที่ อันนี้ไปเจอมาด้วยตัวเองนะครับ ตอนนี้องศาลปกครองอยู่ที่

วันพุธที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๐

จังหวัดสงขลา นักศึกษาคนหนึ่งเขาจะขอเกี่ยวกับเรื่องจบ ไม่จบ นี่เล่าให้ฟังกำลังเกิดเรื่องอยู่ตอนนี้ เขาเรียนปริญญาโทอยู่ แล้วเขาต้องการข้อมูลจากคนอื่น เพื่อน ๆ ไม่ให้ เขาไม่สามารถจะไปขอพ้องกับ ศาลปกครองได้ ไปพ้องอาจารย์ ซึ่งผมก็อยู่ในเหตุการณ์นี้ด้วย แต่พอคนหนึ่งให้บ๊อบนี่เขาสามารถพ้อง ศาลปกครองได้ทันที ผมเห็นควรว่า คงไว้ ดีกว่าครับ เพราะว่าปัญหามันจะยาวเลย ถ้าสมมุติว่าในระยะ ยาว ๆ ที่ยังคงไว้ ที่จะมีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องศาลปกครองจะทำงานหนักเป็นอย่างมาก บางคนไม่ให้ ไม่ให้ ก็ต้องไปตีความว่าในเมื่อตัวเองไม่ให้ข้อมูลนี้จะทำให้เกิดประเด็นกับผู้อื่น หรือไม่เกิดประเด็นกับผู้อื่น นี้ นะครับ เป็นความเสียหายหรือไม่เสียหาย ผมว่าคงไว้เหมือนเดิมดีกว่าครับข้อนี้

นายมานิจ สุขสมจิตร : ท่านประธานครับ ขออธิบายนิดหนึ่งนะครับ

ประธาน : เชิญครับ

นายมานิจ สุขสมจิตร : คืออันนี้มาตรา ๓๕ วรรคสอง ผมก็ได้อภิปรายในที่ประชุม กรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญ เข้าใจว่าอันนี้จะไปเก็บความมาจาก พรบ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ ๒๕๔๒ ซึ่งข้อมูลที่อยู่ในมือของราชการแล้วนี่นะครับ ถ้าเจ้าของไม่อนุญาตมันก็เปิดเผยไม่ได้ แต่กรณีนี้ ถ้าหากทำเพื่อประโยชน์สาธารณะแล้ว มันก็ควรจะคนละกรณีกับข้อมูลที่อยู่ในมือของราชการ อันนี้สมมุติว่า ข้อมูลหาที่ไหนก็ได้ เช่น หนังสือพิมพ์จะลงข่าวใครสักคน นาย ก จบจากธรรมศาสตร์ คำว่า จบจาก ธรรมศาสตร์ อันนี้คือข้อมูลส่วนบุคคลแล้ว ซึ่งจะต้องไปขออนุญาตเขา แต่ถ้าอยู่ในมือราชการแล้วกฎหมาย มันมีอยู่แล้วครับ กฎหมายมีเฉพาะอยู่แล้วครับ

แต่กรณีนี้ถ้าหากทำเพื่อประโยชน์สาธารณะแล้วมันก็คงจะคนละกรณีกับข้อมูลที่อยู่ในมือของราชการ อันนี้สมมุติว่าข้อมูลหาที่ไหนก็ได้ เช่น หนังสือพิมพ์จะลงข่าวใครสักคน นาย ก จบจากธรรมศาสตร์ คำว่า จบจากธรรมศาสตร์ อันนี้ก็คือข้อมูลส่วนบุคคลแล้ว ซึ่งจะต้องไปขออนุญาตเขา แต่ถ้าอยู่ในมือราชการแล้ว กฎหมายมีอยู่แล้วครับ กฎหมายมีเฉพาะอยู่แล้วครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ผมขออนุญาตท่านประธานกับท่านประธาน

คณะอนุกรรมการ พิจารณาเรื่องนี้ว่า ในความเห็นของผมหนึ่งนะครับว่า ข้อมูลส่วนบุคคลซึ่ง ไม่ใช่เป็นประโยชน์กับสาธารณะ ถ้าไม่ได้บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ เป็นข้อเท็จจริงว่าเจ้าของเขาอนุญาต มันก็เปิดเผยได้อยู่แล้ว เพราะฉะนั้นเมื่อมันต้องเปิดเผยได้อยู่แล้ว การมาบัญญัติไว้โดยมีข้อความตรงนั้นมันก็ไม่ได้เกิดประโยชน์อะไร ในเมื่อข้อเท็จจริงว่าข้อมูลบุคคลนั้นเขาอนุญาต มันก็ไม่ใช่ความผิด ผมกำลังมองว่าถ้าเป็นอย่างที่ผมว่า การที่ไปมีข้อความที่เราขีดฆ่าออก มันก็ไม่ได้ก่อประโยชน์อะไร ทั้งที่ประชุม อนุกรรมการตรวจสอบร่างรัฐธรรมนูญ ซึ่งผมไม่ได้เป็นคนเสนอตรงนั้น ผมดูเจตนาผมก็เลยคิดว่าเอาออก เสียดีกว่า

ประธาน : เชิญท่านवरพจน์ครับ

นายवरพจน์ วงศ์สง่า : ท่านประธานครับ ความเห็นผมคืออย่างนี้ ถ้าไปขีดฆ่าตัดออก อย่างนี้ต่อไปนักข่าวจะไปทำสื่อบ้างชีวิตของใครก็ทำไม่ได้

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ก็ต้องไปขออนุญาตเขาก่อน

นายवरพจน์ วงศ์สง่า : ขออนุญาตก็ทำไม่ได้ เพราะขีดฆ่าหมวดนี้ออกไปแล้ว ขออนุญาต ก็เปิดเผยไม่ได้ ดังนั้นผมจึงคิดว่าควรจะได้ตามเดิม

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ไม่ครับ ผมกำลังมองว่า ในสิ่งที่ถ้าเกิดว่าเป็นเรื่องของสภาพ ตัวบุคคลนะครับ เมื่อได้รับอนุญาตของตัวบุคคลแล้ว การไปเปิดเผยไม่มีความผิดอะไรเลย บทบัญญัติของ รัฐธรรมนูญเขาเขียนเพื่อว่าในสิ่งที่ทำไม่ได้และทำให้ได้ อย่างเช่นว่า ถึงแม้บุคคลจะไม่อนุญาต แต่ถ้า เพื่อประโยชน์สาธารณะให้ทำได้ แต่ถ้าเป็นกรณีส่วนบุคคลซึ่งไม่กระทบสังคม กรณีที่ได้รับอนุญาตของเขา ไม่จำเป็นต้องเขียนไว้เลย เป็นเรื่องสิทธิบุคคลอยู่แล้ว ถ้าอย่างนั้นถ้าเราเอาสิทธิของส่วนบุคคลในประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาเขียนไว้ก็เยอะแยะเลย ผมว่าเอาตรงนั้นนะพี่ แต่ว่าสุดแล้วแต่ที่ประชุม คือผมไปอยู่ในชุดคณะอนุกรรมการตรวจสอบร่างรัฐธรรมนูญ ผมก็ต้องเอามาเป็นสื่อ

ประธาน : ที่ประชุมเห็นอย่างไรครับ เห็นควรคงไว้ เราไม่มีข้อสังเกต หรือจะมีข้อสังเกต เช่นนี้ ไม่มีข้อสังเกตคือขอของเดิมนะครับ ใครเห็นว่าไม่มีข้อสังเกตครับ

(มีคณะกรรมาธิการยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธาน : ใครเห็นว่ามีข้อสังเกตครับ

(มีคณะกรรมการยกมือเป็นส่วนน้อย)

ประธาน : โอ.เค. ถ้าอย่างนั้นก็เอาออกนะครับ

มาตรา ๓๗ ก็มีอย่างเดียว ตัดคำว่า บริบูรณ์ หรือไม่ เพื่อให้สอดคล้องกับสิทธิและเสรีภาพ
ในมาตราอื่น ซึ่งอันนี้มาจากของเดิม บริบูรณ์ อันนี้ ก็แล้วแต่ที่ประชุมเห็นอย่างไรครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : คืออย่างนี้ครับ นิดหนึ่งอาจารย์ คือทุกแห่งคำว่า เสรีภาพ
ไม่มีบริบูรณ์เลย แต่มาไฟล์ตรงมาตรา ๓๗ ว่า ในเรื่องการนับถือศาสนา บริบูรณ์ ผมเลยกราบเรียนว่า
เสรีภาพนับถือในศาสนาเฉย ๆ กับเสรีภาพบริบูรณ์ในการนับถือศาสนา มันแตกต่างกันอย่างไร แยกให้ออก
ได้ไหม บริบูรณ์มันมากกว่าเสรีภาพเฉย ๆ อย่งไร ถ้ามันแยกไม่ออกก็ควรจะให้เหมือน ๆ กันทุกแห่งใน
รัฐธรรมนูญ

ประธาน : เชิญท่านวรพจน์ครับ

นายวรพจน์ วงศ์สง่า : คำนี้เป็นคำสืบเนื่องมาในหลายฉบับนะครับ เพราะว่าสิทธิในการ
นับถือศาสนาเราไม่ต้องการให้ใครเข้าไปแตะต้องเขาได้เลย จึงใช้คำว่า เสรีภาพบริบูรณ์

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : แล้วถ้าเกิดไม่บริบูรณ์นี้แตะได้ไหม

นายวรพจน์ วงศ์สง่า : คืออย่าให้มันมีศักดิ์เหนือขึ้นไปหน่อยว่าอันนี้เป็นเสรีภาพบริบูรณ์
ไม่ฟังไปแตะต้อง

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : คือผมกำลังมองว่าคำพูดที่ว่า รัฐธรรมนูญหลายฉบับมันมี
อยู่แล้ว บางครั้งที่มีอยู่แล้วฉบับแรกมันเกินไป ก็เหมือนอย่างที่เราบอกว่า ถ้อยคำไม่เหมือนกันในแต่ละ
มาตรา แล้วมันก็เกินไปต่อเนื่องมาจากกลายเป็นว่า อย่าเพิ่งแตะมันเลย มันของเก่า แต่ถ้าเกิดพี่ชี้แจง
คำว่า บริบูรณ์ ไม่ได้ว่าเสรีภาพเฉย ๆ มันต่างกันอย่างไร ผมคิดว่าเอาไว้ก็พุ่มเพื่อย พี่อย่าลืมนะคำว่า
เสรีภาพเฉย ๆ วันนี้ผมนับถือศาสนาพุทธ ฟุ้งนี้ผมเปลี่ยนเป็นศาสนาคริสต์ หรือเปลี่ยนเป็นศาสนาอิสลาม
ก็ได้ แต่ว่าอยู่ในกรอบของกฎหมาย บริบูรณ์ มีอะไรเพิ่มขึ้นมาก็ไม่มีเลยนะครับ แต่ว่าที่จะคงไว้เพราะอ้าง
เหตุผลของเดิมมีอยู่แล้วไม่แตะ มันไม่ใช่เป็นเหตุผลที่ถูกต้องนะครับ

นายวรพจน์ วงศ์สง่า : ขอเสริมอีกนิดหนึ่ง คำว่า บริบูรณ์ ในที่นี้คือเสรีภาพของบุคคลนั้น
จะนับถือศาสนาใด จะเปลี่ยนแปลงไปนับถือศาสนาใด หรือไม่นับถือศาสนา ไม่มีใครบังคับเขาได้ นี่คือ
คำว่า บริบูรณ์ ครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : แล้วถ้าไม่มี บริบูรณ์

นายวรพจน์ วงศ์สง่า : ถ้าไม่มี บริบูรณ์ อาจจะบังคับก็ได้

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : มีอะไรบังคับได้บ้าง ก็ไม่มีอยู่ดี

รองศาสตราจารย์อุดม รัฐอมฤต : ผมเคยอภิปรายเรื่องนี้ครั้งหนึ่งแล้วว่า ในบรรดาเสรีภาพทั้งหลาย สิทธิเสรีภาพโดยทั่ว ๆ ไปอาจจะถูกจำกัดได้ แต่ที่เติมคำว่า บริบูรณ์ คือไม่ต้องการให้ไปจำกัด อันนี้คือเจตนา นะครับ พอตีผมไม่ได้มีโอกาสอภิปรายในส่วนนี้ในอนุกรรมการ ผมเห็นว่าควรจะต้องแบบเดิมเอาไว้ คือแบบ บริบูรณ์ คือหมายถึงว่าเขาไม่ต้องการให้ไปจำกัด ถ้าเป็นเสรีภาพจำกัดได้

ประธาน : ท่านวิจิตรครับ

ร้อยตรี วิจิตร อยู่สุภาพ : กราบเรียนท่านประธานครับ ผมเห็นด้วยในการที่จะคงไว้ตามร่างคือ บุคคลย่อมมีเสรีภาพบริบูรณ์ เหตุผลก็เพราะว่า นอกจากจะเป็นการเพิ่มน้ำหนักในเรื่องการใช้สิทธิเสรีภาพแล้ว ยังเป็นกลยุทธในการที่จะให้ยอมรับเกี่ยวกับการบัญญัติพุทธศาสนาเป็นศาสนาประจำชาติด้วย เพราะว่าอาจจะไปข้อยกเว้นหรือเป็นเหตุผลที่จะไปชี้แจงเขาได้ นะครับ

นายมานิจ สุขสมจิตร : ท่านประธานครับ ในฐานะที่ผมเป็นประธานคณะอนุกรรมการตรวจสอบร่างรัฐธรรมนูญก็ขอให้เหตุผลอย่างนี้นะครับว่า ที่คณะอนุกรรมการเสนอตัดก็เนื่องมาจากว่า คำในมาตรา ๓๗ ทั้งหมดถ้าอ่านตลอดทุกคำแล้วมีคำว่า บริบูรณ์ อยู่มันขัดกัน ท่านไปดูบรรทัดสุดท้าย ๒ - ๓ บรรทัดบอกว่า เมื่อไม่เป็นปฏิปักษ์ต่อหน้าที่พลเมือง อันนี้ไม่บริบูรณ์แล้วถ้าหากว่าไปนับถือศาสนาอะไรที่เป็นปฏิปักษ์ แล้วก็ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน แบบนี้ไม่บริบูรณ์แล้ว นั่นเหตุผลประการหนึ่ง

อีกประการหนึ่ง ขณะนี้ก็มีคนมาเรียกร้องให้เติมคำว่า บริบูรณ์ ไปในมาตราอื่น ๆ อีกเยอะเลยที่ให้เสรีภาพไว้ ทั้ง ๆ ที่มันไม่ใช่ความจริง ความจริงนั่นก็คือเสรีภาพที่มีขอบเขตทั้งนั้นละครับ ในการนับถือศาสนาที่เป็นเสรีภาพที่มีขอบเขต ถึงได้เสนอไว้ นะครับ

ประธาน : ผมว่ามีเหตุผลทั้ง ๒ ฝ่าย นะครับ ฉะนั้นคงจะต้องถามกัน เชิญท่าน

นายวีระพล คงมั่น : กราบเรียนท่านประธานครับ ผมมีข้อเสนอแนะกรณีมาตรา ๓๗ คือกรณีในการที่บุคคลย่อมมีเสรีภาพบริบูรณ์หรือไม่บริบูรณ์ไม่เป็นไร นะครับ เราควรจะไปใส่ในการนับถือศาสนาหรือไม่ ข้อที่ ๑ นะครับ

กรณีต่อไป นะครับ ศาสนา นิกายของศาสนา หรือลัทธินิยมในทางศาสนา และย่อมมีเสรีภาพในการปฏิบัติ ผมเน้นคำว่า ปฏิบัติ นะครับ ตามศาสนธรรม ศาสนบัญญัติ หรือปฏิบัติพิธีกรรมตามความเชื่อของตน เมื่อไม่เป็นปฏิปักษ์ต่อหน้าที่ของพลเมืองและไม่เป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ขอโทษนะครับ ขออนุญาตอ่านมาตรา ๓๗ เป็บเดี๋ยวนะครับ คือมีคำว่า การปฏิบัติ ในตรงนี้มีคำว่า ศาสนธรรม ศาสนบัญญัติ แต่เราตกรไปคำหนึ่งคำว่า ศาสนกิจ ศาสนกิจ เราจะใช้ในกรณีนี้ที่พี่น้องมุสลิมเข้าไปทำละหมาดในมัสยิด หรือแม้กระทั่งการปฏิบัติตัวปกติอยู่เขาเรียกว่า ศาสนกิจ ผมใคร่กราบรบกวนขออนุญาต ๒ กรณีก็คือว่า ในการนับถือ เราควรจะไปใส่ในคำว่า นับ หรือไม่ แล้ว

เพิ่มคำว่า ศาสนิก ลงไปหลัง ศาสนบัญญัติ เพื่อความชัดเจนในรัฐธรรมนูญ ซึ่งเพื่อความเป็นหนึ่งเดียวของ
ชนในชาติในกรณีความมั่นคงของ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ขออนุญาตครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ท่านประธานเดี่ยวเติมหนึ่งครับ ขอขอบคุณท่านประธาน
มานิจนะครับที่ที่ประโยชน์ของเรื่องเสรีภาพบริบูรณ์ ไม่บริบูรณ์ ว่าของเราในมาตรานี้ก็ถูกจัดโดยตรงอยู่แล้ว
แล้วท่านคงจำข่าวในหนังสือพิมพ์ได้ที่ว่า มีหญิงแถว ๆ ราชบุรีเชื่อมั่นในลัทธิของตน ฆ่าลูก ฆ่าอะไรต่ออะไร
เพื่อลัทธิของตน อันนี้ก็คือเสรีภาพในการนับถือลัทธิของตนถูกจำกัดว่าทำไม่ได้เพราะขัดต่อความสงบ
เรียบร้อย มันถูกจำกัด เมื่อถูกจำกัดมันก็ไม่บริบูรณ์ครับ

ประธาน : เชิญครับ

รองศาสตราจารย์อุดม รัฐอมฤต : จริง ๆ ในวรรคแรกมี ๒ ส่วน ส่วนหนึ่งเรื่องของในทาง
ความคิด กับอีกส่วนหนึ่งคือเสรีภาพในทางปฏิบัติ ในทางความคิดเขาบริบูรณ์ คือเราไม่สามารถไปบังคับ
ในทางความคิดได้ ส่วนในทางปฏิบัติอาจจะถูกจำกัดได้ เพราะท่านนับถือและท่านทำให้คนอื่นเดือดร้อน
นะครับตรงนี้ อันนี้คำที่เขาใช้นี่เขาถึงใช้ เสรีภาพบริบูรณ์ อันแรก อีกอันใช้คำว่า เสรีภาพธรรมดา อันนี้
ผมคิดว่าที่ตำราพยายามจะอธิบายกันคืออธิบายอย่างนี้ ว่ามันมีสิทธิเสรีภาพบางอย่าง รัฐธรรมนูญจะไป
จำกัดเขาไม่ได้ เพราะเป็นเรื่องในความคิด เราจะเข้าไปแทรกตรงนี้ได้ แต่แทรกได้ในส่วนที่เป็นกรปฏิบัติ
เท่านั้น ว่าท่านเชื่อแล้วท่านออกมาอย่างไร ตรงนั้นจะถูกควบคุมได้

ประธาน : ผมว่าเราก็คงจะหนีไม่พ้นว่าจะต้องเอากันอย่างไร

ประเด็นแรกจะเอาเรื่อง บริบูรณ์ ก่อน บริบูรณ์ เราจะเสนอให้ตัดใหม่ หรือว่าจะปล่อยให้
เป็นไปตามร่างเดิม ใครเห็นควรคงไว้ครับ

(มีกรรมการยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธาน : ใครเห็นควรตัดออกครับ

(มีกรรมการยกมือเป็นส่วนน้อย)

ประธาน : โอ.เค. ถ้าอย่างนั้นก็คงนะครับ ไม่พูดถึงเรื่องนี้ มาอีกอันจะมีการเพิ่มเติม
อะไรใหม่ครับ นับถืออะไรต่ออะไรจะเพิ่มเติม หรือว่ามาตรานี้ปล่อยไปได้ตามนี้ ศาสนิกจะรวมอยู่ใน
ศาสนบัญญัติหรือยัง เชิญครับ

นายวรวจน์ วงศ์สง่า : ท่านประธานครับ นับถือ กับ ถือ นี่ต่างกัน นับถือคือ โอ.เค.
ผมเห็นด้วยผมนับถือเคารพคุณ แต่ ถือ นี่ผมเข้าไปถือครอง เข้าไปเข้ารีต เข้าไปเป็นศาสนิกของศาสนาอื่น

นายวีระพล คงมั่น : ผมขออธิบายคำว่า นับถือ นิดหนึ่งนะครับ นับถือ ในพจนานุกรม
หมายถึงเชื่อถ้อยดีมัน แต่คำว่า นับถือ ตัวคำว่า ถือศาสนา เป็นตัวย่อยของคำว่า นับถือ และเขียนไว้เลยว่า
ถือญาติกัน ถือเอา ถือเป็นพวก ถือโทษ นับถือ เช่น ถือศาสนา มันเป็นตัวย่อยครับคำว่า ถือศาสนา

วิ. วิชาการ ตรวจสอบร่างรัฐธรรมนูญและร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ
วันพุธที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๐

หทัยกาญจน์ ๒/๕

ในพจนานุกรม ตรงนี้ผมไปเอามาจากพจนานุกรม แล้วพยายามนั่งดูว่าจะขัดกับที่เขายกวางหรือไม่ เพราะโดยศักยภาพของฝ่ายกร่างรัฐธรรมนูญเราต้องให้เกียรติเขาอย่างมาก เพราะว่าเขาเป็นคนนั่งทำอย่าง ต่อเนื่อง เรามาตรวจเขาคือเหมือนกับมา Comment เขาว่าผิดหรือถูก แต่ว่าจริง ๆ แล้วผมเห็นว่ามันตกลงไป แล้วก็มันเป็นภาษาง่าย ๆ ที่ผมเคยเรียนถามพี่มานิจว่า ชาวบ้านที่เราไปขึ้นเวทีเขาบอกว่า เอภาษาที่อ่านง่าย เข้าใจง่ายได้หรือไม่ แล้วมีเกือบทุกเวทีนะครับ ก็เลยถามว่าจะใช้คำว่า นับถือ ซึ่งส่วนหนึ่งอาจจะ เป็นภาษาพูดได้

และอีกส่วนหนึ่งกรณีของ ศาสนกิจ เราจะได้ให้รู้ว่าพี่น้อง ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ๔ อำเภอตอนล่างของจังหวัดสงขลาว่าคำว่า ศาสนกิจ ของคุณบัญญัติในรัฐธรรมนูญไทยนะ ไม่ใช่ไม่มี คุณมาอ้างว่าเพื่อเป็นการแบ่งแยกดินแดนหรือเพื่อต้องการสิทธิเสรีภาพทางการปกครองอย่างไร ก็แล้วแต่ เราบอกรัฐธรรมนูญไทยบัญญัติไว้ชัดเจนมีคำว่า ศาสนกิจ ซึ่งเรื่องนี้ผมไปหาข้อมูลกับพี่น้อง ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้มาแล้วส่วนหนึ่งในพื้นที่สีแดงด้วย เขาเห็นด้วยอย่างมากเลยครับ ขออนุญาต กราบเรียน

ประธาน : เชิญครับท่านประวิทย์

นายประวิทย์ ทองศรีนุ่น : ท่านประธานครับ ของผมนิดเดียว ถือ กับ นับถือ คนละ ความหมายครับ ถือ เป็นคำกริยา นับถือ ก็เป็นเรื่องของทางจิตใจที่ลึกกว่า ถือนี่ถือน้ำถือน้ำของ ถืออะไร ถือศาสนา ก็ผิวเผิน นับถือ เป็นคำกริยาที่บ่งบอกถึงความลึกซึ้งครับ เพราะฉะนั้นผมเห็นด้วยว่าควรจะเพิ่มเติมคำว่า นับ

ประธาน : คงมี ๒ ประเด็นครับว่าจะเพิ่ม หรือไม่เพิ่ม ต้องที่ละอันนะครับ จะเสนอเพิ่ม จะเปลี่ยนแปลงคำว่า ถือ เป็น นับถือ หรือไม่ แล้วอีกทีจะเพิ่ม ศาสนกิจ หรือไม่ เอาอย่างนั้นดีกว่า ใครเห็นว่าควรเปลี่ยนคำว่า ถือ เป็น นับถือ

(มีกรรมการยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธาน : โอ.เค. ครับ ในเรื่องนับถือเราก็เสนอไปนะครับ ในเรื่องของจะเพิ่ม ศาสนกิจ หลังจากคำว่า ศาสนบัญญัติ หรือไม่

นายวัชร หงส์ประภัสสร : ขออภิปรายนิดได้ไหมครับ

ประธาน : เชิญครับ

นายวัชร หงส์ประภัสสร : คือผมเห็นว่าไม่ควรเพิ่ม ศาสนกิจ เพราะเหตุว่ามันจะเป็นการซ้ำซ้อนกับ ศาสนบัญญัติ หรือไม่ก็ ปฏิบัติพิธีกรรม

วิ. วิชาการ ตรวจสอบร่างรัฐธรรมนูญและร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ
วันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๐

หทัยกาญจน์ ๒/๖

ประธาน : ท่านรู้อยู่แล้วว่าแปลว่าอะไร ผมคิดว่าคงจะต้อง จะเพิ่ม ไม่เพิ่ม ใครเห็นว่า
ควรเพิ่ม

(มีกรรมวิธีการยกมือเป็นส่วนน้อย)

ประธาน : ใครเห็นว่าไม่ควรเพิ่ม

(มีกรรมวิธีการยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธาน : ก็อย่างนั้นก็แล้วกันนะครับ ตกลงเหตุผลอย่างนี้นะครับ เราคงบอกว่า เห็นควร
ปรับปรุงคำว่า ถือ เป็น นับถือ เหตุผลครับ

วันพุธที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๐

นายมานิจ สุขสมจิตร : เหตุผลเพื่อให้มีความมั่นคงหนักแน่น แล้วก็อ้างพจนานุกรม

ประธาน : ไม่ เขาต้องเร่งแล้ว

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : เพื่อให้ถูกต้องตามหลักภาษาไทย

ประธาน : เพื่อให้ถูกต้องตามหลักภาษาไทย ส่วนเขาจะไปเอา ไม่เอา อีกเรื่องหนึ่ง
เพราะว่าเด็ก ๆ แก่ไม่ได้ นะครับ บริบูรณ์ เอาออกนะครับ บริบูรณ์ ไม่แก้แล้ว ผ่านไปมาตรา ๔๐ ครับ

มาตรา ๔๐ นี้มีการเสนอให้ตัดคำว่า สิทธิ ออก ๕ คำ ซึ่งผมขอเพิ่มเติม ผมว่าไม่ใช่แค่
สิทธิ มัน สิทธิใด ในข้อ ๒ สิทธิพื้นฐานในกระบวนการพิจารณา ซึ่งอย่างน้อยต้องมีหลักประกัน
ขั้นพื้นฐานเรื่องสิทธิใน มันน่าจะเป็น เรื่องการได้รับการพิจารณาโดยเปิดเผย การได้รับทราบข้อเท็จจริง
ฉะนั้นไม่ใช่แค่ สิทธิ ขอเอา สิทธิใน ออก

นายมานิจ สุขสมจิตร : เอา ใน ออกด้วย

ประธาน : ขอให้เหตุผลว่า เติมคำว่า ควร ควรตัดด้วยคำว่า แล้วก็เหมือนพูด

สิทธิใน ออก จำนวน ๕ แห่ง เนื่องจากเป็นถ้อยคำฟุ่มเฟือย ก็มาต่อที่เรื่องบุคคลย่อมมีใหม่ใน (๓) ท่านเห็น
เป็นอย่างไรครับ

นายมานิจ สุขสมจิตร : ท่านประธานครับ ในเมื่อ (๒) มันขึ้นต้นด้วย สิทธิ เลย สิทธินั้น
สิทธินี้ เพราะฉะนั้นคำว่า บุคคลย่อม

ประธาน : โอ.เค. ครับ เราก็ใส่ไปนะครับ แทนที่จะไปตัด ใส่คำว่า ควร หน่อย
ควรตัด ให้นิ่มลงมาหน่อย

ต่อไปอีกหน้าหนึ่งที่บอกว่า ย่อม เติมคำว่า ย่อม เอาใหม่ครับ เอานะ ใส่คำว่า ควร หน่อย
ใน (๖) ใช้คำว่า คนพิจารณา ก็คงจะเสนอไปเช่นนี้ เพราะมันใช้ต่างที่กันหลายอัน ผมขอเติม
นิดหนึ่งว่ามาตราที่อ้างมันขาดตกบกพร่องไปมาตราหนึ่ง มันจะมีมาตรา ๑๔๘ ด้วย มาตรา ๗๙ (๑) ใช้คำ
ว่า ผู้พิจารณา หลังจากนั้น และมาตรา คำว่า และมาตรา ๗๙ (๑) เอาคำว่า และ ออกก่อน
นะครับ เพราะเราจะมาอ้าง และมาตรา ๑๔๘ ใช้คำว่า ผู้พิจารณา ซึ่ง ไม่ต้อง เห็นว่า ซึ่งควรใช้ถ้อยคำ
ให้เหมือนกัน เอาคำว่า ควรว่า ออก มาตรา ๔๐ เราผ่านได้ นะครับ

ไปมาตรา ๔๔ เติมคำว่า ภาวะ หน้า การทำงาน อันนี้เป็นอย่างไรครับ จำเป็นไหม

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : คืออย่างนี้ครับ ขออนุญาตครับ ที่เขาให้เติมเพราะว่าตรงข้าง
หลังมันมี พื้นภาวะการทำงาน ข้างหน้าก็ต้องเป็น ภาวะ ให้มันสอดคล้องกันครับ

ประธาน : เสิญครับท่านประวิทย์

นายประวิทย์ ทองศรีนุ่น : ผมคิดว่าประโยคข้างหน้าไม่ควรเติม เพราะว่าบอกว่า ระหว่างการทำงาน และเมื่อพ้นภาวะการทำงาน ภาวะ ๒ ภาวะ มันซ้ำ เป็นที่เข้าใจ คือมันเพื่อ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : คือถ้าเกิดท่านจะตัดด้วยคำว่า เพื่อ ท่านต้องตัดคำหลัง จะไปตัดคำหน้าไม่ได้ แต่ว่าผมกำลังจะบอกว่าคนเรามี ๒ สภาวะ ที่เราทำ คือภาวะตอนทำงานกับภาวะตอนพ้นจากการทำงาน มันก็ควรจะมีความหมายเหมือนกัน ถ้าท่านตัดท่านจะไปตัดคำหน้าไม่ได้ เติมดีกว่า

นายประวิทย์ ทองศรีนุ่น : ก็ไม่เป็นไร แต่สภาวะหมายถึงสภาพ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ภาวะ

นายประวิทย์ ทองศรีนุ่น : สภาวะ สภาพ คำเดียวกัน เมื่ออยู่ในสภาพการทำงาน พ้นสภาพการทำงาน ที่นี้เราใส่ ภาวะการทำงาน ก็ได้ ผมว่าได้ที่ ๒ อย่าง

ประธาน : เชิญท่านวัชรา

นายวัชรา หงส์ประภัสร์ : ผมอยากจะให้เปิดพจนานุกรมนะครับ ภาวะผมว่ามันเป็นภาษาพูดมากกว่า

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : คืออย่างนี้ท่านวัชรา ผมเห็นด้วยกับท่านว่าเปิดนะครับ แต่ว่าที่ผมใส่ เพราะว่าผมไม่ได้เปิด เพียงแต่ว่าในร่างเดิมมันมีคำว่า ภาวะ ข้างหลัง ผมต้องการให้สอดคล้อง แต่ว่าถ้าท่านวัชราจะดูถึง จะอย่างไร จะเปลี่ยนอย่างไร มันก็ต้องให้สอดคล้องทั้ง ๒ ที่

ประธาน : เมื่อพ้นการทำงานมันคงพูดไม่ได้ ใช้ถ้อยคำอย่างนี้ไม่ได้

นายวัชรา หงส์ประภัสร์ : น่าจะเป็นสภาพ

ประธาน : ลอย ๆ ว่า พ้นการทำงาน มันพูดไม่ได้

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ขออนุญาตนะครับ ถ้าเราไปเทียบกับกฎหมายอื่น ดูเรื่องคำว่า ประมาท ในกฎหมายอาญา บุคคลซึ่งอยู่ในภาวะและวิสัยในพฤติการณ์เช่นนั้น เขาจะไม่เรียกว่าสภาพภาวะ ภาวะคือในขณะนั้น ในสภาวะอย่างนั้น ผมว่ามันน่าจะไปได้

ประธาน : ผมว่าเราเสนอไปได้ เขาเอา ไม่เอา อีกเรื่องหนึ่ง ฉะนั้นตรงนี้ผมว่าปล่อยไปเถอะ เติมได้ว่าเพราะมันมีเหตุผล อย่าลืมใส่คำว่า ควร ไปหน่อยทุกที่

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : เป็นที่รู้จักัน

ประธาน : เป็นที่รู้จักันนะ ทุกที่เลย ถ้าจะแก้เขาบอกว่า ควร ทั้งนั้น ส่วนเขาจะควรไม่ควรอีกเรื่องหนึ่ง

ในมาตรา ๔๗ มาตรา ๔๗ ผมอ่านดูแล้ว เหตุผลก็ถูกที่ว่ามันผิดที่ผิดทาง แต่อยากเสนอเปลี่ยนวิธีการเสนอว่าแทนที่จะไปเป็นวรรคสี่ของมาตรา ๔๖ ท่านมานิจคงทำได้

ที่เราพูดกันในกรรมาธิการร่างเมื่อสองวัน ผมเองผมเป็นคนเสนอว่ามันไม่ใช่ทั้งมาตรา ๔๖ และมาตรา ๔๗ ทั้ง ๒ เรื่องในวรรคท้ายของมาตรา ๔๗ มันจะเป็นเรื่องทั้งมาตรา ๔๖ และมาตรา ๔๗ บางส่วนเป็นเรื่องของมาตรา ๔๖ บางส่วนเป็นเรื่องของมาตรา ๔๗ เพราะว่ามาตรา ๔๖ นั้นเป็นเรื่องของหนังสือพิมพ์ ส่วนมาตรา ๔๗ เป็นเรื่องของวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ โทรคมนาคม ฉะนั้นไม่ว่าจะอยู่ที่ปลายมาตรา ๔๗ หรือปลายมาตรา ๔๖ มันผิดที่ทั้ง ๒ ที่ ก็ได้เสนอว่าควรจะแยกเป็นอีกมาตราหนึ่ง อันนี้ของเราจะเสนอไปอย่างเก่าหรือจะเปลี่ยนวิธีเสนอก็คงแล้วแต่

นายมานิจ สุขสมจิตร : ก็เสนออย่างที่ท่านประธานว่าก็ได้ว่ามันไม่ควรจะอยู่ตรงนี้

ประธาน : ไปบัญญัติไว้เป็นมาตราต่างหาก

นายมานิจ สุขสมจิตร : เห็นด้วยที่จะต้องมีความอย่างนี้ ซึ่งถ้าท่านกรรมาธิการจะพลิกดูมาตรา ๒๕๖ (๔) ก็พูดเรื่องอย่างนี้เหมือนกัน แต่อันนั้นเฉพาะ สส. และ สว. (๔) ไม่เป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทที่ดำเนินกิจการเกี่ยวกับการสื่อสารมวลชน หรือเข้าเป็นคู่สัญญากับห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทดังกล่าว อันนี้ในที่ประชุมกรรมาธิการร่างรัฐธรรมนูญก็ได้พูดถึงว่า ท้ายของมาตรา ๔๗ ก็น่า (๔) ของมาตรา ๒๕๖ ก็น่า ก็คงจะต้องไปปรับใหม่

ประธาน : ถ้าอย่างนั้นเราขอเป็นข้อสังเกตได้ไหมครับว่า กรณีตามวรรคห้า เป็นอย่างนี้ จึงเห็นควรให้นำ ถ้าเป็น จึงควรนำ ให้ ออก ไปบัญญัติเป็นมาตราต่างหาก คงจะต้องเร่งหน่อยเพราะว่าเดี๋ยวเรายังมีเรื่องของข้อมูลข่าวสารเต็มเลย

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ท่านใช้คำว่า เป็นมาตราต่างหากหรือว่าเป็นอีกมาตราหนึ่ง

ประธาน : ได้ เป็นอีกมาตราหนึ่งก็ได้

มาตรา ๕๗ ก็สุดแล้วแต่จะเห็นควรเสนอไปอย่างนี้ไหมครับ เพื่อให้สอดคล้องกับ

มาตรา ๕๕

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ให้สอดคล้องกฎหมายปกครอง

ร้อยตรี วิจิตร อยู่สุภาพ : ท่านประธานครับขออนุญาต ต้องให้อธิบายคำว่า องค์กรอื่นของรัฐ ที่จะตัดออก เพราะมันไปซ้ำกับอะไร องค์กรอื่นของรัฐหมายถึงองค์กรมหาชน หรือเปล่า ซึ่งไม่ซ้ำอยู่ในองค์กรอื่น

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ขออนุญาตนะครับ ในอนุกรรมาธิการเห็นว่า คำว่า หน่วยงานของรัฐ ในกฎหมายปกครอง มันครอบคลุมถึงองค์กรอื่นของรัฐที่เป็นนิติบุคคลอยู่แล้ว ดังนั้นก็ไม่จำเป็นต้องบัญญัติตรงนี้ให้ซ้ำซ้อนครับ

นายวิชา หงส์ประภัสร์ : ขออนุญาตครับ ผมขอให้ความเห็นเพิ่มเติม คือมันเคยมีปัญหาเรื่องมหาวิทยาลัยนอกระบบว่าเป็นหน่วยงานของรัฐหรือไม่ แล้วก็ได้มีการตีความเป็นหน่วยงานของรัฐ เพราะฉะนั้นก็ไม่มีหน่วยงานอื่นอีก เหมือนธนาคารแห่งประเทศไทยเหมือนกัน

ประธาน : จะเสนอไปแค่นี้ไหมครับ เชิญครับ

นายประวิทย์ ทองศรีนุ่น : ให้ความเห็นอย่างนี้ เขียนว่า องค์กรอื่นของรัฐ เพื่อว่ามันมีอะไรเกิดขึ้นมันกะทัดรัดดี ของเดิมนะครับ ที่นี้เขามาอธิบายของท่านว่าเหตุผลที่ตัดออก ผมว่าถ้าตัดออกเกิดมีอะไรขึ้น กลับเขียนไว้เดิมมันจะดีกว่า

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : คือตอนที่เขียนไว้เดิมท่านต้องดูก่อนว่า คำว่า องค์กรอื่นของรัฐที่เป็นนิติบุคคล มันอยู่ในความหมายของหน่วยงานของรัฐหรือยัง ถ้ามันอยู่ในความหมายอยู่แล้วมันไม่ต้องมาเพื่อเหนียวแล้ว เพราะมันอยู่แล้ว

นายวีระพล คงมั่น : ขออนุญาตท่านประธานครับ ผมเคยเขียนไว้ตั้งแต่วันแรกกลับไปอ่านดู ผมตั้งประเด็นไว้ว่า กรณีความหมายที่เราตัดออกถือว่าดีไหม ผมก็ว่าดี มีไว้ก็ดี แต่เราตั้งประเด็นครับว่า หน่วยงานของรัฐที่ไม่มีเป็นนิติบุคคลตามข้อเท็จจริงมีหรือไม่

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : คืออย่างนี้ครับท่านวีระพล คำว่า หน่วยงานของรัฐ มันมีทั้งที่เป็นนิติบุคคลและไม่เป็นนิติบุคคล แต่มันกินความหมายว่าหน่วยงานของรัฐทั้งหมดเลย เพราะฉะนั้นแล้วผมถึงบอกว่าเมื่อมันครอบคลุมทั้งที่เป็นและไม่เป็น มันดีกว่าและมันคลุมอยู่แล้ว ท่านก็ต้องเอาปลีกย่อยมาใส่เพิ่มอีก

นายวีระพล คงมั่น : คืออย่างนี้ครับ มันมีการทำงานทางกล่าวเชิงลึกซึ่งไม่ได้พิสูจน์ตัวตนเป็นที่ชัดเจน ตรงนี้ครับมันถือว่าเป็นหน่วยงานของรัฐหรือไม่ ฝ่ายข่าวกรองเชิงลึกไม่มีตัวตนชัดเจน

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : คือคำว่า หน่วยงาน มันต้องหมายความว่ารู้ตัวบุคคลหรือว่าเป็นหน่วยที่จะไปดำเนินการได้

นายมานิจ สุขสมจิตร : ให้ข้อมูลคุณวีระพลเรื่องหน่วยงานของรัฐที่ไม่เป็นนิติบุคคล เชื่อกันว่าขณะนี้หน่วยราชการมีหน่วยหนึ่งชื่อ สำนักงานจัดการทรัพย์สินของชาติศัตรูตั้งแต่สงครามโลกครั้งที่ ๒ ขณะนี้ยังไม่เลิก มีการจัดงบประมาณให้ ผมก็ไปถาม ผมไปทำข่าวถามว่าอันนี้ตั้งไว้ทำไม แล้วจัดงบประมาณให้ใคร เขาบอกว่ามีเจ้าหน้าที่ดูแลสวนยางของฝรั่งที่ยึดไว้สมัยสงครามโลกครั้งที่ ๒ ยังมีอยู่ นี่ไม่เป็นนิติบุคคล

ประธาน : ผมว่าจะเสนอไปใหม่ แล้วก็เขาขอแก้คำนิยามเดียวตรงข้อสังเกต ก็ถือว่าครอบคลุมหมดแล้ว ก็ครอบคลุมแล้ว ก็พอ ถือว่า ไม่ต้อง และ หมด ก็ไม่ต้อง

มาตรา ๖๕ ไม่มีอะไร เป็นข้อสังเกตในเรื่องคำว่า ศิลปะ ว่ามันต่างกัน คงจะผ่าน
ไปได้ เพียงแต่ตัดคำว่า เห็น ออก จึงควรบัญญัติให้เหมือนกัน

มาตรา ๖๖ ก็เป็นแต่วรรคสาม ก็เช่นเดียวกัน เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรา ๕๕
แล้วก็อาจจะต้องซ้ำอีกที ที่ทั้งคำว่า หน่วยราชการ หน่วยงาน ก็ครอบคลุมแล้วอะไรนี้ อีกครั้งหนึ่ง

มาตรา ๖๘ คงไม่เป็นปัญหาเรื่องข้อสังเกต ส่วนข้อสังเกตในหน้าต่อไปนั้นผมคิดว่าไม่
จำเป็นต้องมีในเรื่องผู้พิพากษาส่วนใหญ่ มันไม่ใช่เกี่ยวข้อง ขอให้ตัดออก ฉะนั้นคำว่า ข้อสังเกต ๑ คงไม่
ต้อง ความจริงผมว่าไม่ควรจะไปให้เหตุผลอันนี้กระมังครับ ไม่ควรให้ศาลมีบทบาท ถ้าข้อสังเกตน่าจะ
ควรจะมีบทบัญญัติทำนองนี้มากกว่า มันคงไม่มุ่งไปที่เรื่องศาล แต่มุ่งไปว่า

มาตรา ๖๘ วรรคสอง ไม่ควรจะมีบทบัญญัติเช่นนี้ไว้มากกว่า ท่านมานิจช่วยคิดถ้อยคำหน่อยในเรื่อง
ข้อสังเกต เจ้าหน้าที่จะแก้ข้อสังเกตนะครับ คือตัดนะตัด แต่ข้อสังเกตไม่ใช่ข้อสังเกตนี้

นายมานิจ สุขสมจิตร : ขณะนี้เราก็อทราบ

ประธาน : เราทราบอยู่แล้วว่าเขาตัดหมดแล้ว

นายมานิจ สุขสมจิตร : เขาตัดแล้ว เพราะฉะนั้นก็เขียนไปว่า ไม่ควรจะมีบทบัญญัติเช่นนี้
ไว้ แค่นั้นสั้น ๆ

ประธาน : ก็เขียน ไม่ควรจะมีบทบัญญัติเช่นนี้ ไม่ควรจะมีบทบัญญัติที่บัญญัติไว้ใน

มาตรา ๖๘ วรรคสอง จบ

มาตรา ๗๗ เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรา ๗๖ คืออะไร

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : มีเรื่อง (๑) ที่ว่าคำว่า ของประเทศ

ประธาน : ถ้าอย่างนั้นก็เขียนให้ชัดดีกว่า ความจริงอันนี้เราใช้กระดาดมาตั้งเยอะแยะ
โดยไม่เกี่ยวเลย มันอยู่ที่ (๑) อันเดียว ในเรื่องนี้จะเอาอย่างไร หรือว่าจะทำอย่างนี้ ทั้ง ๆ ที่มันไม่เกี่ยว พุด
ง่าย ๆ สิ่งที่เกี่ยวข้องคือ (๑) อันเดียว ผมกำลังดูว่าข้อความที่เราใช้กระดาด

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : เอาออกไปครับ

ประธาน : มันจำเป็นต้องไปพิมพ์ให้เสียกระดาดใหม่ พอ निकออกใหม่เจ้าหน้าที่ บางที่ข้าง
หลังก็จะมีอีก ฉะนั้นอันนี้เราน่าจะแก้มาตรา ๗๗ (๑) แล้วจบ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ใต้ครับ ให้ประหยัดหน่อย

นายมานิจ สุขสมจิตร : ท่านประธาน ขออนุญาต ถ้าเผื่อกลัวเขาจะไม่รู้ก็ใส่ ฯลฯ ว่ามี
อีกบรรทัดหนึ่ง

ประธาน : ก็ใส่ ฯลฯ แสดงว่ามันมีต่อไป ไม่อย่างนั้นเราก็ไปเสียกระดาษ แล้วแก้
ประโยชน์ของประเทศชาติ เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรา ๗๖ ควรแก้ไขเพื่อให้สอดคล้องกับมาตรา ๗๖
มาตรา ๗๗ ก็ยาวเหยียดเลย แต่ความจริงเขาเหมือนกัน คือ (๓) ฉะนั้นมาตรา ๗๗
คุณก็เอา รัฐต้องดำเนินการตามนโยบายด้านสังคม การศึกษา และวัฒนธรรม ดังต่อไปนี้ แล้วก็ ฯลฯ
แล้วก็มา (๓) แล้วเราเขียนของเราแล้วก็ไป (๓) ความรับผิดชอบต่อสังคมและสาธารณะ คราวนี้มาสู่
ประเด็นว่าจะใส่ใหม่ ท่านอนุกรรมการเชิญครับ

นายมานิจ สุขสมจิตร : ก็แล้วแต่ท่านกรรมาธิการจะมีความเห็นอย่างไร แต่ฝ่าย
คณะอนุกรรมการตรวจสอบร่างรัฐธรรมนูญก็มีความเห็นว่า ควรจะเพิ่มไปอย่างนี้ ก็สุดแล้วแต่ที่ประชุม

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : คือผมไม่ได้เป็นคนเสนอ แต่เป็นตัวแทนคณะอนุกรรมการ
คือเขาเห็นว่าจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรม ไม่พอ ต้องมีคำว่า ความรับผิดชอบ ด้วยถึงจะดี

ประธาน : เห็นด้วย ก็ขอข้อสังเกตว่า เห็นควรเพิ่มเติม

นายมานิจ สุขสมจิตร : เสนอแนะดีไหมครับ

ประธาน : เป็นข้อสังเกตครับ ควรเพิ่มเติม ความรับผิดชอบต่อสังคมและสาธารณะ
ไว้ในอนุมาตราด้วย

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : เพื่อให้ครบถ้วน

ประธาน : ไม่ คุณจะอ้างว่าคนไทยยังขาดจิตสำนึกก็ตอบไม่ได้ จะเอาเหตุผลไว้ด้วย

หรือเปล่า

นายมานิจ สุขสมจิตร : Wording ที่ให้ไว้ก็แสดงเหตุผลอยู่แล้วว่าคนควรจะต้องมีความ
รับผิดชอบต่อสังคมและสาธารณะ

ประธาน : ก็หมายความว่าข้อสังเกต ควรเพิ่มเติมถ้อยคำว่า ความรับผิดชอบต่อสังคม
และสาธารณะ ไว้ด้วย พอเข้าใจนะครับฝ่ายเลขานุการ ถ้าอย่างนั้นของเดิมตัดทิ้งไปหมด ใส่คำว่า
ข้อสังเกต

มาตรา ๘๓ ก็ยาวเหยียดอีก แต่ความจริงเราใช้อันเดียว (๘) ทำวิธีการเดียวกันนะครับ
เหตุผลก็คงจะใช้ได้อยู่แล้ว เพื่อให้สอดคล้องกับ (๗) (๑๐) (๑๑) และ (๑๒) ซึ่งอยู่ในมาตราเดียวกัน

มาตรา ๘๖ ก็เช่นเดียวกันอยู่ที่ (๗) เป็นการเพิ่ม (๗) หมายความว่าอย่างไรครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : คืออย่างนี้ครับ เป็นความเห็นจากดอกเตอร์วรรณชัยที่บอกว่า
ในส่วนนี้ที่เขาอยู่มือกฎหมายว่า มันเป็นเรื่องที่บัญญัติไว้ครบถ้วนทุกอย่างตั้งแต่ มาตรา ๘๖ (๑) มา

นโยบายเกี่ยวกับอันนี้ แต่นโยบายสำคัญอันหนึ่งเกี่ยวกับเรื่องส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกระบวนการยุติธรรมและการใช้สิทธิทางศาล ไม่มีบอกได้เลย ก็ควรจะมีตรงนี้ให้ครบเสีย เป็นเรื่องที่นักกฎหมายมีเอกฤทธิกาเห็นว่าหล่นตรงเรื่องนี้อย่างเต็มให้ครบเท่านั้นเอง อันนี้ก็สุดแล้วแต่ที่ประชุมจะรับ เพราะว่าจริง ๆ แล้วในเนื้อหาในส่วนอื่น มีในหมวดอื่น แต่ว่าไม่ได้มารวมอยู่ในตรงนี้ให้ คล้าย ๆ ทำนองว่ามีตรงอื่นอยู่แล้ว แต่ว่าตรงนี้เป็นหัวใจที่ว่าบทบาทอะไรบ้าง ก็ควรจะมีตรงนี้ ถ้าที่ประชุมเห็นว่าอันนี้ไม่ต้องมาใส่เพราะมีในรายละเอียดตรงอื่นก็แล้วแต่ครับ

ประธาน : น่าจะไม่จำเป็นกระมังท่านมานิจ มันรวมอยู่ที่ไหนอีก

นายมานิจ สุขสมจิตร : มันน่าจะมียุติธรรม แต่ไม่ใช่คำนี้โดยตรงหรอกครับ

ประธาน : ว่าจะใส่หรือ คือมีส่วนร่วมในการใช้สิทธิทางศาล มันประหลาดนะ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : คืออย่างนี้ครับท่านประธาน ในบทบัญญัติมาตรา ๘๖ เป็นเรื่องนโยบายของรัฐ นโยบายในวรรคหนึ่งก็เรื่อง พัฒนาเศรษฐกิจ วรรคสอง เรื่องการเมืองสังคมอะไรพวกนี้จะไล่มาเรื่อย มีทั้งเรื่องทุกอย่างเลย แต่ว่าในส่วนที่ไล่มาทุกอย่างก็มีในรายละเอียดในหมวดต่าง ๆ ไป ทั้งนี้ เกี่ยวกับเรื่องกระบวนการยุติธรรมและการใช้สิทธิทางศาล ก็มีรายละเอียดในหมวดต่าง ๆ เหมือนอย่างอื่น เพียงแต่ว่าขาดมาหมวดอยู่ตรงนโยบายของรัฐเท่านั้น มันก็ควรเป็นส่วนหนึ่งของนโยบายของรัฐที่ว่านี้ ซึ่งตรงนี้ก็ถูกวิพากษ์วิจารณ์โดยนักการเมืองว่า รัฐธรรมนูญเราเขียนนโยบายของรัฐใส่ไว้ อีกหน่อยเวลาพรรคการเมืองจะเอานโยบายแทบจะหายากแล้ว เพราะมันเป็นนโยบายอยู่ในรัฐธรรมนูญแล้ว

นายมานิจ สุขสมจิตร : อันนี้นักการเมืองก็พูดไปครับ สำหรับประเด็นนี้ท่านที่มีรัฐธรรมนูญอยู่อยากให้อ่าน มาตรา ๘๐ (๓)

มาตรา ๘๐ รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านกฎหมายและการยุติธรรม ดังต่อไปนี้

(๓) ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกระบวนการยุติธรรมและสามารถ

เข้าถึงกระบวนการยุติธรรมได้โดยง่าย สะดวก และรวดเร็ว

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : อันนั้นก็เป็นธรรมดา อันนี้เป็นนโยบาย ก็สุดแล้วแต่ครับ

ประธาน : อยู่ในมาตรา ๘๐ อันนั้นไปแล้ว

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ดอกรัตน์รัชชย์เสนอมก็ต้องการอธิบายให้ฟัง

ประธาน : ก็เอาออกไปนะครับ มาสู่เรื่องสภา

มาตรา ๘๗ ผมไม่มีปัญหาหรอกนะครับ แต่ว่ามีปัญหานิดเดียว ไปอ้างมาตรา ๘๘ น่าจะไม่ถูก น่าจะแค่ มาตรา ๘๗ มาตรา ๘๘ ลองอ่านดูนะครับ ผมว่า มาตรา ๘๘ ไม่เกี่ยวกับเรื่องนี้เลย ถ้าท่านมีรัฐธรรมนูญอยู่ มาตรา ๘๘ พูดว่า

มาตรา ๘๘ อายุของสภาผู้แทนราษฎรมีกำหนดคราวละสี่ปี นับแต่วันเลือกตั้ง

ในระหว่างอายุของสภาผู้แทนราษฎร ถ้ามีการดำเนินการเพื่อรวบรวมพรรคการเมืองที่มีสมาชิกเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ให้การรวบรวมพรรคการเมืองนั้นมีผลเมื่ออายุของสภาผู้แทนราษฎร สิ้นสุดลง

มันไม่น่าจะเกี่ยวกับการที่จะส่งสมาชิกเข้าเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งอะไรต่าง ๆ ฉะนั้นน่าจะบอกให้เขาไปรวบรวม มาตรา ๙๗ กับ มาตรา ๙๘ เท่านั้น เอา มาตรา ๙๙ ออก และเอา เห็น ออกใน ข้อสังเกต ก่อนจะไปถึง มาตรา ๑๑๓ ผมมี มาตรา ๑๑๐ จะขอเป็นความเห็นของพวกเราด้วยถ้าเห็นด้วย

มาตรา ๑๑๐ มีอยู่หนึ่ง เป็นเรื่องของการได้รับการเสนอชื่อเพื่อรับการสรรหาเป็น สมาชิกวุฒิสภา คือร่างที่เขาเสนอมิทั้งการสมัครและการสรรหามาเฉย ๆ พอสรรหาที่เป็นสรรหาทั้งจากการสมัครและนั่น แต่ว่าในขั้นต้น บุคคลผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้ เป็นผู้ที่มีสิทธิได้รับการเสนอชื่อเท่านั้นเอง ไม่พูดถึงการสมัคร เราจะไม่รู้ว่าเขาจะออกอย่างไรนะครับ แต่ก็อาจจะบอกว่า ตรงนี้เป็นผู้มีสิทธิสมัครหรือได้รับการเสนอชื่อ ขาดคำว่า สมัคร ไป ที่ผมเสนอก็คืออาจจะไปบอกว่า ระบบการสรรหาวุฒิสมาชิกยังคงเป็นอย่างนี้

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ท่านประธานครับ ประเด็นที่ว่า วุฒิสภามาจากการสรรหา ที่เป็นร่างเดิม ซึ่งยังไม่บอกกติกาว่าการสรรหา อยู่ ๆ คนจะไปสรรหาเองทั้งหมด หรือว่าเหมือนอย่างตอน เลือกลง กต. ว่าให้สมัครด้วยก็ได้ ผมก็เห็นเท่ากับท่านประธานว่า ใช้คำว่า สมัครหรือเสนอชื่อ

ประธาน : คืออันนี้ไม่สำคัญ ผมว่าไม่ต้องเสนอไปก็ได้ ผมไปพูดในที่ประชุมดีกว่า

นายมานิจ สุขสมจิตร : แล้วเรื่องนี้ก็ยังไม่นิ่งหรือครับว่าจะเอาอย่างไร

ประธาน : ความจริงถ้าเป็นอย่างนี้มันก็ขาดตกบกพร่องไป แต่ไม่เป็นไรช่างมันเถอะ ผมว่า เราผ่านอันนี้ไป

มาตรา ๑๑๓ อย่างที่ท่านเสนอแล้วกัน อันนี้ผมสงสัยว่าเราจะพูดไปอย่างนั้นหรือ มัน จำเป็นจะต้องพูดหรือ ข้อสังเกต จะต้องจับสลากอะไรต่ออะไร จริง ๆ แล้วก็ต้องทำ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : คือกราบเรียนว่า กรรมการในหลาย ๆ ที่จะใช้กติกาเดียวกัน ใหม่ อย่างกรรมการสหกรณ์ในหน่วยงานของรัฐต่าง ๆ ก็ยังมีว่าออกครึ่งหนึ่ง อยู่ครึ่งหนึ่งเพื่อให้มีคนทำงาน ต่อเนื่อง แต่ว่าเวทีวุฒิสภา ในอดีตที่ผ่านมาอายุการดำรงตำแหน่งและการพ้นไปในคราวเดียวกันหมด ทั้งยวง อยู่ ๆ เราเกิดจะเอากติกาว่า มีไว้ครึ่งหนึ่งเพื่อให้เกิดเป็นเชื้อในการทำงานต่อ มันมีความจำเป็นไหม อย่างนั้น ผมกำลังมองว่าเวลาเราจะได้มาเป็นวุฒิสภาก็มาด้วยความยากนะครับพี่วรวจน์ กว่าที่จะเข้ามา นั่งด้วยกัน แล้วอยู่ ๆ ต้องมาจับสลากดวงไม่ติดออกไป มันถูกต้องไหม แล้วมันมีความจำเป็นต่อมี ต่อเนื่องใหม่ประธาน ผมไม่เข้าใจจริง ๆ ครับ

ประธาน : อันนี้ผมว่าเขาให้เราตรวจสอบร่างรัฐธรรมนูญ ตรงนี้ใครเห็นว่า ไม่ควรมีข้อสังเกต
อันนี้

(ไม่มีกรรมการยกมือ)

ประธาน : เทียบครับ

นายวิชา หงส์ประภัสร์ : ไม่มีข้อเรื่องนี้ไว้ใน

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : หมายความว่า ให้คงร่างเดิมไว้ให้มีจับสลากออก ผมกำลัง
มองว่าเมื่อมันยังไม่ยุติ อย่างน้อยคนที่ เป็นกรรมการ

ประธาน : เอาอย่างนี้ดีกว่า ถ้าหากว่าเขายุติอย่างนี้ ท่านจะเห็นว่าไม่ให้เขาจับสลากใหม่
ถ้าท่านเห็นว่า ต้องมีการจับสลากออก เราก็ไม่ต้องมีข้อสังเกตอันนี้ ใครเห็นว่าต้องมีข้อสังเกตนี้ขอให้ยกมือ
ใครเห็นด้วยกับข้อสังเกตที่เสนอไป ไม่จับสลากออกนะพูดง่าย ๆ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ข้อสังเกตคือว่า ไม่ให้มีการจับสลากออกตามดวง

ประธาน : ใครเห็นว่าข้อสังเกตยังมีอยู่อย่างนี้ ว่าที่เขาร่างมาเขาให้ออกครึ่งหนึ่งด้วยการ
จับสลาก ใครเห็นว่าข้อสังเกตบอกว่าไม่ควรจะจับสลาก

(มีกรรมการยกมือเป็นส่วนน้อย)

ประธาน : ใครเห็นว่าควรจับสลากออกตามร่าง

(มีกรรมการยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธาน : ๕ คน กับ ๔ คน ฉะนั้น มาตรา ๑๑๓ เอาออก

มาตรา ๑๑๙ เป็นการเสนอในเรื่องของ (๔) ในกรณีของประธานและรองประธานสภา
ผู้แทนราษฎร และประธานและรองประธานวุฒิสภา พ้นจากตำแหน่งเมื่อไร ซึ่งกรณีตามที่ร่างนั้นเมื่อ
ต้องคำพิพากษาให้จำคุก แม้คดีนั้นจะยังไม่ถึงที่สุดหรือมีการรอการลงโทษ แต่มีข้อยกเว้นว่า เว้นแต่ใน
ความผิดอันได้กระทำโดยประมาท ความผิดลหุโทษ หรือความผิดฐานหมิ่นประมาท เราไปเสนอว่า ตัด
ความผิดฐานหมิ่นประมาท ออก อันนี้ที่ประชุมเห็นอย่างไรครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : นิดหนึ่งครับท่านประธาน คือเป็นนักการเมืองก็ต้องระมัดระวัง
ถ้อยคำครับ อย่าไปพูดทำให้เขาเสียหาย ทำให้ถูกดูหมิ่น ถูกเดียดฉันท์ เมื่อพูดอะไรไปก็ต้องรับผิดชอบใน
การกระทำของตัวเอง เพราะฉะนั้นเมื่อไปหมิ่นประมาทก็ไม่สมควรที่จะอยู่ในตำแหน่งครับ

ประธาน : อันนี้เราคงไม่ก้าวล้ำการตรวจ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ก็เป็นเพียงข้อสังเกตหรือข้อเสนอแนะที่ท่านประธานว่า
นั่นแหละ

ประธาน : ทำเป็นข้อสังเกตก็แล้วกัน เชิญท่านนครินทร์

รองศาสตราจารย์นครินทร์ เมฆไตรรัตน์ : ผมอยู่กรอบ ๒ ผม Debate เรื่องนี้มานาน
พอสมควร ธรรมชาติของการเมืองการหมิ่นประมาทเป็นเรื่องปกติ เป็นเรื่องใช้ปาก เราห้ามนักการเมือง
ไม่ให้พูดวิจารณ์คนอื่นไม่ได้ อันนี้มันผิดธรรมชาติเลย เพราะฉะนั้นเรื่องการเมืองการหมิ่นประมาทเป็นเรื่องปกติที่
จะต้องเกิดขึ้นในภาคการเมือง เข้าใจว่าเราคุยกันแบบนี้จะครบ รัฐธรรมนูญที่ดีไม่ควรจะไปทำให้คนมันผิด
ธรรมชาติจนเกินไป

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ธรรมชาติของการเมืองก็คือส่วนหนึ่งของสังคม ก็ต้อง
รับผิดชอบในการกระทำที่ไปก้าวล่วงละเมิดผู้อื่น อะไรที่จะผิดกฎหมายประชาชนต้องรับผิดชอบ
นักการเมืองก็ต้องรับผิดชอบ เพราะฉะนั้นเมื่อเรามองแล้วว่าคนที่มาอยู่ในตำแหน่งต้องไม่มีมลทินจากคำ
พิพากษาของศาลถึงจะอยู่ในตำแหน่งได้ การไปหมิ่นประมาทเขามันก็ไม่ได้รับการยกเว้น
ถ้าหากท่านไปยกเว้นในเรื่องหมิ่นประมาทของนักการเมืองได้ อาชีพอื่นนอกจากนักการเมืองก็ยังมีอีก
เยอะแยะ พวกนักข่าว พวกออกสื่อ พวกอะไร ก็ต้องยกเว้นเขาเพราะเป็นอาชีพพูด เพราะเสนอข่าว อันนั้น
กลับเชื่อว่าน่าจะได้รับยกเว้นมากกว่าด้วยซ้ำ เพราะเป็นการสื่อเอาข่าวไปให้ผู้บริโภค
ผมถึงกราบเรียนว่าในกรณีเรื่องหมิ่นประมาท ไม่สมควรที่จะไปยกเว้นให้นักการเมือง เมื่อคุณเอาเวที
การเมืองไปพูดโดยเฉพาะว่า บางครั้งคุณต่อเขาฝ่ายเดียว เขาไม่อยู่ด้วย คุณต้องรับผิดชอบนะ

ประธาน : ผมว่าเอาเป็นว่า ใครเห็นว่าควรมีข้อสังเกตนี้ คือหมายความว่าตัดความผิด
ฐานหมิ่นประมาท ถ้าถูกจำคุกหมิ่นประมาทก็ดำรงตำแหน่งไม่ได้ ควรเสนอไป

(มีกรรมวิธีการยกมือ ๕ ท่าน)

ประธาน : ใครเห็นว่ามี

(มีกรรมวิธีการยกมือ ๒ ท่าน)

ประธาน : ถ้าอย่างนั้นเราก็ทิ้งไว้แบบนี้ เป็นข้อสังเกตเพิ่มข้อความ ข้อสังเกต
เห็นควรไม่มีข้อยกเว้นสำหรับความผิดฐานหมิ่นประมาท แล้วก็ข้อความต่อไป เพื่อให้ อะไรนี้

มาตรา ๑๒๐ เจตนาที่คือ กฎหมายเขาระบุแล้วว่า เวลาประธานไม่อยู่ให้
รองประธานมีหน้าที่ตามที่ประธานมอบหมายทำหน้าที่อะไรต่าง ๆ ท่านจะมีข้อสังเกตว่าให้ทำหน้าที่
เป็นประธานเฉพาะในการประชุมเท่านั้น ไม่สามารถไปทำหน้าที่อื่นของประธานได้ จำเป็นต้องมีใหม่
เพราะว่ามันก็มีอยู่ชัด เห็นควรตัดใช้ใหม่ครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : คือผมไม่ Mind เรื่องตัด แต่ว่าสื่อเสียหน่อย เพราะว่าผมเป็นรองประธานแต่บางที่เขาให้เป็นประธาน ผมก็ต้องมาอธิบายทำไมเขามีความคิดอย่างนี้ เพราะท่านอย่าลืมนะ

ประธาน : ตัดข้อสังเกตมันก็ไม่มีมาตราบนี้เข้าไป

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : คือสิ่งหนึ่งตรงที่ว่าเขาขอมีข้อสังเกต เพราะว่าเขากลัวคนทำหน้าที่ประธานในที่ประชุมไปทำหน้าที่อื่นด้วย เช่นว่า ขณะทำหน้าที่ประธานในที่ประชุมเขาให้มาเซ็นโน้नทำนี่ในขณะที่นั่งอยู่นอกเหนือจากหน้าที่ของการประชุม เขาเลยบอกให้เป็นประธานเฉพาะในเรื่องการประชุมเท่านั้น

นายมานิจ สุขสมจิตร : ก็แล้วแต่ที่ประชุมแล้วกันนะครับ ถ้าเผื่อที่ประชุมเห็นว่าไม่ควรจะมีเนื่องจากว่าจะไปทำอย่างอื่นไม่ได้ เช่นจะไปทำหน้าที่เป็นสามีของภรรยาไม่ได้

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : คือหมายถึงว่าเขาจะไปเซ็น ไปเซ็นเกี่ยวกับเรื่องงานต่าง ๆ ของประธาน สมมุติว่าไปอนุมัติอะไร ไปทำอะไร เทียบออกบัตรอะไร ๆ ที่ไม่เกี่ยวกับการประชุมนี้ไม่ได้ เพราะว่าปกติคนที่ประธานจะมีอำนาจหลาย ๆ อย่าง รวมทั้งการทำหน้าที่ประชุม คนบางที่คิดมากกว่าพอเป็นประธานแล้วไปทำอย่างอื่นด้วย ไม่ได้หมายถึงในเรื่องส่วนตัว

ร้อยตรี วิจิตร อยู่สุภาพ : ท่านประธานครับขออนุญาต โดยทั่วไปแล้วการแบ่งหน้าที่เขาจะแบ่งกันชัดเจนว่าประธานมีหน้าที่อะไร ทั้งประธานในที่ประชุม และประธานในการบริหารหรือควบคุมดูแล รอง ๑ มีหน้าที่อะไร รอง ๒ มีหน้าที่อะไร ไปทำหน้าที่ก้าวก่ายจากที่มอบหมาย มอบอำนาจก็ไม่ได้อยู่แล้ว ไม่จำเป็นต้องมาระบุอยู่ในรัฐธรรมนูญ มันเป็นเรื่องปลีกย่อย

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ธรรมเนียมประเพณีคนทำหน้าที่ประธานที่ประชุมก็รู้แล้วว่า จะต้องเกี่ยวกับเรื่องการประชุมเท่านั้นใช่ไหม ผมก็เป็นเพียงนำเสนอของคนอื่น เพราะว่าผมทำหน้าที่ว่าเป็นผู้แทนของเขามา

ประธาน : คิดว่าคงไม่ต้องมีนะครับ คงไม่เห็นเป็นอย่างอื่น

นายวิชา หงส์ประภัสร์ : ไม่มีมาตราบนี้

ประธาน : ไม่ใช่

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ไม่มีข้อสังเกต

ประธาน : นี่เป็นการตรวจของเราครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : คงร่างเดิม

ประธาน : ก็ตัดออกนะครับมาตราบนี้ คือที่เราตัดไม่ใช่ไปตัดเขา ตัดเราออก

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ตัดเราออก คงร่างเดิม

ประธาน : มาตรา ๑๓๔ เฉพาะ (๒) แก่จาก องค์กร มาเป็นตัวประธาน อันนี้
เห็นด้วยไหมครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ถูกต้องครับ

ประธาน : เสนอไปนะครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ครับ

ประธาน : ข้อสังเกตเห็นควรปรับปรุงผู้รักษาการ เป็นตัวบุคคลแทนองค์กร
เอาอย่างนี้ดีกว่า ควรปรับปรุงผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติจากองค์กรเป็นตัวประธานองค์กร เชิญครับ

นายพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ : คืออันนี้มีนัยที่แตกต่างกันพอสมควร คือถ้าเราไม่ให้
องค์กร องค์กรเขาจะมีการประชุมกัน แล้วเขาจะหาข้อสรุป หาเป็นมติ แต่ว่าถ้าเราให้ประธานคือแล้วแต่
ประธานจะเห็นนะ

ประธาน : คือต้องดูครับคำว่า ซึ่งเป็นผู้รักษาการ ผู้รักษาการองค์กรรักษาไม่ได้ต้องตัว
ประธาน เห็นควรปรับปรุงผู้เสนอจากองค์กรเป็นประธานองค์กรซึ่งเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติ
ดังกล่าว ฟังคำถกนะครับ

มาตรา ๑๓๕ แก่ใน (๒) เวลาที่เขาช่วยแก้แบบสภา ขีดใต้เส้นหรืออะไร ออกใช้แก้ไข
หน่อยว่า ขีดฆ่าออก แล้วแก้เป็นประกาศ

นายวิชา หงส์ประภัสร์ : ผมขอทางเลือกที่ ๓ คือเอาออก ออกเลย แล้วก็ไม่มีอะไรแทน

ประธาน : ไม่มีออก

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ประกาศใช้ ถ้อยคำออกมันคือคำพูด

นายวิชา หงส์ประภัสร์ : ผมเอาคำว่า ออก ออก เป็นให้ใช้

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ประกาศไม่ต้องมี ให้ใช้เลยนะ ไม่ต้องมีประกาศ

ประธาน : ตัดคำว่า ประกาศ ออก ควรตัดคำว่า ออก เป็น ให้ใช้

นายมานิจ สุขสมจิตร : ก็ไม่ต้อง เป็น บอกว่า ควรตัดคำว่า ออก ออกไปแค่นั้นเอง

ประธาน : ให้ใช้ เป็นอย่างไร ควรปรับปรุงถ้อยคำว่า ให้ออกใช้ เป็น ให้ใช้ ก็ผ่านไป

มาตรา ๑๓๘

มาตรา ๑๓๘ แก้วรรคท้าย ร่างพระราชบัญญัติที่เสนอต่อรัฐสภาต้องเปิดเผยให้ประชาชน
ทราบ ประชาชนสามารถเข้าถึงรายงาน ข้อมูล รายละเอียดของร่างพระราชบัญญัตินั้น

ได้โดยสะดวก เห็นควรแก้ไขคำว่า เปิดเผย เป็น เผยแพร่ อันนี้เห็นอย่างไรครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : เผยแพร่ ยังจะดีกว่า

ประธาน : มันขนาดนั้นหรือ เผยแพร่เป็นงานใหญ่ เหมือนเราเผยแพร่รัฐธรรมนูญ ผมว่า
คำเดิมน่าจะถูกต้องกว่า

นายมานิจ สุขสมจิตร : คำเดิมน่าจะดีนะครับ เพราะ เปิดเผย อยู่กับที่อยู่ทีสภา
ก็เปิดแล้ว ใครอยากดูก็มาดู แต่ถ้าเผยแพร่มันจะต้องออกไปนอกสภาด้วย

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : เผยแพร่ต้องทำประชาสัมพันธ์ด้วยหรือเปล่า

ประธาน : มาตรานี้ก็เอาออกนะจากเรา

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : คงร่างเดิม

ประธาน : มาตรา ๑๔๔ เพื่อให้เข้าใจมากขึ้น เดิมคำว่า และ เป็น หรือ จำเป็นใหม่ครับ ที่
จริงมันอ่านรู้เรื่องนะ คือเขาเขียนว่า เขาแยกไป นับแต่วันที่วุฒิสภาส่งร่างขึ้นไปยังสภาผู้แทนราษฎรสำหรับ
กรณีแรก นับแต่วันที่สภาได้เห็นชอบสำหรับกรณีหลัง ฉะนั้นมันแยกออกแล้ว ฉะนั้นมันไม่ใช่หนึ่งแล้ว ฉะนั้น
คงไม่จำเป็นที่เราต้องไปเสนออะไรในเรื่องนี้ ก็ตัดออกไป เช่นเดียวกับมาตรา ๑๔๘ มาตรา ๑๔๘ จะมี
ปัญหาเรื่องอะไร

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : คือเอา หรือ ออก หรือหน้า หรือผู้พิการ เอา หรือ ออก

ประธาน : ผมไม่ว่า เสนอไปอย่างนี้นะครับ แต่ขณะเดียวกันอย่าลืมมันมีข้อสังเกตว่า
มาตราแรกนี่ออกใหม่ครับ คนพิการที่ว่ามันขัดแบบนี้เหมือนกัน เราปรับปรุงถ้อยคำ ช่วยดู
แล้วกันนะครับ แล้วก็ไปดูมาตรา ๑๔๙ ตัดออก ฟุ่มเฟือย จำเป็นใหม่ คงไว้มันเสียหายอะไรไหม

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ได้ ถ้าตัดออกมันดีไหม

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : จริงๆ ของเดิมเขาก็ดีอยู่แล้ว

ประธาน : คนที่เสนอก็มองเห็นว่ามันสืบเนื่องมาจากวรรคแรกซึ่งมีข้อความนี้อยู่แล้ว
ผมเข้าใจ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ผมอธิบายนิดนะครับ ที่เขาขอตัดออกนี้ เพราะว่าหลังจากมีการ
เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั่วไป การเลือกตั้งทั่วไปมันมีอยู่ในตอนที่เรตัดออกก็คือว่ามันต้องสิ้นสุด
หรือยุบสภา เพราะฉะนั้นมันเป็นอย่างอื่นไม่ได้ เพราะเมื่อเป็นอย่างอื่นไม่ได้ทำไมต้องไปใส่เหตุผลด้วย คือ
คงไว้มันไม่เสีย แต่ถ้าเกิดว่ามันฟุ่มเฟือยก็เอาออกเท่านั้นเอง เพราะว่าเลือกตั้งทั่วไปมันไม่มีกรณีอื่นหรือ
คือมันไม่สิ้นสุดวาระมันก็ต้องยุบสภาเท่านั้นแหละ

ประธาน : ก็คงไว้หรือ เชิญครับ

นายวรพจน์ วงศ์สง่า : ท่านประธานครับ ผมคิดว่าคงไว้ตามเดิมมันจะแจ่มแจ้งกว่า มัน
ชัดเจนกว่า การเขียนรัฐธรรมนูญเรามีบทเรียนมากกว่าถ้าหากว่าละไว้ให้เป็นที่เข้าใจ
ถูกต้องความแปลกกลายมาแล้วครับ

ประธาน : ถ้าอย่างนั้นคงไว้แล้วกันนะครับ เจ้าหน้าที่ที่ตัดออกนะครับ ตัดออกจากเรา
มาตรานี้

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : คือว่าไม่มีเหตุผล

ประธาน : ต่อไปส่วนที่ ๘ แก่ชื่อส่วน คิดว่าน่าจะมีเหตุผลสมควรเท่าที่อ่านดู
ท่านเห็นด้วยนะครับ ขอแก้คำว่า ในข้อสังเกตนะครับ จึงเห็นควร เอา เห็น ออก ความจริงถ้าไม่พูด
ก็ช่วยดูให้ด้วย

มาตรา ๑๕๑ เพื่อให้ถูกต้องตามหลักภาษาไทย ผมว่ามันเหมือนกันทุกตัว ฉะนั้นออกนะ
มันเหมือนกันทุกตัวเลย ที่ผมพยายามอ่านดูนะ

รองศาสตราจารย์อุดม รัฐอมฤต : มาตรา ๑๕๑ บทบัญญัติมาตรา ๑๕๐ ให้นำมาใช้
บังคับ จริง ๆ ต้องเอาให้นำมาก่อน ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๕๐ มาใช้บังคับ คือในนี้
มันขึ้นต้นด้วยคำว่า

ประธาน : เพราะว่าความเห็นอนุกรรมการมันเหมือนกัน ถ้าอย่างนั้นพอรู้เรื่อง เอา ให้
นำ ไปไว้ข้างหน้า เขียนให้ถูก ถ้าอย่างนั้นคุณต้องทำแบบสภา คือให้นำเป็นข้อความข้อความขีดเส้นใต้ แล้ว
ให้นำ หลังนี้ขีดฆ่าทิ้ง

มาตรา ๑๕๓ เดิมว่า ในกรณีนี้ จะเสนอใหม่ครับ

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : ดีครับ ให้ชัดเจนมากขึ้น

ประธาน : ผ่านไปนะครับ มาตรา ๑๕๔ เพื่อให้ถูกต้องตามหลักการการใช้ภาษาไทย
สลัดที่ พูด่าง ๆ เห็นด้วยใช่ไหมครับ โอ.เค. ครับ อันนี้คงจะหลักเกณฑ์เดียวกัน เขียนวรรคแรกแล้วก็ละเอา
ไม่ต้องไปเสียกระดาษ เสียกระดาษอีกเยอะเลยถ้าไปเขียนทั้งหมด

มาตรา ๑๕๕ เพิ่มข้อความ เข้าชื่อ ในบรรทัดที่ ๓ ของวรรคสอง เข้าชื่อเสนอญัตติ จะเอา
ใหม่ครับ หรือไม่จำเป็น

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : เข้าชื่อ เดิมคำว่า เสนอญัตติ

ประธาน : เข้าชื่อเสนอญัตติ เดิมในบรรทัดที่ ๓ ของวรรคสอง เอาไปนะครับ
การแก้ไขใจใหม่ครับ

มาตรา ๑๕๖ สมควร เป็นการเสนอ คือตามร่างเขาจะทำได้ต่อเมื่อตัวนายกคนนั้นบริหาร
ราชการแผ่นดินมาเกิน ๒ ปีแล้ว เขาก็จะเปิดอภิปรายให้หมด ไม่ว่าจะป็นรัฐมนตรีหรือใคร ท่านจะไปแก้ว่า
ตัวรัฐมนตรีนั้นต้องบริหารมา ๒ ปีด้วยหรือ อันนี้มันคนละหลักการกับที่เขาเสนอ สมควรจะเสนอใหม่

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : คือเขาก็มองว่าบางที่รัฐมนตรีมีการปรับเปลี่ยน แล้วเข้าไป
เพียง ๓ เดือน ๑ เดือน พอโดนแล้วก็ควรจะเป็นรายชื่อไป รายที่โดนมากกว่า

ประธาน : ไม่แล้วถ้าเปลี่ยนตำแหน่งละ

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : ก็นี่ เขาเปลี่ยนตำแหน่งเพื่อหนี ทีนี้ถ้าคุณเป็นรัฐมนตรี
เกินกว่า ๒ ปี พอเขาหนีปีเขาไม่โดน

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : อันนี้ก็เลยรวมไปถึงคนที่ไม่ได้เปลี่ยนตำแหน่งด้วย โดนไปด้วย
เลย ตัดร่างแหไปด้วยเลย ก็เอาครับ

ประธาน : ก็เอารัฐมนตรีเป็นหลัก โอ.เค. ถ้าอย่างนั้นเราตัดอันนี้ออกนะครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : คงร่างเดิม

ประธาน : เราไม่ไปพูดถึง พุดง่าย ๆ

มาตรา ๑๕๘ ก็จะไปเพิ่มว่า ของเดิม การยื่นกระทู้เขาต้องแจ้งให้ประธานสภาทราบก่อน
หรือในวันประชุม ท่านไปแก้ว่า อย่างช้าในวันประชุม ผลเหมือนกันหรือเปล่า ฉะนั้นไม่น่าจะต้องเขียน
ขอเอาออกได้ไหมครับอันนี้

นายมานิจ สุขสมจิตร : อันนี้จำได้ว่ามีการอภิปรายกันในคณะอนุกรรมการตรวจสอบ
รัฐธรรมนูญบอกว่า ถ้าเป็นอย่างของเดิมแจ้งก่อนหรือในวันประชุม นั้น หมายความว่า มาแจ้งเอากะทันหัน

ประธาน : ที่แก้ไม่แก้อะไรเลย

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : คือมันมีความหมาย ๒ อย่างครับท่าน คืออย่างเดิมในร่างเดิม
มี ๒ ขยัก ให้แจ้งก่อน กับหรือ ในวันประชุม แต่ว่า ๒ ขยัก จริง ๆ ไปรวมในอันเดียวได้ คือ อย่างช้า เพราะ
ก่อน ก็อยู่ อย่างช้า อยู่แล้ว เขาไม่ต้องมีเรื่องเวลา ๒ ขยัก เขาต้องการให้อยู่ในเวลาเดียวกัน เพราะว่าถ้าเกิด
ร่างเดิมมี ก่อน และ ในวัน มีเงื่อนไขเวลา ๒ อย่าง แต่ว่าถ้าเกิดที่ประชุมเห็นว่า ใส่ว่า ก่อนและ มันไพเราะกว่า

ประธาน : เหตุผลที่ให้มันไม่ใช่ เหตุผลที่ให้เพื่อให้เกิดความชัดเจนว่าต้องยื่นก่อนหรือ
อย่างช้าในวันประชุม ไม่ใช่มายื่นเมื่อมีการประชุมแล้ว มันไม่ใช่เหตุผลที่ไปขอแก้เขา แล้วมันก็ไม่ได้แก้ด้วย
เพราะว่าถ้าเขามายื่นเมื่อเริ่มประชุมแล้ว มันก็ในวันประชุม ถ้าคุณจะทำอย่างนั้นคุณก็แก้ก่อนวันประชุม
ลดย ๆ เลย ซึ่งมันก็จะผิดกับหลักการที่เขาวางไว้

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ท่านประธานครับ ถ้าในวันประชุมอาจจะหลังจากประชุมแล้ว
นี่นะครับ มันก็เป็นทั้ง ๒ อย่าง ทั้งที่แก้ ไม่แก้ มันก็เป็นทั้งที่ยังไม่แก้คือมายื่นในวันประชุมแต่หลังจากเลิก
ประชุมแล้วก็อันเดียวกัน เพราะฉะนั้นแล้วถ้าจะต้องการของท่าน ก่อนมีการประชุม ถ้าท่านต้องการ
อย่างนั้น ผมก็ไม่เห็นด้วย ผมชี้แจงของท่านประธาน

ประธาน : เราจะแก้เขาไหม

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ถ้าไม่แก้ก็ไม่ขัดข้อง

ประธาน : ถ้าอย่างนั้นคงไว้ เราไม่ไปแตะมาตรานี้นะครับ ไปที่มาตรา ๑๕๐ ทำไม่มี

๒ อัน

นายมานิจ สุขสมจิตร : แบบที่เสนอมาให้เลือก ถ้าไม่เอาก็ตัด

ประธาน : เราตัดไปหมดนะครับ

มาตรา ๑๖๑ แยกออกอีกวรรค ข้อความ เชิญครับ

นายวีระพล คงมั่น : กราบเรียนท่านประธานครับ กรณีแยก ถ้าเราเปลี่ยนเราไม่แยก เราเปลี่ยนคำว่า และ เป็น หาก ตามวรรคสอง (๒) ที่ว่า การออกเสียงประชามติต้องเป็นการให้ออกเสียง เห็นชอบ หรือไม่เห็นชอบในกิจการตามที่จัดให้มีการออกเสียงประชามติ หากการจะออกเสียงประชามติในเรื่องที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญหรือเกี่ยวกับตัวบุคคลหรือคณะบุคคลจะกระทำมิได้ จะยังคงเว้นแบบ ไม่ต้องเปลี่ยนเป็นวรรคใหม่

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : คืออย่างนี้ท่านวีระพล ของท่านก็ได้ อันนี้ก็ได้อีก เป็นแต่เพียงว่า อนุกรมวิธีการที่เขาเสนอเขาเห็นว่ามันเป็นคนละเรื่องกันเขาอยากจะให้อยู่คนละวรรค จะได้ไม่ต้องมา ผูกพัน คือมันเป็นคนละเรื่องอยู่คนละวรรคก็ชัดเจนดี

ประธาน : ที่ประชุมเห็นอย่างไรครับ ความจริงมันก็สามารถแยกวรรคได้ แยกไปอย่างนั้น นะครับ และไม่ต้อง เห็น นะครับ ควร เคย ๆ เชิญครับ

นายวรพจน์ วงศ์สง่า : ถ้าจะแยกคำว่า ในเรื่องนี้ขัดหรือแย้ง ความจริง ในเรื่องที่ ขัดหรือแย้ง

ประธาน : แก่คำว่า เรื่องนี้เป็นเรื่องที่ขัดหรือแย้ง ความจริงของเขาถูกอยู่แล้วแต่เขาไป พิมพ์ผิด ของเดิม เรื่องที่

มาตรา ๑๖๒ ความจริงตั้งใจจะให้ใช้พระราชบัญญัติงบประมาณใช้ใหม่ครับ จำเป็นต้อง ไปแก้ไขใหม่

นายมานิจ สุขสมจิตร : คำบรรทัดบนเป็นพระราชบัญญัติ อันนี้ทำไมเรียกกฎหมาย

ประธาน : คงจะตั้งใจตรงนี้ว่า ให้ใช้พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายใน ปีงบประมาณก่อนนั้นไปพลางก่อน

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : คือเขาแก้เป็นพระราชบัญญัติ แต่ว่าเจ้าหน้าที่ไม่ได้แก้ไข ในช่องความเห็นของคณะอนุกรรมการ เพราะว่าการกฎหมายกว้าง ที่อาจารย์อุดมหรือใครเป็นคนให้ ความเห็นว่า งบประมาณจะออกเป็นพระราชบัญญัติเท่านั้น เพราะฉะนั้นก็คือว่าให้ตรงกับความเป็นจริง เลยว่าแก้จากกฎหมายเป็นพระราชบัญญัติไปครับ ให้ตรงความจริง

ประธาน : จะเห็นควรไหมครับหรือว่าอย่างไร

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : เห็นควร

ประธาน : โอ.เค. ครับก็แก้ตามนี้ เป็นข้อสังเกต

มาตรา ๑๖๔ จะเติมคำว่า ในการพิจารณาร่าง เห็นควรเพิ่มไหมครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ให้ชัดเจน

ประธาน : โอ.เค. นะครับ ก็คงเอาเฉพาะวรรคนั้นไม่ต้องไปยาวเหยียดให้เสียกระดาษ

มาตรา ๑๖๗ อันนี้เป็นหลักการของเขาเลย เราจะไปรุ่นของเขาหรือ

นายมานิจ สุขสมจิตร : อันนี้จำได้ว่าถ้าหากเขียน ๒ อย่างแล้วก็จะสับสน น่าจะเอา
อย่างใดอย่างหนึ่งว่าไม่ให้อยู่เกินสองวาระ หรือว่าไม่ให้อยู่แปดปี อันนี้น่าจะเอาให้ชัด

ประธาน : ถ้าอย่างนั้นเราอย่าไปเขียนอย่างนี้ได้ไหม เราจะไปกำหนดว่าสองวาระหรือ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : คือจะบอกเขาว่าให้เลือกเอาอย่างหนึ่งอย่างใดดีกว่าจะได้

ไม่สับสน

ประธาน : ถ้าอย่างนั้นเป็นข้อเสนอไปว่า ข้อสังเกต น่าจะกำหนดให้ดำรงตำแหน่งไม่เกิน
สองวาระหรือไม่เกินแปดปีอย่างใดอย่างหนึ่ง ใช่มั้ยครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ถูกต้องครับ อย่างใดอย่างหนึ่ง

ประธาน : คือผมไม่รู้อันนี้ แต่ผมเชื่อว่าเท่าที่เราฟังกันมาจะยื่นร่าง

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : ท่านประธานครับ ผมคิดว่ายื่นตามเดิมน่าจะดูดีกว่า
เพราะว่าอันนี้เขามีน้อยอยู่ คือการดำรงตำแหน่งติดต่อกัน นายกรัฐมนตรีจะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสอง
วาระ อันนี้มีได้ แล้วก็ได้ หรือเกินกว่าแปดปีไม่ได้ เพราะว่าบางครั้งการดำรงตำแหน่งสองวาระ วาระสอง
เขาอาจจะดำรงตำแหน่งแค่ ๕ เดือน เขาอาจจะไม่ถึง ๘ ปี แต่ก็ถือว่าเป็นสองวาระแล้ว หรือบางท่านก็
ดำรงตำแหน่ง ๘ ปีเต็ม ๆ เลยเพราะอยู่ครบทั้ง ๘ ปี ก็ให้เอาทั้ง ๒ อย่าง ผมว่าของเดิมชัดเจนดี

ประธาน : ผมเรียนนิดเดียวที่เราไปแก้เขา ของการดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี มันไม่มี
วาระของนายกรัฐมนตรีถ้าเอาเข้าจริง ๆ ก็ยังพูดกันที่คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญเลย สองวาระ
ไม่มีหรอก มีแต่วาระยุบสภา

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : แล้วถ้าเขาไปใส่มาตรานี้

ประธาน : เขาก็มองเหมือนกันว่านายกรัฐมนตรีขณะนี้กำหนดว่ามาจาก สส. ฉะนั้นวาระ
ของสภาเหมือนกัน ตัวนายกรัฐมนตรี

นายมานิจ สุขสมจิตร : คือประเด็นในเรื่องนี้ท่านประธาน เขียนไม่ชัด เขียนให้ศรีธัญชัย

มาตีความได้หลายอย่าง เพราะฉะนั้นน่าจะเขียนให้ชัด คือเข้าใจเจตนารมณ์ดีว่าไม่อยากให้นั่งนาน
รากงอก

ประธาน : อันนี้เราก็เสนอไปว่า น่าจะกำหนด ผมว่าแปดปีนะพอเอาจริง ๆ ไม่ใช่สองวาระ
จุดใหญ่ที่เขามองคือแปดปี

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ก็เอาอย่างใดอย่างหนึ่ง

ประธาน : ข้อสังเกตอันนี้

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : ท่านประธานครับ แต่ว่า ๘ ปีนี้เขาอาจจะอยู่ ๕ วาระ
ก็ได้ นะครับ

ประธาน : เป็นไปได้ อันนี้กฎหมายที่เขียนไว้ก็เป็นได้ครับ แล้วแต่ระยะเวลาไหนยาว
กว่ากันเขาเขียน

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : เรามีประสงค์จะให้อยู่เกินสองวาระ

ประธาน : ที่คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญเขายืนยันคือตรงจุดนี้ครับ คุณอนทัย
นะครับ สุดท้ายระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งอันไหนยาวกว่ากัน

นายมานิจ สุขสมจิตร : น่าจะเป็นว่า สุดท้ายระยะเวลาไหนจะสั้นกว่ากัน

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : จะสั้นไม่ได้ยาว

ประธาน : เพราะถ้าเราจะเสนออย่างนั้นก็เสนอไปได้

นายมานิจ สุขสมจิตร : ผมก็อยากจะให้เสนอกกลาง ๆ ว่าให้เขียนให้ชัดเจน

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : คือการเป็นนายกรัฐมนตรีก็เป็นสิทธิอย่างหนึ่ง เขาบอกว่า
สิทธิถูกจำกัดควรจะให้อายุ ผมดูเขานะครับ แต่ถ้าว่าถ้าเราจะจำกัดที่สั้นกว่า สิทธิเขาก็ถูกจำกัดเยอะหน่อย

ประธาน : ขณะนี้เสียงวิพากษ์วิจารณ์มาว่าขัดหลักรัฐธรรมนูญ หลักประชาธิปไตยที่
กำหนด แปดปี อะไรต่ออะไร เชิญครับ

นายวรพจน์ วงศ์สง่า : ท่านประธานที่เคารพครับ ผมว่าเรื่องของนายกรัฐมนตรีอะไรนี้
เราน่าจะคำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศชาตินะ เราชอบหรือที่จะให้มีรัฐบาลล้มลุกคลุกคลาน ๕ เดือน
๖ เดือน ๗ เดือน อย่างนี้ ออกไปที่หนึ่ง ชอบหรือ เราไม่ต้องการรัฐบาลที่มีความมั่นคงแล้วก็ทำโครงการ
พัฒนาประเทศที่ต่อเนื่องหรือ การจำกัดอย่างนี้เราไม่ต้องการมืออาชีพบริหารประเทศหรือ มืออาชีพเกิดขึ้น
ได้อย่างไร ต้องเกิดขึ้นจากการสั่งสมประสบการณ์ในการทำงาน คนมาเป็น ๕ เดือน ๖ เดือน ออกไป
๕ เดือน ๖ เดือน ออกไป ประเทศไทยไม่ใช่แค่ที่มาแบ่งกันกิน เราต้องการคนซึ่งมีฝีมือในการบริหาร
ประเทศชาติ อย่างนั้นไม่ใช่หรือครับ

ประธาน : เชิญท่านมานิจครับ

นายมานิจ สุขสมจิตร : ท่านประธานครับ ผมคิดว่าประเด็นของเรา เรามาดูว่าถ้อยคำที่กรรมาธิการยกกว้างมา มันจะมีปัญหาหรือไม่ด้วยนะครับ คือการไปแก้ของเขาคงจะไม่ใช้หน้าที่ของเรา หน้าที่ของเราคือทำให้เกิดความชัดเจนในรัฐธรรมนูญนี้ไม่ให้มีการตีความ เพราะฉะนั้นผมถึงเสนอว่า หลักการก็อย่างว่าคือไม่อยากให้อยู่นาน รากจะงอก แต่ว่าควรเขียนให้ชัดเจนไม่ให้มีการตีความกันไปคนละอย่างสองอย่าง

ประธาน : ก็เป็นข้อสังเกตไปใหม่ครับ คืออย่าไปแตะเขาว่าอันนี้เป็นอย่างไร เราบอกว่าควรบัญญัติให้ชัดเจนเพื่อไม่ให้ต้องมีการตีความ ตรงนี้แค่นี้ ข้อสังเกต ควรบัญญัติในเรื่องระยะเวลาการดำรงตำแหน่งของนายกรัฐมนตรีให้ชัดเจนมิให้ต้องมีการตีความ แค่นั้น

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : ท่านประธานครับ คือสาระของวรรคนี้ สาระใหญ่คือเขาป้องกันนายกรัฐมนตรีรากงอก ป้องกันการที่นายกรัฐมนตรีจะดำรงตำแหน่งยาวนานเกินไป แล้วจะเป็นปัญหาว่า ก็ผูกขาดอำนาจ แล้วก็มีปัญหา เขาก็เลยให้จำกัดว่าให้เพียงแค่สองวาระหรือไม่เกินแปดปี สองวาระนี้ต้องติดต่อกันด้วยนะครับ ติดต่อกันสองวาระ ถ้าเขาแยกกันเขาก็อาจจะเป็นไปได้เกิน

ประธาน : เชิญครับท่าน

นายวัชรวิทย์ หงส์ประภัสร์ : ขอนิดเดียวครับ คือคำที่จะใช้ในกฎหมายนี้ต้องเป็นคำที่มีความหมายนะครับ คำว่า วาระ มันไม่มีความหมาย เพราะฉะนั้นผมว่าเปลี่ยนคำว่า วาระ เป็น คราว ได้ไหมครับ

ประธาน : ก็ไม่รู้ครับ เสนออย่างนี้ไปดีกว่าว่า ข้อสังเกต ไม่มีวาระการดำรงตำแหน่งของนายกรัฐมนตรี ฉะนั้นน่าจะแก้ไขถ้อยคำว่า วาระ เป็นถ้อยคำอื่นที่เหมาะสม ข้อสังเกตข้อแรกนะครับ

ข้อสังเกตข้อที่ ๒ ก็คือ การกำหนดระยะเวลาการดำรงตำแหน่งของนายกรัฐมนตรีควรกำหนดให้ชัดเจนเพื่อไม่ให้เกิดปัญหาการตีความในภายหลัง

รองศาสตราจารย์นครินทร์ เมฆไตรรัตน์ : ผมเข้าใจว่าในระบบรัฐสภาวาระของ
นายกรัฐมนตรีอยู่ที่พระบรมราชโองการ

ประธาน : คือไม่มีใครบอกได้ว่าวาระ วาระมันต้องมีว่า ๒ ปี ๓ ปี อย่างนั้นไม่ใช่วาระครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ไม่มีกำหนดในกฎหมาย

ประธาน : อันนี้ปล่อยไปดีกว่า ให้เขาไปคิดเอา

รองศาสตราจารย์นครินทร์ เมฆไตรรัตน์ : เพราะว่าในหลักการของสภา สภาเป็นคน
เสนอชื่อผู้ที่สมควรเป็นนายกรัฐมนตรี แล้วอำนาจของสภาจะต้องไปหลอมรวมกับอำนาจ

ประธาน : แต่สภาก็ไม่ได้บอกว่านายกรัฐมนตรีนี้อยู่ ๓ ปีนะ สภาไม่ได้บอกเลย

นายพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ : ต้องดูคุณสมบัติของนายกรัฐมนตรีครับ คุณสมบัติของ
รัฐมนตรี

ประธาน : และถ้าเพื่อเปลี่ยนนายกรัฐมนตรีกลางทาง ถ้าสภาอีก ๖ เดือนหมดก็อยู่แค่
๖ เดือนเหมือนกัน ผมว่าเราแก้เป็นข้อสังเกต ๒ ข้อนั้นแล้วกัน ไปมาตรา ๑๗๘ ครับ

นายวิชา หงส์ประภัสร์ : ท่านประธาน ปัญหาที่น่าจะอยู่ที่ว่าเมื่อครบแล้วรักษาการ

ประธาน : เขา ๑๐๐ เปอร์เซนต์ครับ

นายวิชา หงส์ประภัสร์ : นับรวมด้วยหรือเปล่า

ประธาน : ปล่อยให้ปัญหาตีความไปเถอะครับ

มาตรา ๑๗๘ ก็เอาความผิดฐานหมิ่นประมาทออกอีก เมื่อสักครู่นี้เราเอาไว้ใช้ใหม่ครับ
ประธานสภา รองประธานสภา ก็คงจะต้องเอาไว้ โดยเขียนเช่นเดียวกันว่า ไม่ควรมีข้อยกเว้น อย่างที่เมื่อ
สักครู่นี้พูดเพื่อให้อะไรนี้ ใช้ถ้อยคำเดียวกัน

นายมานิจ สุขสมจิตร : หมายความว่าอย่างไร ไม่ต้องไปแก้ไขใหม่ครับ

ประธาน : แก้สิครับ เพราะว่าเมื่อสักครู่นี้ท่านแก้ไขให้ประธานสภา รองประธานสภา ไป
แล้วว่าไม่ควรมีข้อยกเว้นสำหรับความผิดฐานหมิ่นประมาท เพื่อให้เขาออก พุดง่าย ๆ ฉะนั้นอันนี้ก็
เหมือนกัน เมื่อสักครู่นี้ให้เหตุผลไว้แล้วก็ให้เหตุผลเดียวกัน

ผมขอย้อนก่อนมาตรา ๑๖๗ นิดหนึ่ง มันมีเรื่องถ้อยคำการพิมพ์จากร่างนี้มันจะกระโดด
พิมพ์ไม่จบบรรทัดแล้วโดดไปอีกบรรทัดหนึ่ง มีเท่าที่ผมตรวจพบอยู่ ๖ มาตรา เริ่มจากมาตรา ๑๖๔ ถ้าท่าน
มีร่างอยู่ช่วยดูด้วย มาตรา ๑๖๔ วรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม ฝ่ายเลขานุการช่วยไปดู ผมจะบอก
วรรค แต่ผมจะไม่บอกบรรทัด เวลาไปเขียนคุณอาจจะต้องบอกวรรคหนึ่ง บรรทัดที่เท่าไร ต้องเขียนติดกับ
วรรคสอง กับบรรทัดที่เท่าไร มันจะมีมาตรา ๑๖๔ อยู่วรรคหนึ่ง วรรคสอง วรรคสาม ที่มีการโดด เดี่ยวจะดู
ไปเป็นตัวอย่างก็ได้ มาตรา ๑๖๔ อันนี้น่าจะเป็นการตรวจของเราด้วย มาตรา ๑๖๔ วรรคหนึ่ง บรรทัดที่ ๑

วันพุธที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๐

เลย ประจําปีงบประมาณ แล้วโดดไป ร่างพระราชบัญญัติ แล้ว ทยอยๆ ก็ยังไม่จบเลย โดดไป
สภาผู้แทนราษฎร พรรคสองก็เหมือนกันมันยังไม่จบ พรรคสามก็เหมือนกัน มาตรา ๑๖๕ จะมีอยู่
พรรคหนึ่งในบรรทัดที่ ๔ และบรรทัดที่ ๕ ที่ปลายบรรทัดโดด มาตรา ๑๘๐ พรรคสาม มาตรา ๒๐๒
พรรคท้าย มาตรา ๒๐๖ พรรคสาม มาตรา ๒๖๘ พรรคสอง มันโดด ตรงที่มาตรา ๑๖๔ เราเขียน
มาตรา ๑๖๔ พรรคอะไร แล้วต่อไปก็บอกว่ามาตราอื่น ๆ ที่เรียงมาด้วย ไว้ด้วย เชิญครับ

นายมานิจ สุขสมจิตร : อย่างนี้ได้ไหมครับ เขียนรวม ๆ ไปโดยไม่ระบุมาตรา เพราะ
เนื่องจากว่าในชั้นพิจารณาของกรรมาธิการยกร่าง เดียวนี้เขาмаถือเล่มนี้แล้วนะครับ

ประธาน : ไม่ครับ ได้ตกลงกันกับท่านสมคิดว่าในการตรวจเราใช้นี้ และเขาต้องใช้นี้
เพราะว่าเขาไม่สามารถส่งนั้นไปพิมพ์ได้ เขาต้องส่งอันนี้ไปพิมพ์

นายมานิจ สุขสมจิตร : แต่เวลาประชุมกันเห็นหยิบเล่มนี้ขึ้นมา

ประธาน : ใช่ แต่ว่าได้ตกลงกับท่านเลขานุการยกร่างแล้วว่าในการตรวจร่างของเรา
เราจะใช้ฉบับโรเนียวเป็นหลัก

นายมานิจ สุขสมจิตร : ซึ่งเล่มนี้มันเรียงถูกต้องแล้ว มันไม่ได้แบ่งบรรทัดที่มันผิด
ผมถึงเสนอว่าผมเห็นด้วยในหลักการ

ประธาน : ไม่ ก็บอกเราได้ตรวจจากฉบับโรเนียว เราได้ตรวจจากฉบับนี้ ไม่ใช่ฉบับพิมพ์
เพราะตามที่ได้ตกลงกรรมาธิการยกร่างนั้นตรวจอย่างนี้ เพราะได้ตกลงกันจริง ๆ ว่าให้ใช้ฉบับนี้เป็นหลัก
ถ้าอย่างนั้นเราก็ผ่านต่อไปมาตรา ๑๙๓ จะเติมคำว่า จะ คำเดียว จำเป็นหรือ ผมว่าความหมายใช้ได้
อยู่แล้ว ไม่ต้องไปยุ่งกับเขา เป็นกรณีทีกระทบกระเทือน มันก็รวมไปถึงเรื่องนั้นอยู่แล้ว อย่าเอาเลยนะครับ
มาตรา ๑๙๓ มาตรา ๒๐๑ เราจะไปยุ่งกับเขาหรือ

นายวัชร หงส์ประภัสร์ : ผมขอเสนอที่เป็นผิดอย่างจรรยาเลยนะครับ คือใน (๓) ของ
มาตรา ๒๐๑ (๓) ตอนท้ายเรื่องของทนายความ เคยเป็นทนายความที่ประกอบวิชาชีพอย่างสม่ำเสมอและ
ต่อเนื่องไม่น้อยกว่าสามสิบปีนับถึงวันที่ได้รับการเสนอชื่อ ถ้าได้นับถึงวันที่รับการเสนอชื่อมันก็ไม่มีคำว่า
เคย มันต้องเป็นทนาย แล้วก็ความเป็นทนายนี้ไม่ต้องห้ามเพราะเหตุว่าเขาใช้เวลา ๑๕ วันตามมาตราต่อไป
ใช้เวลา ๑๕ วัน ที่จะไปเลิกอาชีพนั้นเสียก่อน เพราะฉะนั้นควรจะตัดคำว่า เคย ออก เพราะถ้าไม่เช่นนั้น
บทนี้จะเป็นหมันเลย

ประธาน : มันเคยมาหมด ไม่ใช่เฉพาะทนายครับ

นายวัชร หงส์ประภัสร์ : แต่สำหรับทนายนี้

ประธาน : ไม่ครับ มันเคยมาหมด ตุลาการรัฐธรรมนูญในศาลสูงสุด กรรมการการเลือกตั้ง เหล่านี้เขาเขียนไว้หมดเลย เคยรับราชการไม่ต่ำกว่ารองอัยการสูงสุด อธิบดี หรือผู้ดำรงตำแหน่งมันเคยหมดครับ

นายวิชา หงส์ประภัสร์ : ถ้าอย่างนั้นตัดคำว่า นับถึงวันที่ได้รับการเสนอชื่อ ออก มาเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบปี ก็พอแล้ว ให้นับถึงวัน นี้ครับ ให้นับถึง เอาออก สามสิบปีนี่น่าจะพอ

ประธาน : ที่ผ่านมามันเป็น เคย ไหมครับ ทนายความที่ผ่านมามันเคยเป็นทนายความใหม่ มันก็เคย เพราะฉะนั้นก็ยังเป็นอยู่

นายวิชา หงส์ประภัสร์ : ถ้ามีคำว่า เคย ตัดคำว่า นับถึง ออก ครับ

ประธาน : ไม่ ถ้าจะถามว่าเคยไหม เคย มันก็เคยจนถึงวันนับถึง

นายวิชา หงส์ประภัสร์ : แต่มันแสดงความเป็นอดีตเท่านั้น ปัจจุบันไม่

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : แต่มันต้องดูว่าเคยถึงวันไหน

นายมานิจ สุขสมจิตร : ก็เช่นเดียวกัน มันก็จะต้องเลือกเอาอย่างใดอย่างหนึ่ง หมายความว่าให้เป็นติดต่อกันมา หรือว่าเคยเป็นมาแล้วก็หยุดอาชีพไป นับได้ ๓๐ ปี แล้วก็เขาหยุด นับได้ ๔๐ ปีแล้วเขาหยุด

ประธาน : ก็ยังได้

นายมานิจ สุขสมจิตร : ก็ยังได้ เพราะฉะนั้นก็ไม่ต้องมา นับถึงวันที่ได้รับการเสนอชื่อ

นายวิชา หงส์ประภัสร์ : เอาคำว่า นับถึง ออกก็ได้ครับ

ประธาน : ถ้าอย่างนั้นเราก็เสนอไปอย่างนี้ดีกว่าในส่วนนี้ว่าไม่จำเป็นต้องมีคำว่า นับถึง แต่มันก็วุ่นเหมือนกันนะ ถ้าไปตัดเขาออก

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : คือไม่อย่างนั้นมันจะรู้ได้อย่างไรว่า ๓๐ ปีแล้ว ถ้าไม่นับถึงวัน

ประธาน : เขาต้องตีความว่าท่านเป็น ไม่มีใครมาโวยวายตรงนี้ เพราะทั้งนั้น ถ้าจะเสนอรองอัยการสูงสุดมา คนปัจจุบันเขาก็เสนอมาได้ เพียงแต่เขาได้รับเลือกแล้วต้องลาออก มันก็อยู่ที่คำว่า เคย เหมือนกัน

นายวิชา หงส์ประภัสร์ : มันเข้าลักษณะต้องห้ามนะครับ ถ้าไม่ใช่ เคย

รองศาสตราจารย์อุดม รัฐอมฤต : ผมเข้าใจว่าที่ใช้คำว่า เคย ก็เพราะต้องการจะบอกว่าคุณสมบัติของคนที่จะเป็นได้มันจะดำรงตำแหน่งเพื่อทำหน้าที่ทนายไม่ได้ ก็เลยใช้คำว่า เคย แต่ที่นี้ที่ต้องบอกว่า นับถึง ก็เพราะว่าไม่รู้ว่าจะ ๓๐ ปี เอาถึงเมื่อไร

วันพุธที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๐

ประธาน : ไม่เป็นปัญหา มันผ่านมาก็ใช้อย่างนี้มาตลอด ตุลาการรัฐธรรมนูญที่ผ่านมาก็ใช้อย่างนี้ สำหรับคนอื่นนะครับ ต้องถือว่าเคยทั้งนั้น

นายวิชา หงส์ประภัสร์ : ไม่มีคำว่า นับถึง นะครับ สำหรับคนอื่นไม่มีคำว่า นับถึง นี่มันมีคำว่า นับถึง

ประธาน : ผมว่าไปสู้ในสภาดีกว่าอันนี้

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ขออนุญาตขอความรู้ท่านประธานกับท่านกรรมาธิการยกกว้างสักนิดหนึ่ง คือในคุณสมบัติของคนเป็น ปปช. เขาได้ปรับแก้ในเรื่องของอัยการที่จะเป็น ปปช. ลดดีกรีจากรองอัยการสูงสุดเป็นระดับเดียวกับพลเรือน คือเป็น ซี ๙ หรืออะไรประมาณนี้ ที่นี้คุณสมบัติของการเป็นตุลาการหรือเป็นศาลรัฐธรรมนูญ ก็ยังใช้คำว่า รองอัยการสูงสุดอยู่ ไม่ปรับแก้ให้มันหย่อนลงมา ผมก็เลยหารือท่านประธาน ท่านกรรมาธิการยกกว้างว่า อธิบดีอัยการหลายคนเก่ง ๆ ผมก็ไม่คิดว่าผมเก่งนะครับ แต่ผมก็เป็นคนหนึ่ง เกิดวันหนึ่งอยากจะเป็นศาลรัฐธรรมนูญ แต่ผมไม่ได้เป็นรองอัยการสูงสุด แล้วอย่างผมพอที่จะขอเสนอชื่อไปบ้างไม่ได้หรือครับ ก็อยากจะหารือท่านว่าทำไม่ถึงถึงตีวงไม่ให้ผมเข้าไปครับ

ประธาน : ท่านวิจิตรจะตอบไหม

ร้อยตรี วิจิตร อยู่สุภาพ : เรียนท่านประธานครับ ก็พยายามคุยกันว่าองค์กรอิสระทั้งหลายอำนาจหน้าที่ของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญจะสูงกว่าองค์กรอิสระอื่น เพราะคำวินิจฉัยก็เป็นบรรทัดฐานใช้บังคับกับทุกองค์กร เพราะฉะนั้นคุณสมบัติอันนี้จึงสูงกว่า จะเห็นซึ่งอย่างที่คุณสมเกียรติว่า ปปช. หรือ กกต. มันจะลดลงน้อยกว่าศาลรัฐธรรมนูญ ครั้งแรกผมก็ท้วงติงเหมือนกันว่า แล้วทำไมไม่ให้ผมเข้าไปบ้าง แต่พอมาถึงบางอ้อแล้วก็รู้ แล้วผมไปหาช่องทางเข้าทางอื่นเอา

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : คืออย่างนี้ท่านวิจิตร ท่านต้องไปดูตรงอื่นด้วยว่าของอัยการก็เหมือนกัน แต่ว่าอธิบดี อธิบดีอื่นได้ ผมก็ยังไม่เข้าใจว่าอธิบดีอัยการจะน้อยกว่า

ประธาน : ขออนุญาตครับ อธิบดีอื่นจริง ๆ ได้ ถ้ามาดูนะครับ ผมจะบอกว่าคุณอธิบดีศาลก็ไม่ได้ใช้อย่างนี้ เขาใช้คำว่า อธิบดีหรือผู้ดำรงตำแหน่งทางบริหารในส่วนราชการที่มีอำนาจบริหารเทียบเท่าอธิบดี นี่เขาต้องการอธิบดีจริง ๆ ไม่ใช่อธิบดีอัยการหรืออธิบดีศาล

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ท่านประธาน คือผมไม่ Mind แต่ว่าอธิบดีศาล อธิบดีอัยการแต่กำลังจะมองว่าที่ไม่ได้เป็นอธิบดีของนิติบุคคลกรมหนึ่ง แต่ว่าจากการที่ท่านได้เห็นว่าคุณภาพของอธิบดีศาล อธิบดีอัยการ มันมีคุณภาพพอที่จะเสนอตัวเข้าไปดำรงตำแหน่งตรงนี้ไหม ถ้าเกิดมันมีพอมันก็ควรที่จะเปิดกว้างให้คนที่มีความเหมาะสมมีโอกาสเข้าไป ส่วนจะได้หรือไม่ได้นี้ ไม่ใช่ทุกคนจะเสนอไปแล้วจะได้

วันพุธที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๐

ทุกคน ถึงเวลาที่ต้องไปดูว่าคนไหนเหมาะกว่า มันก็มีตัวเลือกมากกว่า อาจารย์นครินทร์ แล้วถ้าวันหนึ่งเกิดเสริมเกียรติจะเก่งได้ทุกอย่าง แต่มาติดขัดว่าติดว่าไม่ได้เป็นรองอัยการสูงสุดน่าจะเสียดาบนะครับ
ที่ไม่เอาผมไปใช้

ประธาน : เชิญครับ

นายพิเชียร อำนวยการประเสริฐ : ท่านประธานครับ คือเรื่องนี้ถ้าจะอภิปรายก็ยาวพอสมควร เพราะว่าในวงการได้มีเสียงวิพากษ์วิจารณ์อยู่มากพอสมควรว่า คุณสมบัติที่กำหนดนี้เป็นการจำกัดสิทธิของผู้คนค่อนข้างจะมาก แล้วก็หลายฝ่ายก็มองกันว่าส่วนมากแล้วก็จะไปเป็นอดีตข้าราชการเสียส่วนใหญ่ แม้นักวิชาการก็ยังคงระดับศาสตราจารย์ อันนี้ผมก็ไม่เห็นด้วยมานานแล้ว ได้มีการอภิปรายหลายครั้ง หรืออาจจะไม่ต่ำกว่า รองศาสตราจารย์ก็ยังดี ก็ยังมีมากกว่า เพราะศาสตราจารย์ทั่วประเทศมีสัก ๑๐๐ กว่าท่าน อันนี้เป็นต้น หรือทนายก็ต้องเป็นตั้ง ๓๐ ปี ซึ่งมันยาวนาน แต่ก็ยังดีที่ท่านเปิดให้ทนายเพราะทนายยังเป็นประชาชน เหลืออันเดียวที่เป็นประชาชนทั่วไป อันนี้ความจริงน่าจะอภิปรายว่าน่าจะเปิดให้กว้างขวางขึ้น

ประธาน : ขอภัยนิดหนึ่งครับ ตรงนี้ไม่ใช่การอภิปราย ตรงนี้เป็นเรื่องของ การตรวจสอบรัฐธรรมนูญที่เขาส่งมาให้เราตรวจว่ามันถูกผิดตรงไหน ข้อความมันขัดแย้งกับมาตราอื่นอย่างไร ส่วนนั้นเป็นเรื่องถ้าหากใครยังไม่เห็นด้วยก็ไปใช้สิทธิอภิปรายในสภา

นายพิเชียร อำนวยการประเสริฐ : คือก็เข้าใจที่ท่านประธานเรียน แต่อันนี้คือเรียนให้ทราบว่าเป็นประเด็นหนึ่งที่สาธารณชนเขามองว่าเป็นแต่อดีตข้าราชการเยอะ เพราะฉะนั้นองค์กรอิสระทั้งหลายก็จะได้ผู้บริหารที่เป็นอดีตข้าราชการค่อนข้างเยอะครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : เมื่อสักครู่นี้ใช้คำว่า ขอความรู้ เพราะรู้ว่าไม่ใช่เรื่องที่ผมจะต้องมาทำ ขอความรู้เฉย ๆ

ประธาน : เชิญท่านประสงค์ครับ

นายประสงค์ พิฑูรกิจจ่า : ผมขออนุญาตหารือนิดหนึ่งท่านประธานครับ เคยนี้จริง ๆ มันไม่ใช่ภาษาหนังสือ มันเป็นภาษาพูด ทีนี้เราใช้กันมาตลอดก็เลยโดยอนุโลมใช้ในกฎหมาย น่าจะใช้คำอื่นได้ไหมครับ ในฐานะเราเป็นกรรมาธิการตรวจสอบร่าง เช่น เคยเป็นตำแหน่งนั้นมา ตำแหน่งนี้มา ก็ไม่ต้องใช้คำว่า เคย คือเป็นตำแหน่งนี้ตำแหน่งนั้นมานานแล้วไม่น้อยกว่า ๓๐ ปี

ประธาน : ถ้าไปเปลี่ยนคำที่เขาใช้กันมาตลอดมันวุ่นนะครับ เคย นี่มันชัดเจน คือตรงนี้อย่างที่ท่านอุดมพูด เขาเป็นคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามในขณะที่จะเป็นตุลาการ ท่านเป็นผู้ว่าผู้ว่าผมไม่รู้จะว่าอยู่ในตำแหน่งอธิบดีหรือเปล่า ท่านเป็นผู้ดำรงตำแหน่งการบริหารในส่วนราชการที่มีอำนาจบริหารเทียบเท่าอธิบดีแล้ว ท่านอาจจะมีสิทธิสมัครโดยที่ท่านเป็นอยู่ แต่พอจะโปรดเกล้าฯ ท่านต้อง

วิ. วิชาการ ตรวจร่างรัฐธรรมนูญ และร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ
วันพุธที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๐

จรรยา ๗/๖

เคยเป็น ท่านเป็นไม่ได้ เป็นมาแล้ว ท่านเป็นแล้วพ้นไปสมัครได้ หรือท่านยังเป็นอยู่ก็อาจจะสมัครได้ผมไม่รู้
นั่นคือความหมายของคุณสมบัติต้องห้าม -----

- ๘/๑

คราวนี้กลับมาเรื่องของเราดีกว่าครับ เรื่องของเราตรงนี้ที่เขาเสนอมานี้มีอะไรผิดในแง่ของขัดแย้งกับ
มาตราอื่นอะไรต่ออะไรต่าง ๆ นานา ถ้ามันไม่ผิดจะเอาอย่างไร

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ก็คงไว้อย่างร่างเดิมไม่มีความเห็น

ประธาน : ตรงศาลนี้ผ่านไปนะ (๓) (๔) ที่นี้เหลืออยู่นิดเดียว ตรง (๖) จะไปเติมคำว่า
ไม่เป็นหรือเคยเป็น เติมคำว่า ไม่ ไม่เป็นหรือไม่เคยเป็น ผมว่า ไม่เป็นหรือเคยเป็น คำว่า ไม่ อยู่คำหลัง
อยู่แล้ว ไม่น่าจะต้องไปเติมเขาก

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : คือไม่รู้จะครับ ถ้าท่านประธานบอกว่า ไม่เป็นหรือเคยเป็น
ไม่ มาขยายได้ ๒ อย่างใหม่ ผมยังคิดว่าบางที่เกิดปัญหาได้แย้งได้ แต่ถ้าเกิดท่านประธานเติมคำว่า ไม่
ไว้ด้วย มันไม่ต้องโต้แย้งเลย ไม่เป็น อย่างหนึ่งก็ได้ หรือ เคย ใช้ใหม่ ท่านลองดูให้ดี

ประธาน : เดี่ยวศาลรัฐธรรมนูญไม่มีงานทำนะ ปล่อยให้เขามีงานบ้างแต่ผมคิดว่าต้อง
อ่านว่า ไม่เป็นหรือไม่เคยเป็น อยู่แล้ว

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ก็ใช้คำพูดยังคงกันเลย ไม่เป็นหรือไม่เคยเป็น

ประธาน : ผมว่า มันต้องอ่านอย่างนั้นอยู่แล้ว ในความหมายอ่านต้องหมายความว่า
อย่างนั้นอยู่แล้ว ที่เขียนไว้อย่างนั้น ฉะนั้นอันนี้น่าจะผ่านไปได้นะครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ไม่ขัดข้องครับ แต่ผมบอกให้ฟังว่ามันไพเราะกว่าอันนี้

ประธาน : อันนี้น่าจะผ่านไปได้นะครับ เห็นด้วย ไพเราะเราไม่พูดกันนะครับ จำนวนของ
ท่านไพเราะจริง ๆ ของเขาไม่ไพเราะแต่ว่าใช้ได้

มาตรา ๒๑๔ จำเป็นต้องไปแก้ไขหรือ ผมว่าอ่านก็เข้าใจอยู่แล้ว จริง ๆ แล้วผมว่า
ไม่จำเป็น อ่านความหมายชัดเจนอย่างที่ต้องการอยู่แล้ว

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : คือเรื่องที่ยื่นศาลฎีกาคนละส่วนกัน ก่อนบนเป็นเรื่องพิพากษา
คดีที่ศาลรัฐธรรมนูญ หรือกฎหมายบัญญัติให้เสนอต่อศาลฎีกาได้โดยตรง นี่เป็นส่วนหนึ่ง ส่วนที่ว่าอุทธรณ์
ฎีกาคำพิพากษาของศาลเป็นเรื่องบทบัญญัติศาลที่ทางกระบวนการยุติธรรมที่มีอยู่เดิมอยู่แล้ว ก็แยกส่วน
แต่ถ้าท่านประธานเห็นว่าไว้ที่เดียวกันได้ ก็ไม่มีปัญหาอะไรครับ

ประธาน : ไม่ใช่ผมว่า ที่ประชุมเห็นอย่างไรครับ อย่างเก่าก็ใช้ได้อยู่แล้วใช้ใหม่ครับ
ถ้าอย่างนั้นเราผ่านไปนะครับมาตรานี้

องค์กรตามรัฐธรรมนูญ มีข้อสังเกตว่า โดยทั่วไปองค์กรอิสระมี ๒ ประเภท องค์กร
วินิจฉัยตัวเอง องค์กรเสนอความเห็น ควรบัญญัติไว้รวมเป็นส่วนเดียว จะเป็นอย่างไร ขณะนี้เขาแยกเป็น
องค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญกับองค์กรอื่นตามรัฐธรรมนูญ แต่ว่าข้อสังเกตทำนองว่าจะให้เป็นอย่างเดียว

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ก็ดีแล้ว ก็ผ่านไป อันนี้ให้มาดูเฉย ๆ

ประธาน : โอ.เค. ถ้าอย่างนั้นตัดข้อสังเกตออกไปนะครับ

มาตรา ๒๓๗ เป็นข้อสังเกตตามพระราชบัญญัติ ที่ให้ตรวจสอบองค์กร

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ขออนุญาตอภิปรายนิดนะครับ คือ ผู้ตรวจการแผ่นดินของ
รัฐสภาที่ไปอยู่ใน (ค) ว่า ให้ไปตรวจกระบวนการยุติธรรม กระผมขออนุญาตให้ท่านกรรมาธิการพิจารณา
คิดว่า กระบวนการยุติธรรมเริ่มต้นตั้งแต่การร้องทุกข์กล่าวโทษ สอบสวนของพนักงานสอบสวน แล้วก็การ
พิจารณารวดคดีของอัยการ และการพิจารณาคดีของศาล นี่คือกระบวนการยุติธรรม ถ้าผู้ตรวจการ
แผ่นดินของรัฐสภาเข้าไปตรวจสอบในขั้นตอนที่ผมกราบเรียนมา

อันที่ ๑ กระบวนการยุติธรรมทุกขั้นตอนก็เกิดความล่าช้าชะงักงัน มันก็ต้องเสียเวลามา
ชี้แจงบ้าง เอาสำนวนออกมาบ้าง แล้วสำนวนเกิดติดขัดอยู่ถึงเวลานัดมันก็ต้องเลื่อน กระบวนการล่าช้า
ชะงักงัน

อันที่ ๒ ทุกแห่ง ทุกครั้งที่มีการตรวจสอบ คนถูกตรวจสอบจะรู้เป้าหมายคนตรวจสอบว่า
จะไปทางฝ่ายไหน ผู้เสียหายหรือฝ่ายผู้ต้องหา ปกติเวลาตรวจสอบมักจะรู้ทิศทาง ก็จะทำให้ผู้ปฏิบัติคือ
พนักงานสอบสวน อัยการ และศาล อาจจะแวงไปตามทิศทาง เพราะว่าถ้าไปตามทิศทางค่อนข้างจะ
ปลอดภัย ผมถึงกราบเรียนว่า ถ้าหากว่าให้ตรวจสอบอย่างนี้จะเป็นผลร้ายกับกระบวนการยุติธรรม แล้วผม
ก็กราบเรียนว่า ถ้าเกิดจำเป็นต้องตรวจสอบจริงก็ควรจะตรวจสอบเมื่อคดีถึงที่สุด ก็ไม่ล่าช้า บางคนบอก
เอ๊ะ พอถึงที่สุดแล้วเกิดคดีเปลี่ยนแปลง ถ้าเกิดใครที่ได้รับความเสียหาย เมื่อคดีถึงที่สุดก็มีการยกพิจารณาคดี
ใหม่ได้ตามกฎหมาย แล้วก็มีการชดใช้ได้ ดังนั้นถ้าหากเห็นว่า ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาจะมา
ตรวจสอบกระบวนการยุติธรรมจริง ๆ ผมก็ไม่ว่า แต่ควรให้มันนิ่ง คือให้มันถึงที่สุดเสียก่อน ถ้าให้ทำในชั้น
ตั้งแต่เริ่มต้นมันจะทำให้เกิดชะงักงันแล้วมันจะไปชี้ทิศทางของผู้ทำงานได้ ของพี่ประสงค์ครับ

ประธาน : เชิญครับ ท่านผู้ใดจะแสดงความคิดเห็นใหม่ครับ เชิญครับท่านวัชรา

นายวัชรา หงส์ประภัสร์ : ผมได้อภิปรายไว้ในครั้งที่แล้วตามรายงานการประชุมนี้ครับ
บอกว่าประธานศาลฎีกาเขามีองค์กรตรวจสอบคือ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : มี กต. กอ. อยู่แล้ว

นายวัชรา หงส์ประภัสร์ : มิได้ครับ ในรัฐธรรมนูญนี้ครับ ก็รัฐสภาใช้ใหม่ครับ แต่ว่า
องค์กรอื่นที่มีองค์กรของเขา คือ กต. หรือ กอ. ตรวจสอบอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นก็ไม่จำเป็นที่จะต้องให้
ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาเข้าไปเกี่ยวข้อง

ประธาน : เชิญท่านวรพจน์

นายวรพจน์ วงศ์สง่า : ท่านประธานครับ ผมสงสัยเหลือเกินว่าการกำหนดหน้าที่
ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาขึ้นมาใหม่ สงสัยว่าจะเอาจากคำภาษาไทยว่า ผู้ตรวจการแผ่นดิน ก็เลย

วันพุธที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๐

ตรวจมันทั่วทั้งแผ่นดินเลย ความเป็นจริงนั้น Ombudsman หน้าที่คือตรวจการว่ากฎระเบียบกฎหมายใด
ซึ่งแม้ปฏิบัติถูกต้องตามกฎหมายเหล่านั้นแล้ว ก็ยังสร้างความเดือดร้อนไม่เป็นธรรมให้แก่ประชาชน แล้วก็นำ
เสนอต่อสภา เพื่อให้แก้ไขกฎหมายระเบียบเหล่านั้นโดยทางนิติบัญญัติ หน้าที่ของ Ombudsman คือ
หาว่ากฎหมายระเบียบที่มีอยู่นั้นมันสร้างความไม่เป็นธรรม สร้างความเดือดร้อนอย่างไร แล้วเสนอให้มีการ
แก้ไขกฎหมาย ไม่ใช่เที่ยวไปตรวจเขาทั่วทั้งแผ่นดินอย่างนี้ครับ

ประธาน : เชิญครับ

ร้อยตรี วิจิตร อยู่สุภาพ : ท่านประธานครับ ความหมายใน (ค) ผู้ตรวจการแผ่นดินของ
รัฐสภาไปตรวจสอบการละเลยการปฏิบัติหน้าที่โดยไม่ชอบ องค์กรในกระบวนการยุติธรรมคงไม่ได้หมายถึง
ศาลกับอัยการเท่านั้นนะครับ ถ้าจะเน้นไปที่ราชทัณฑ์หรือว่าสำนักงานตำรวจซึ่งเป็นองค์กร แต่ถ้าศาลกับ
อัยการแล้วเข้าไปล้วงลูก ไปตรวจทุกเรื่องก็จะยื่นสอดเข้าไป การดำเนินการพิจารณา ท่านต้องการจะตรวจ
คดีก็จะล่าช้าหรือมีอัยการเข้าไป อันนี้ผมไม่เห็นด้วยใน ๒ องค์กร แต่อีก ๒ องค์กรนั้นเห็นด้วย จะบัญญัติ
อย่างไรให้ชัดเจน

นายพีเชียร อำนาจวรประเสริฐ : แต่ว่าอันนี้เขาเขียนกระบวนการยุติธรรมเท่ากับเขา
ตรวจได้หมด เท่ากับรวมทั้งอัยการและผู้พิพากษาด้วย

ประธาน : จะให้มีข้อสังเกตในทำนองไหนครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ก็เป็นข้อสังเกตว่า กระบวนการยุติธรรมที่ผู้ตรวจการแผ่นดิน
ของรัฐสภาไปตรวจควรจะยกเว้นกระบวนการของอัยการและศาล

ประธาน : ไม่มีปัญหาหรอกครับที่จะเสนอ แต่ว่าถ้อยคำต่าง ๆ ที่ใช้เหตุผลอะไรต่าง ๆ
ต้องมี

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : เหตุผลก็คือว่าเพื่อไม่ให้กระบวนการยุติธรรมของอัยการและ
ศาลชะงักงันล่าช้าและอาจจะถูกชี้้นำได้

ประธาน : เขาก็จะบอกว่าเขาไม่ตรวจสอบตอนคดียังไม่ถึงที่สุด

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ก็ถึงที่สุดได้นะ

ประธาน : คือเขาก็บอกว่ายังไม่ตรวจสอบตอนคดียังไม่ถึงที่สุด

นายวีระพล คงมั่น : ก็เราใช้คำว่า ยกเว้นกรณีถึงที่สุดแล้ว

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ก็ใช่ ยกเว้นเมื่อคดีถึงที่สุดแล้ว

นายวัชร หงส์ประภัสร์ : มีองค์กรอื่นตรวจสอบอยู่แล้ว

นายมานิจ สุขสมจิตร : ท่านประธานอีกนิดได้ไหมครับ เขียนเป็นข้อสังเกตใน (ค)

บอกว่า ถ้าเขียนอย่างนี้แล้วหมายความว่าเข้าไปตรวจในขณะที่คดียังไม่ถึงที่สุดในระดับอัยการและระดับศาลใช่หรือไม่

ประธาน : ผมเห็นด้วยทำนองนี้ การบัญญัติให้ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภามีอำนาจหน้าที่ตรวจสอบการละเลยการปฏิบัติหน้าที่ หรือการปฏิบัติหน้าที่โดยไม่ชอบด้วยกฎหมายขององค์กรในกระบวนการยุติธรรมนั้น ต่อนะครับ ถึงแค่นั้น ก่อนที่จะ หากให้มีการตรวจสอบ หากมีความหมายรวมไปถึงการตรวจสอบการทำงานของพนักงานอัยการและศาลด้วยนั้น ในขณะที่คดียังไม่ถึงที่สุดนั้นจะเป็นการสมควรหรือไม่ แค่นั้น

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : คือการไปตรวจสอบการพิจารณาสั่งคดีของพนักงานอัยการ และการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลในขณะที่คดียังไม่ถึงที่สุดจะเป็นการสมควรหรือไม่

ประธาน : ก็มาสู่อีกข้อหนึ่งในวรรคสองที่มาเติมคำว่า หาข้อเท็จจริงเพื่อให้สอดคล้องกับวรรคหนึ่ง นี่จำเป็นไหม วรรคหนึ่ง (๑) พิจารณาเราสอบสวนก็สอบสวนก็คือหาข้อเท็จจริง จำเป็นจะต้องเติมคำว่า หาข้อเท็จจริง นี่ใหม่ หรือจะเสนอไป โอ.เค. ครับ มาตรา ๒๓๘ แก่คำว่า โดยไม่ชักช้า เป็น โดยเร็ว ความหมายเท่ากัน

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : โดยทันที

ประธาน : ไม่ได้ครับ โดยทันที เพื่อให้ถูกต้องตามภาษากฎหมายคงไม่ใช่ ตามกฎหมายเขามีโดยไม่ชักช้าเหมือนกัน

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : เคยมีที่ไหนโดยไม่ชักช้า

นายมานิจ สุขสมจิตร : มีพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีได้กำหนดไว้แล้วว่า งานแบบไหนควรใช้เวลากี่วัน ๆ ผมว่าในนั้นบัญญัติไว้แล้ว

ประธาน : คือจะแก้ว่าโดยไม่ชักช้าหรือโดยเร็ว

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : คือมีอนุกรรมการเขาเห็นว่าคำพูดว่า ไม่ชักช้า ไม่ใช่เป็นภาษาที่ใช้บัญญัติในกฎหมาย โดยเร็ว เวลาอัยการสั่งสอบเพิ่มก็จะบอกพนักงานสอบสวนให้ส่งผลสอบสวนโดยเร็ว ไม่มีบอก โดยไม่ชักช้า มันเป็นคำพูดปฏิเสธครับ

ประธาน : เขาเป็น โดยด่วนไหม

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : คือ โดยไม่ชักช้า เป็นคำปฏิเสธ

ประธาน : โดยไม่ชักช้า มีในกฎหมาย ฉะนั้นคงปล่อยไปนะครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ก็แล้วแต่

ประธาน : ถัดจากนั้น (๑) (๒) โดยเร็ว นี่คงไม่ต้อง ก็เหลือ (๒) ซึ่งจะใช้คำว่า

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : เป็นผู้จะได้มีความชัดเจน

ประธาน : และ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ นี้ไม่ว่า ไม่ไปแก้ไขตาม
กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญนะครับ พอมาถึง พระราชบัญญัติธรรมดา ก็เป็นคำว่า กฎหมาย หรือ
ปล่อยเขาไปใหม่ โอ.เค. ครับ ถ้าอย่างนั้นตรงนี้นะเราก็ไม่ว่า นะ มาตรา ๒๓๘

มาตรา ๒๓๘ เดิมเป็นผู้ ตรงนี้ผมกำลังดูอยู่ว่าอ่านมาจากข้างบนตลอดเลยใหม่ พรรค
สงครมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติต้องเป็นผู้ ต่าง ๆ หรือเป็นผู้ ก็ตามลงมาอยู่ที่นี้ได้
ใหม่ หรือกรรมาการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติต้องเป็นผู้ ถ้าอ่านกันจริง ๆ มันตามลงมาตรงนี้
มันคงไม่ต้องมาเติมอีกทีหนึ่งนะครับ ฉะนั้นคงไม่ต้องแก้กระมัง

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : คืออย่างนี้นะครับท่าน เป็นผู้ ของท่านข้างบนมันถูกตัด
ข้อความไปแล้วแค่ว่า มาตรา ๒๐๑

ประธาน : ไม่ โดยเคยเป็นรัฐมนตรีประกอบกันครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ตอนนี้นำประกอบว่าเป็นเรื่องข้อสงสัย ไม่ใช่เรื่องการดำรง
ตำแหน่งนะครับ

ประธาน : ไม่ คือทุกคนไม่ว่าจะเป็นใครต้องเป็นผู้ซึ่งมีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ประจักษ์
และมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๐๑ อยู่แล้ว โดยระบุคุณสมบัติหลังจากนั้น
โดยเคยเป็นสิ่งเหล่านี้ หรือระบุคุณสมบัติว่า หรือประกอบวิชาชีพ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ที่นี้ขออนุญาตท่านประธานนิดว่า ตรง โดยเคย เป็นตัว
ตำแหน่งหมดเลยนะครับ ท่านจะเห็นว่าเป็นตัวบุคคลโดยตำแหน่งหมดเลย แต่ว่ามาเหลือสุดท้าย
ประกอบวิชาชีพไม่ใช่ตำแหน่งแล้ว ไม่ใช่เป็นตัวบุคคลแล้ว ใช่ไหมครับ ท่านลองดู ข้างหน้าที่เป็น รัฐมนตรี
เป็นผู้ตรวจการแผ่นดิน เป็นกรรมาการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ กรรมาการตรวจเงินแผ่นดิน
เป็นตำแหน่งหมดแล้ว แต่พอมา ประกอบวิชาชีพ มันไม่ใช่ตำแหน่ง มันถึงต้องมีคำว่า เป็นผู้

ประธาน : ท่านเห็นอย่างไรครับ เติมไหมครับ ใครเห็นว่าต้องเติม เป็นผู้ ตรงนี้
(มีกรรมาการยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธาน : ใครเห็นว่าไม่จำเป็นต้องเติม
(มีกรรมาการยกมือเป็นส่วนน้อย)

ประธาน : โอ.เค. ก็ใส่ไปแล้วกัน ไปเสนอเขา ส่วนเขาจะเอา ไม่เอาอีกเรื่องหนึ่งนะครับ

วันพุธที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๐

นายวัชรฯ หงส์ประภัสร์ : ในมาตรา ๒๐๑ นี้จะครบไมใช่แต่เรื่องการเคยเป็นตำแหน่งต่าง ๆ ดังกล่าวจะครบ มันยังมีคุณสมบัติเรื่องมีสัญชาติไทยโดยกำเนิด มีอายุไม่ต่ำกว่า หรืออะไรอื่น ๆ อีกด้วย เพราะฉะนั้นคำว่า โดย มันจะผลัดออกเลยว่าคุณสมบัติอื่นไม่เอา โดยมาตรา ๒๐๑ โดยเคยเป็นรัฐมนตรี คำว่า โดย หมายถึงจำกัดมาตรา ๒๐๑ ว่าเฉพาะโดยเคยเป็นอะไรนี่เท่านั้น (๑) (๒) (๔) (๕) (๖) (๗) มันจะไม่ถูกหลัก ถ้าเติมให้เต็มเสียไม่ดีหรือครบว่า ไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๐๑ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) และเคยเป็นรัฐมนตรี อะไรนี้ ท่านดูมาตรา ๒๐๑ คือถ้าไม่มีอย่างนี้มันถูกจำกัด

ประธาน : ลักษณะต้องห้ามทั้งหมดของมาตรา ๒๐๑ เอามาใช้หมด ใช้อยู่แล้ว บวกด้วยการเคยเป็น

นายวัชรฯ หงส์ประภัสร์ : คำว่า โดยเคยเป็น มันหมายความว่าจำกัด มาตรา ๒๐๑ นี้ใช้ประธาน : ไม่จำกัดครับ

นายวัชรฯ หงส์ประภัสร์ : ต้องตีความ

ประธาน : มันต้องตีความทั้งนั้นแหละครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : และเคยเป็น หรือว่า โดย แรกเป็น และ มากกว่า คือไม่ต้องห้ามด้วย และเคยเป็นด้วย มันสองอย่าง

ประธาน : เป็น ๓ และ แล้ว

นายวัชรฯ หงส์ประภัสร์ : และ แรก เอาออก

ประธาน : ใช้คำว่า ซึ่ง จะดีกว่า ซึ่งเคยเป็น

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ซึ่งก็คือคล้าย ๆ กับว่าดีนะ

นายวัชรฯ หงส์ประภัสร์ : ซึ่ง ดีกว่า

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ซึ่ง ดีกว่า เอา จะได้จบ ๆ

ประธาน : แก้ไปเลย เอาคำว่า เห็นควรแก้ไขคำว่า โดย เป็น ซึ่ง ส่วนเหตุผลท่านมานิจช่วยแถลงหน่อยนะครับ

ร้อยตรี วิจิตร อยู่สุภาพ : ผมขออนุญาตถามว่ามาตรา ๒๐๑ มันจะแยกเรื่องคุณสมบัติกับข้อต้องห้ามบอกไว้จะครบ คุณสมบัติก็คือ (๑) (๒) (๓) จะต้องมีคุณสมบัติประกอบด้วย สัญชาติไทย อายุ แล้วก็ประการการอื่น ส่วนข้อ ๔ ลงไปเป็นข้อห้าม ข้อห้าม เป็นต้นว่า บ้า ใ้ วิกลจริต ถูกขังอะไรนี้เป็นข้อห้าม มันต้องประกอบด้วยคุณสมบัติและไม่ต้องห้าม จึงจะมีสิทธิที่จะได้เป็นบุคคลต่อไปนี้

ประธาน : คือเขาพูดแล้ว และไม่มีลักษณะต้องห้าม เขานั่นอยู่แล้ว คือเขาจะมองอย่างนี้ว่า คือคุณสมบัติก็จริง แต่ถ้าเราจะดูคุณสมบัติของ (๓) ระบุถึงตัวบุคคล ตรงนี้ต่างกัน คือเขาเอาคุณสมบัติใครเกิดอายุไม่ต่ำกว่าสี่สิบห้าปีบริบูรณ์ นี้เอา แต่พอ (๓) เขาไม่เอา เขามาเขียนชัดเจน โดยเคย

เป็นอะไร ซึ่งความจริงจะ โดย หรือ ซึ่ง ผมว่าไม่ต้องแก้หรอก คงของเขาไว้เป็นแก้เป็น ผู้ อันเดียวเถอะ
ท่านลองดูให้ดีเขาต้องการคุณสมบัติ (๑) (๒) คุณสมบัติ (๓) เขาไม่ต้องการ เขามาระบุไว้ชัด ลักษณะ
ต้องห้ามทั้งหมดเขาเขียนไว้หมด ให้เขาไปตีความบ้างนะครับ

นายวิชา หงส์ประภัสร์ : ซึ่ง นี่มันสวย

ประธาน : ไม่ มาดูอีกทีแล้วไม่ใช่ เขาต้องการตัด (๓) ออกหมด ต้องการ (๓)

ที่กำหนดตัวว่าเคยเป็นอะไรไว้ทั้งหมดมาเขียนอันนี้แทน เยอะเลยนะครับ ไม่ใช่เฉพาะอันนี้อันเดียว เป็นเรื่อง
ข้อมูลสารสนเทศ

มาตรา ๒๔๒ จะเติมเวลาคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามทุจริตแห่งชาติ
ทั้งคณะไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้มีคณะบุคคล ผมว่าเราอย่าไปกำหนดเลย คือผมเห็นด้วยนะ
แล้วรู้สึกว่ในที่ประชุมท่านมานิจอาจจะมีการพูดอันนี้ไว้เป็นการนอกรอบก็ได้ว่าอาจจะต้องมีคนมาทำ
หน้าที่ มีการพูดเหมือนกัน แต่ว่าถ้าเราจะไปเสนอว่าให้ใครทำหน้าที่ ผมว่าเราเสนอน่าจะมีคณะบุคคลมา
ทำหน้าที่ แต่ไม่เสนอใครเลย

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ตรงใจกับพวกเรา เรายกตุ๊กตาขึ้นมาเฉย ๆ ว่ามีคณะบุคคล
และเราต้องการให้ท่านไปดูกันว่าจะใคร แต่ว่าถ้าไม่เขียนตุ๊กตาเลยเดี๋ยวจะให้ไปว่า
ไม่เสนอมาเลย อันนี้ตรงใจเลยครับ เอาจังที่ท่านประธานว่า

ประธาน : ให้มีคณะบุคคล แล้วก็ประกอบด้วย จุด ๆ ปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวแทน

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : แล้วแต่เขา

ประธาน : เอาจังนั้นดีกว่า

นายมานิจ สุขสมจิตร : เสนอเป็นหลักการไว้ครับ

ประธาน : ผมเห็นด้วย โอ.เค. เราเห็นด้วยนะครับ ท่านเสนอดีมาก

มาตรา ๒๔๘ ผมเห็นด้วยว่าควรจะเสนอเขาอยู่แล้วทำให้พิจารณาเช่นเดียวกัน
คือเขียนแบบเดียวกับผู้ตรวจการแผ่นดิน เช่นเดียวกัน ฉะนั้น ทั้งนี้ตามกฎหมาย ขอแก้ ใน (๒) ขอแก้กลับไป
เป็น ทั้งนี้ ตามพระราชบัญญัติ ก็เห็นด้วย แล้วมีอะไรอีกไหมครับ หมดแล้วใช่ไหมครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ท่านประธาน แล้วที่แก้มาตรา ๒๔๘ ทำไมไม่บอก
ให้วินิจฉัยโดย ทำไมไม่ใช้ว่า โดยไม่ชักช้า

ประธาน : ขอให้ผู้ตรวจการเขาเขียนอะไร ถ้าเขาเขียน โดยไม่ชักช้า ก็ขอกลับไปโดยไม่
ชักช้า นะ

นายอรุณ ลายผ่องแผ้ว : โดยเร็วครับ

ประธาน : โดยเร็วอยู่แล้วหรือ เอาคำให้มันเหมือนกัน ๒ อัน ก็ขอบคุณสำหรับอันนี้ นะครับ ที่นี้มันจะมีอีกเยอะแยะเลย พอถึงงานเราของข้อมูลตัวร่างรัฐธรรมนูญ โอ.เค. ทำเสนอหนังสือนำส่ง แล้วผมจะเซ็นวันนี้ พรุ่งนี้ อย่างที่กล่าว ตั้งใจจะเสนอ เราเป็นคณะกรรมการของสภาร่างรัฐธรรมนูญเราก็ จะเสนอสภาร่างรัฐธรรมนูญ แต่ว่าโดยที่มันเกี่ยวกับยกร่าง ความจริงสภาร่างรัฐธรรมนูญก็ต้องส่งไปกิจการ สภา ไปอะไร กว่าจะไปถึง ก็เลยจะสำเนาถึงยกร่างโดยแจ้งเขาไปด้วยว่าสำเนา

คราวนี้ก็จะมาสู่ของข้อมูลสารสนเทศ ซึ่งได้ทำมาหลายอัน แล้วก็เดี๋ยวจะไปถึงของท่าน วิจิตร ขอข้อมูลสารสนเทศก่อนว่าเราหลายเรื่องที่มีข้อมูลที่จะต้องส่งเขาเร็วเหมือนกัน เพราะต้องให้ คณะกรรมการยกร่างพิจารณา เช่น เรื่องความคิดเห็นจากการรับฟังความคิดเห็นที่เขาเสนอมาเราต้อง สรุปให้ อันนี้ถ้าไปช้าก็จะเป็นประโยชน์ รวมทั้งอะไรที่ท่านได้ทำในการสัมมนา ในการอะไร ในการขอ ข้อมูล ซึ่งมันจะประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการยกร่างในการร่างรัฐธรรมนูญและร่างกฎหมาย ประกอบรัฐธรรมนูญ เราน่าจะเสนอไปโดยเร็ว ฉะนั้นอยากจะขอให้ ท่านช่วยพลิกและเอาดูเลยในเอกสารเพื่อจะเสนอไป และหลังจากนั้นก็ไปสูของท่านวิจิตร

รองศาสตราจารย์นครินทร์ เมฆไตรรัตน์ : ประธานครับ มีเอกสารนำอยู่ใช้ใหม่ครับ มีอยู่ นะครับ ผมสรุปอย่างนั้นครับ อนุกรรมการวิชาการสารสนเทศก็ดำเนินการไปแล้วดังต่อไปนี้ สรุปอันที่ ๑ ก็คือ ผมเข้าใจว่ามีเอกสารปะหน้าอยู่เสร็จเมื่อวานนี้

ประธาน : ผมเซ็นให้แล้ว

รองศาสตราจารย์นครินทร์ เมฆไตรรัตน์ : อันที่ ๑ ก็คือทำเว็บไซต์ ความจริงเรามีเว็บไซต์ อยู่ ซึ่งอยู่ในช่อง ถ้าเปิดเว็บไซต์มีรายชื่อคณะกรรมการอยู่ ๑๐ ท่าน ส่วนใหญ่ก็มี อนุกรรมการของเราอยู่ มีทั้งผมด้วย ๓ ท่าน มีผม ท่านวรพจน์ กับคุณหมอมาลีนี้ ที่เหลือก็เป็นอาจารย์ จากมหาวิทยาลัย จากศาลด้วย ท่านอาจารย์สุรสิทธิ์มาจากศาล สิ่งที่ทำดำเนินการไปแล้วก็ทำเว็บไซต์ซึ่งอยู่ใน ส่วนหนึ่งของสภาร่างรัฐธรรมนูญ ก็มีรัฐธรรมนูญต่างประเทศ กฎหมายเกี่ยวข้ออยู่ ผมก็ไปดูก็มีคนเข้าไป คลิ๊กดูประมาณเกือบ ๒,๐๐๐ กว่าคลิ๊ก ถ้ามว่า ๒,๐๐๐ กว่าคลิ๊ก พอใจไหม ก็ไม่ค่อยพอใจ น่าจะมากกว่านี้ ก็มีรัฐธรรมนูญ กฎหมายต่างประเทศ มีวิทยานิพนธ์ที่รวบรวมจากห้องสมุด ต่าง ๆ อันนี้เป็นเว็บไซต์ ถ้ามผมก็พอใจระดับกลาง ในความเห็นของผมเว็บไซต์เหล่านี้ ถ้าสภาร่างรัฐธรรมนูญไม่อยู่แล้ว เว็บไซต์ไม่น่าจะทิ้งไป น่าจะไปผูก ถ้ารัฐสภาไม่เอา เอาไปไว้ที่ ธรรมศาสตร์หรือที่แห่งหนึ่งก็ได้ คือเว็บไซต์มันทำแล้วไม่ต้องไปทิ้ง ไม่ต้องไปปิดมัน แม้ว่ากิจการเรื่องการ ร่างรัฐธรรมนูญเราเสร็จสิ้นไปแล้วก็น่าจะมีสถาบัน กกด. หรือใครสักแห่งที่ทำประชาธิปไตย เอาเว็บไซต์นี้ไปเก็บไว้เลย แล้วก็จะมีคนคลิ๊กเข้าไปดูเรื่อย ๆ ไม่เสียเปล่าครับ

งานที่ ๒ นอกจากเว็บไซต์หรือรวบรวมข้อมูลกฎหมายแล้ว เราได้ทำสัมมนา ตั้งใจจะทำสัมมนาเล็ก ๆ ประมาณ ๖ ครั้ง แล้วก็มี Focus group ประมาณ ๑๐ เรื่อง และมีสัมมนาใหญ่ ๑ ครั้ง เราดำเนินการจัดสัมมนาไปแล้ว ๓ ครั้ง เรื่องวุฒิสภา ที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เรื่องระบบการเลือกตั้ง สส. ที่สมาคมนักข่าว และครั้งสุดท้ายเรื่องสิทธิเสรีภาพในร่างรัฐธรรมนูญ ก็ที่สมาคมนักข่าว เราทำไปแล้ว ๓ ครั้ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่สมาคมนักข่าวนั้นที่อยู่ตรงข้ามโรงพยาบาลวชิระได้ประโยชน์มาก เพราะว่ามีคนสนใจ มีผู้สื่อข่าวมาติดตามพอสมควร เราจะทำสัมมนาวិชาการอีก ๓ ครั้งย่อย จุฬาจะรับทำให้ แนวคิดเรื่องการทำประชามติ ท่านอาจารย์คนบดินดีนิติศาสตร์ จุฬา กับท่านอาจารย์คนึงนิจ ศรีบัวเยี่ยม จะจัดเรื่องการทำประชามติที่จุฬา อีกสักอาทิตย์ข้างหน้าท่านจะทำให้ ธรรมศาสตร์กลับไปทำให้ครั้งหนึ่ง แล้วก็จัดสัมมนาที่มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตอีกครั้งหนึ่ง เป็นสัมมนาย่อย ๆ แล้วก็เรามีเราตั้งใจจะทำสัมมนาใหญ่ปิดท้าย ไม่ทราบที่ประชุมเห็นชอบหรือไม่ คือหลังจากร่างรัฐธรรมนูญเสร็จแล้วทั้งฉบับ วันที่ ๔ กรกฎาคม จะวิจารณ์ร่างทั้งหมดทั้งวัน จะเชิญทั้งผู้นำภาคสังคม ประชาชนทั้งหลายมาวิจารณ์ช่วงเช้า เราทำร่างขึ้นมา เช่น อาจารย์สุลักษณ์ ศิวรักษ์ อย่างนี้ครับ คุณพิภพ ธงไชย มาวิจารณ์ช่วงเช้า แล้วก็วิจารณ์ร่างรัฐธรรมนูญช่วงบ่ายโดยนักวิชาการทางด้านรัฐศาสตร์ ทางนิติศาสตร์ เราจะทำสัมมนาใหญ่ในวันที่ ๔ กรกฎาคม ปิดท้ายของการสัมมนาทางวิชาการ นอกจากนี้ก็จะมี Focus group ซึ่งเราทำเป็นเล็ก ๆ เราเชิญคนที่เขียน Paper มาช่วยให้ความเห็นเป็นครั้ง ๆ คราว ๆ ไปจำนวนหนึ่ง

ประการที่ ๓ ซึ่งได้ขออนุมัติกรรมการชุดใหญ่แล้ว เราจะทำเอกสารวิชาการ ๑๐ เรื่องด้วยกันที่เกี่ยวข้องกับร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ตอนนี้ ๕ เรื่องเรียบร้อยแล้ว ก็เลยติดต่อกันมีบางท่านเขียนมาแล้ว อาจารย์มานิตย์ จุมปา จากนิติศาสตร์ จุฬา เขียนเรื่องวุฒิสมาชิกให้เรา มีเอกสารเข้ามาแล้วด้วยครับ แม้ว่ายังไม่เสร็จสมบูรณ์แต่เห็นเค้าโครง ท่านอาจารย์มานิตย์เสนอให้ใช้ระบบสรรหา สว. ก่อน แล้วก็ไปเลือกตั้ง สว. ที่หลัง ซึ่งผมเข้าใจว่าเป็นข้อเสนอที่ในท้ายที่สุดกรรมการยกร่างต้องกลับไปพิจารณาเรื่องการสรรหา สว. ๒ ระบบนะครับ ถ้าเป็นระบบสรรหาแล้วก็เลือกตั้งผมคิดว่าท่านอาจารย์มานิตย์ จุมปา ที่นิติศาสตร์ จุฬา ท่านไม่ได้เป็น สสร. แต่ท่านเป็นนักกฎหมายมหาชน ก็เป็นข้อเสนอที่น่าสนใจ ท่านอาจารย์กิตติศักดิ์ ปรกิต ที่ธรรมศาสตร์ เขียน Paper ให้เราเรื่องระบบสัดส่วน ท่านเสนออย่างนี้นะครับว่าถ้าเราจะคงระบบสัดส่วนไว้ ท่านขอให้เรากาเบอร์เดียว แล้วก็ ๔๐ คน คิดเป็นสัดส่วนอย่างแท้จริง คือกาเบอร์เดียวจาก ๓๒๐ ถ้าสมมุติ สส. มี ๓๒๐ ก็กาเบอร์เดียวจาก ๓๒๐ แล้วก็ ๔๐ คน ก็คิดตามสัดส่วนที่เป็นจริง ไม่ใช่ให้กา ๒ เบอร์นะครับ เพราะฉะนั้น ๔๐ คน ถ้าพรรคใดได้สัดส่วนครบแล้วก็จะไม่ได้ ๔๐ อีก คิดตามสัดส่วนตามความเป็นจริง เอาสัดส่วนเป็นตัวตั้ง แล้วก็ตัว ๔๐ เป็นตัวมาชดเชยมาทบให้ที่หลัง ก็เป็นความคิดของท่านอาจารย์ ดร. กิตติศักดิ์ ปรกิต ช่วยกรุณาเขียน Paper เรื่องระบบสัดส่วนให้เรา หลังจากนั้นก็ได้ทบทวน ท่านอาจารย์คณิต ฒ นคร ที่จะเขียนให้

วิ. วิชาการ ตรวจสอบร่างรัฐธรรมนูญ และร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ
วันพุธที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๐

จีรภา ๙/๕

เรื่องระบบการตรวจสอบอำนาจของศาลทั้งหมด ท่านรับปากเราแล้ว ท่านอาจารย์คณิศรจะเขียนบทความเรื่อง แนวคิดการทำประชามติในร่างรัฐธรรมนูญ แล้วก็ในต่างประเทศ นอกจากนี้เรามีบทความเอกสารอื่น ๆ อีกประมาณ ๑๐ เรื่อง ซึ่งจะเกี่ยวข้องกับร่างรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ทั้งสิ้น บางส่วนก็คงจะเสร็จได้ บางส่วนเสร็จแล้วนะครับ บางส่วนยังอยู่ในกระบวนการดำเนินการ

ประการที่ ๔ อนุกรรมการได้ขอความกรุณาพวกเราทำข้อเสนอเอกสารรับฟังความคิดเห็น ก็จะมีเอกสารรับฟังความคิดเห็นมา ๒ ชุด ชุดหนึ่งก็เป็นชุดจากภาคประชาชนทั่วไป คนที่เขียนวิเคราะห์ให้เราคือท่านอาจารย์คณิศร ศรีบัวเอี่ยม จากจุฬา กับเอกสารวิเคราะห์รับฟังความคิดเห็นจากประชาชนภาคส่วนต่าง ๆ ก็แบ่งกัน ๒ ส่วน จากประชาชนท่านอาจารย์คณิศรดำเนินการให้ จากองค์กรท่านอาจารย์วิระวัฒน์จากธรรมศาสตร์ช่วยวิเคราะห์ให้ แล้วก็ไปเป็นเอกสารวิชาการที่แนบเข้ามาในที่ประชุมนี้

กล่าวโดยสรุปก็ดำเนินการกิจกรรมไปใน ๔ ลักษณะ คือ ๑. เว็บไซต์ ๒. ทำสัมมนา ๓. ทำเอกสารวิชาการ แล้วก็ ๔. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้รับฟังความคิดเห็นได้รวบรวมมา

ประธาน : ขอขอบคุณครับ เราก็จะต้องดูว่าอะไรที่เราจะต้องเสนอ คือตอนนี้จะต้องเสนองานของคณะกรรมการ ซึ่งรวมถึงของอนุกรรมการข้อมูลสารสนเทศกับอนุกรรมการตรวจร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญไปยังสภาว่ารัฐธรรมนูญว่างานเราได้ดำเนินการไปแค่ไหนเพียงไร อยากจะนัดหนึ่งว่าที่ท่านยังจะทำต่อไปไม่เป็นไร เอาที่ทำไปแล้ว ที่เราจะเสนอให้กับสภาว่ารัฐธรรมนูญทราบ ซึ่งรวมไปถึงกรรมการ สำเนาให้กรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ก็มีบางเรื่องที่เขาควรจะเอาไปดูประกอบการยกร่างรัฐธรรมนูญ ซึ่งกระชั้นเข้ามาเหลือเวลาไม่กี่วันเขาต้องเสร็จ ไม่ทราบได้แจกตารางให้หรือยัง -----

คือจริง ๆ แล้วเขาจะต้องเสร็จภายในไม่กี่วันนี้ วันที่ ๗ มิถุนายน เป็นวันเสร็จ ก็อยากจะเสนองานให้หมดไป ที่ท่านทำมา ที่ไปสรุปวิเคราะห์การรับฟังความคิดเห็นประสานการมีส่วนร่วมของประชาชน และการรับฟังความคิดเห็นขององค์กรตามรัฐธรรมนูญอะไรพวกนี้ รวมทั้งเอกสารที่ท่านทำเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่วุฒิสภา ระบบการเลือกตั้งอะไรพวกนี้ ก็น่าจะต้องส่งให้กรรมการและสภาร่างรัฐธรรมนูญแล้ว คราวนี้อยากจะให้พวกเรากรรมการได้ดูว่าเห็นชอบไหมกับสิ่งเหล่านี้ เพราะว่าส่งไปต้องได้รับความเห็นชอบของ กรรมการ ท่านจะเสนอ รวมทั้งว่าท่านได้สัมมนาเรื่องอะไรไปแล้วผลเป็นอย่างไร ขอเริ่มด้วยเอกสารที่ทุกท่านมีอยู่แล้วนะครับ เรื่องสรุปผลการวิเคราะห์การรับฟังความคิดเห็นเป็นอย่างไรครับ ของประสานการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาค ท่านมีอยู่ข้างหน้าแล้ว อันนี้เป็นการสรุปผลที่คณะกรรมการทำ ไซ้ใหม่ครับ

รองศาสตราจารย์นครินทร์ เมฆไตรรัตน์ : ยกตัวอย่าง อย่างเช่น บทสรุปการรับฟังความคิดเห็นจากภาคประชาชน ท่านอาจารย์หนึ่งนี่ก็จุฬาท่านได้รับมอบทำให้ ท่านก็สรุปมาสั้น ๆ เหลือ ๕ หน้า ท่านก็จะวิเคราะห์สรุปมานะครับ แต่ตัวจริงจะยาวกว่านั้นนะครับ นี่ท่านสรุปเป็น ๕ หน้า ในความเห็นผมก็เอาที่สรุปวิเคราะห์ ๕ หน้า เสนอได้ครับ

ประธาน : โอ.เค. ครับเท่าที่ผมดู คราวนี้สรุปผลการวิเคราะห์การรับฟังความคิดเห็น และประสานการมีส่วนร่วมประชาชนทุกภาค ถูกไหมครับ หัวข้อ นี้หมายถึงของคณะกรรมการหรือของอะไรครับ

รองศาสตราจารย์นครินทร์ เมฆไตรรัตน์ : ก็คือการรับฟังความคิดเห็นประสานการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคที่เป็นเอกสารที่ส่งมาให้เราวิเคราะห์

ประธาน : อันนี้เป็นของคณะกรรมการไซ้ใหม่ครับ

รองศาสตราจารย์นครินทร์ เมฆไตรรัตน์ : ไซ้ครับ

ประธาน : ฉะนั้นตรงนี้สรุปผลการวิเคราะห์การรับฟังความคิดเห็นและประสานการมีส่วนร่วม ถ้อยคำไม่ใช่ออย่างนี้

นายวรพจน์ วงศ์สง่า : ท่านประธานครับ ผมเข้าใจว่าอันนี้ก็คือสรุปผลการวิเคราะห์จากผลการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน ที่คณะกรรมการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน

ประธาน : ฝ่ายเลขานุการจดทันทันนะครับ เพราะตรงนี้อ่านแล้วไม่รู้เรื่อง ช่วยแก้หน่อย สรุปผลการวิเคราะห์การรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่คณะกรรมการต่าง ๆ ของคณะกรรมการของเรา ตรงนี้ต้องเป็นของคณะกรรมการวิสามัญระยะเวลาเราเสนอ

นายวรพจน์ วงศ์สง่า : การสรุปนี้เป็นงานของเรา

วิ. วิชาการ ตรวจสอบร่างรัฐธรรมนูญ และร่างประกอบรัฐธรรมนูญ
วันพุธที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๐

พหุภาคีญัตติ ๑๐/๒

ประธาน : ไม่ ผมกำลังคิดถึงใบปะหน้าที่เราจะส่งไปสภาร่างรัฐธรรมนูญ มันต้องไม่ใช่
ของคณะกรรมการแล้ว มันต้องเป็นของเราแล้ว ฉะนั้นเราไปตามนี้ได้เท่านั้นเอง แต่ว่าแก้ใบปะหน้า
ถ้าอย่างนั้นมาถึงรับฟังความคิดเห็นขององค์กรตามรัฐธรรมนูญ อันนี้มาจากไหนครับ ท่านนครินทร์

รองศาสตราจารย์นครินทร์ เมฆไตรรัตน์ : ในเอกสารชุดนี้มีคณะกรรมการชุดหนึ่ง
ไปฟังมาแล้วก็ส่งให้เราวิเคราะห์ กระทบได้ขอให้ท่านอาจารย์วิวัฒน์จากธรรมศาสตร์เป็นคนวิเคราะห์ให้
ผมเข้าใจว่าชุดนี้คนไปฟังมา เราไม่ได้เป็นคนไปฟังนะครับ

ประธาน : เขาบอกว่าข้อสังเกตในรายงานของคณะกรรมการรับฟังความคิดเห็นของ
องค์กรตามรัฐธรรมนูญ เรื่องสรุปผลการดำเนินงานในหน้า ๒ ฝ่ายเลขานุการ หน้าที่เราไปถึงองค์กร
ตามรัฐธรรมนูญใหม่ ถ้าไม่มีเราไม่ต้องส่ง

นายอรุณ ลายผ่องแผ้ว : ขออนุญาตครับ คืออำนาจหน้าที่ของเราในข้อ ๓ บอกว่า
รับฟังความคิดเห็นเสนอแนะทางวิชาการเกี่ยวข้อมูลที่ได้รับจากกรรมการประสานการมีส่วนร่วมและ
การประชาคม กัลป์กรอง คณะกรรมการรับฟังความคิดเห็นและการมีส่วนร่วมประชาชนทุกภาค
ก็คือ ๔ ภาค และคณะกรรมการรับฟังความคิดเห็นและประสานการมีส่วนร่วมจากจังหวัด ๗๖ จังหวัด
และอันสุดท้ายคือ คณะกรรมการรับฟังความคิดเห็นขององค์กรตามรัฐธรรมนูญ

ประธาน : สรุปแล้วมีใช่ไหมครับ

นายอรุณ ลายผ่องแผ้ว : มีครับ

ประธาน : ฉะนั้นเราก็ดูเรื่องนี้ไปว่าเป็นอย่างไร

นายมานิจ สุขสมจิตร : ท่านประธานครับ อยากเสนอเพื่อไม่ให้เกิดการสับสน ตรง
กระดาดแผ่นปะหน้าอยากจะทำให้บอกว่า เอกสารของคณะกรรมการวิสามัญวิชาการ อะไรต่ออะไรบอกไว้
ปะหน้าทั้งหมดเลย แล้วก็ค่อยมาบอกข้างในตัวเด็กอีกทีว่า ศึกษาจากรายงานของคนโน้น ศึกษาจาก
รายงานของคนนี้ไป เพื่อไม่ให้มันสับสน และขณะนี้ก็มีเอกสารมากมายก่ายกองเหลือเกิน

ประธาน : เข้าใจครับ เอาให้เห็นว่าท่านว่าในใบปะหน้าใบแรกนี้

นายมานิจ สุขสมจิตร : เอกสารของคณะกรรมการวิสามัญวิชาการ ตรวจสอบร่าง
รัฐธรรมนูญ และร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ เรื่อง แล้วบอกว่าศึกษาจากรายงานของใคร ๆ

ประธาน : เชิญท่านวรพจน์ เชิญครับ

นางมาลินี สุขเวชชวรกิจ : ท่านประธานคะ ข้างหน้าจะต้องเขียนด้วยไหมคะว่า
นำเสนอใคร

ประธาน : มันจะมีหนังสือนำส่งจากประธานไปถึงประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญครับ
ที่นี้ก็เห็นด้วยนะครับ คราวนี้ศึกษาจากอะไรท่านมานิจ

วิ. วิชาการ ตรวจสอบร่างรัฐธรรมนูญ และร่างประกอบรัฐธรรมนูญ
วันพุธที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๐

พฤษภาคม ๑๐/๓

นายมานิจ สุขสมจิตร : ก็บอกแต่ละเรื่อง ศึกษาจากรายงานของคณะกรรมการ
คณะนั้น คณะนี้

ประธาน : ก็ไปปรับคำให้ นะครับ คราวนี้ อันนี้เป็นอย่างไรครับ ผมก็ยังไม่ค่อยได้อ่านเลย
ขององค์การตามรัฐธรรมนูญ

นายมานิจ สุขสมจิตร : เรื่องขององค์การตามรัฐธรรมนูญคณะนี้เรายังไม่ได้รับอย่างเป็นทางการเลย แม้กระทั่ง สสร. เองก็ยังไม่ได้รับเป็นทางการ

ประธาน : ไม่ เขามีคณะกรรมการรับฟังความคิดเห็นขององค์กร เขาไปจริง ๆ ไม่ใช่
ความคิดเห็นที่ส่งมาเป็นทางการครับ

นายมานิจ สุขสมจิตร : คงจะต้องเขียนแยกกัน เพราะว่าอันนั้นก็จะมีอีกวันที่ ๒๕

ประธาน : แต่เราคงไม่มีโอกาสแสดงความคิดเห็น ตามอันนี้ใช่ไหม หมายถึงที่
กรรมการคณะนั้นเขาไปรับฟังมา

นายมานิจ สุขสมจิตร : อยากจะบอกให้ชัดเจนว่าไปรับฟังที่ไหน อย่างไร เพื่อไม่ให้ไป
ปนกับวันที่ ๒๕

ประธาน : ในนี้เขาก็บอก กุมภาพันธ์ ถึง มีนาคม ท่านมีอยู่แล้วใช่ไหมครับ ผมก็ยังไม่ได้อ่าน
ท่านประธานคณะอนุกรรมการได้อ่านแล้วใช่ไหมครับ

รองศาสตราจารย์นครินทร์ เมฆไตรรัตน์ : คือผมก็เข้าใจท่านอาจารย์วิวัฒน์จาก
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ครับ

ประธาน : คือในรายงานอันนี้เราลำบากอย่างหนึ่ง เพราะว่าเกิดใช้คำว่า ได้มอบหมาย
ให้ผมทำมา ผมทำอย่างนั้น อย่างนี้ ก็เลยเวลาเราจะส่งไปเราเดี๋ยวดูมัน แต่ไม่เหมือนฉบับที่ท่านทำซึ่ง
ส่งได้เลย เชิญท่านอุดมครับ

รองศาสตราจารย์อุดม รัฐอมฤต : ผมคิดว่าถ้าจะส่งคงต้องมา Edit กันใหม่ เพราะว่า
ข้อความนี้เป็นความคิดเห็นส่วนตัวเยอะ ซึ่งลักษณะถ้าทำในรูปของคณะกรรมการ

ประธาน : ถ้าอย่างนั้นอย่างนี้ได้ไหมครับ ฉบับนี้เรายังเก็บไว้ก่อนเราไม่ส่ง คือที่ผมตั้งใจ
จะส่ง ภายในอาทิตย์นี้ผมจะส่งให้ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ ขอส่งอันสรุปของผู้มีส่วนร่วม อย่างน้อยให้
เห็นว่าเราได้ทำงานอันนี้ ส่วนอันนี้เก็บไว้ก่อนแล้วก็ขอมอบให้ท่านนครินทร์ ท่านอุดมช่วยไปดูว่าจะ Edit
อย่างไร แล้วก็จะใช้ในโอกาสหลังหรือเปล่า ต่อไปของท่านก็มีเอกสารที่มาอำนาจหน้าที่วุฒิสภาที่เหมาะสม
นี่ของมานิตย์ จุมปา ใช่ไหมครับ อันนี้เราจะเสนอไปในลักษณะไหนหรือไม่ จะถามท่านว่า เราควรจะเสนอ
สภาใหม่ เสนอเป็นเอกสารประกอบไปว่าเราได้อย่างไร ในลักษณะไหน

รองศาสตราจารย์นครินทร์ เมฆไตรรัตน์ : เรียนท่านประธานครับ เนื่องจากคณะ
อนุกรรมการชุดผมเป็นะครับ เราเชิญนักวิชาการมาพูดคุย นอกจากพูดคุยแล้วเราก็ขอรับท่านว่าอย่าพูด
อย่างเดียว ให้ท่านเขียนมาด้วย เพราะฉะนั้นท่านก็รับปากไปเขียนมาให้เรา ผมก็คิดว่าเป็นข้อเสนอทาง
วิชาการ

ประธาน : ฉะนั้นเราจะเขียนอย่างไร จะส่งอันนี้ คือจากเราถึงสภาร่างรัฐธรรมนูญเราจะ
เขียนอย่างไร ที่เราส่งอันนี้ไป เชิญครับท่านวรพจน์

นายวรพจน์ วงศ์สง่า : ผมคิดว่าเราต้องเขียน Version ของเราสรุปเอาจากของ
นักวิชาการนี้ แล้วก็นำเป็นถ้อยคำของเรา สรุปอย่างนี้เพื่อนำเสนอ

ประธาน : อันแรก คือผมหวังจึ่งเลยว่ามันทันสมัย เอาอย่างนี้ดีกว่า นี่กำหนดจะบอก
คร่าว ๆ นะครับ แต่ถือว่าเป็นในวาระอื่น ๆ ซึ่งจะเกี่ยวพันกับเรื่องที่เราจะนัดประชุมครั้งต่อไป คืออะไร
ต่ออะไรด้วยนะครับ ตารางแจกทุกท่านแล้วใช่ไหมครับ ท่านจะเห็นได้ว่าการทำงานของคณะกรรมการ
ยกร่างรัฐธรรมนูญ ตั้งแต่วันที่ ๒๙ วันที่ ๓๐ พฤษภาคม เขาก็จะพิจารณาความเห็นขององค์กรตาม
รัฐธรรมนูญ และความเห็นจากการรับฟังประชาชน วันที่ ๑ มิถุนายน เขาจะดูคำแปรญัตติ แล้ววันที่ ๔ ถึง
วันที่ ๗ มิถุนายน เป็นช่วงที่เขาดูเป็นรายละเอียดเลย แล้วก็ร่างสุดท้ายแล้ว พอจบในวันที่ ๗ วันที่ ๔
ถึงวันที่ ๗ เป็นเรื่องแต่ละมาตราที่เขาทำไป และวันที่ ๘ ถึงวันที่ ๙ เฉพาะฝ่ายเลขานุการเขาจะมาดูถ้อยคำ
จบ แล้ววันที่ ๑๒ เป็นวันอาทิตย์ ๑๒.๐๐ นาฬิกา เลขานุการของคณะกรรมการจะเสนอร่างที่ปรับ
เรียบร้อยแล้วให้แก่ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ สภาร่างรัฐธรรมนูญจะเริ่มประชุมในวันที่ ๑๑ ถึงวันที่ ๓๐
มิถุนายน เท่าที่ทราบในวันจันทร์ถึงวันศุกร์ทุกวันไม่มีวันหยุด ไม่มีเว้นเลย จะถึงวันเสาร์อาทิตย์ด้วยหรือไม่
ยังไม่ทราบ คือสภานิติบัญญัติแห่งชาติเขาจะประชุมในเดือนมิถุนายนเพื่อเปิดให้ สสร. แล้วสิ่งที่
เกี่ยวข้องกับเราในฐานะคณะกรรมการวิสามัญวิชาการ ตรวจสอบร่างรัฐธรรมนูญและร่างกฎหมายประกอบ
รัฐธรรมนูญก็คือว่า เราก็คงต้องมาช่วยเขาดูร่างสุดท้ายเหมือนกัน ก่อนหน้านั้นเราก็คงจะมีประชุมนะครับ
แต่ว่าร่างสุดท้ายที่ดูกันไว้ก็คือเราคงจะทำอะไรลำบาก อาจจะมีระหว่างวันที่ ๔ ถึงวันที่ ๗ เราอาจจะขอ
ประธานเป็นการภายในดูร่างที่เขาทำเป็นรายวัน แต่ว่าจริง ๆ แล้วร่างเขาไม่นิ่งจนกระทั่งเย็นวันที่ ๗ หรือ
จนกระทั่งวันที่ ๘ วันที่ ๙ เท่าที่คุยกันไว้คณะอนุกรรมการตรวจสอบร่างรัฐธรรมนูญจะมีการประชุมในวันที่ ๘
เวลา ๑๓.๐๐ นาฬิกา ใช่ไหมครับท่านมานิจ

นายมานิจ สุขสมจิตร : ใช่ครับ คณะอนุกรรมการตรวจสอบร่างรัฐธรรมนูญจะประชุม
๒ ครั้ง ประชุมวันที่ ๘ มิถุนายน เวลา ๑๓.๐๐ นาฬิกา และที่วันที่ ๙ มิถุนายน เวลา ๐๘.๓๐ นาฬิกา
คณะอนุกรรมการตรวจสอบร่างรัฐธรรมนูญมาประชุมอีก เพื่อที่จะเสนอต่อคณะกรรมการชุดนี้ใน

วิ. วิชาการ ตรวจสอบร่างรัฐธรรมนูญ และร่างประกอบรัฐธรรมนูญ
วันพุธที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๐

หทัยกาญจน์ ๑๐/๕

ประธาน : วันที่ ๙ เราคงต้องดูให้เขา เพราะว่าวันที่ ๙ นั้นเองเราต้องเสนอให้ตรวจร่างรัฐธรรมนูญให้ได้ ฉะนั้นตั้งใจว่าอาจจะต้องขอความกรุณาพวกเราเสียสละวันเสาร์สักวันหนึ่งในเช้าวันเสาร์ที่ ๙ มิถุนายน มาประชุม ๐๙.๓๐ นาฬิกา เพื่อดูตรวจร่างรัฐธรรมนูญเพื่อเสนอเขาเย็นวันนั้น เพราะว่าเราต้องแก้ไขให้เสร็จภายในวันที่ ๙ มิถุนายน วันที่ ๑๐ มิถุนายน เขาเสนอแล้ว อันนี้ก็คือในเรื่องของร่างรัฐธรรมนูญ ซึ่งร่างรัฐธรรมนูญที่เสนอไป นอกจากที่เราเสนอตรวจร่าง อาจจะต้องดูบทความต่าง ๆ ของเขาเพื่อไปประกอบด้วย ฉะนั้นตรงนี้ที่ผมเป็นห่วงว่า เวลาที่ท่านไปทำอันนี้รวมทั้งที่เราจะมาประชุมเสนอข้อสรุปไปให้เขามันจะทันไหม เชิญท่านนครินทร์ครับ

- ๑๑/๑

รองศาสตราจารย์นครินทร์ เมฆไตรรัตน์ : ผมเรียนท่านประธานว่าที่ตั้งใจทำคงไม่ทันกับ
กรรมวิธีการยกวางทุกเรื่อง แต่เรื่องที่ทันแล้ว อย่างเช่น เรื่องวุฒิมันทันแล้ว เพราะมันเสร็จแล้ว เรื่องระบบ
สัดส่วนมันเสร็จแล้ว เรื่องบางเรื่องที่เสร็จทัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งอย่างที่ท่านประธานพูดชัดว่าร่างมันไม่
ผมยังคิดว่าเรื่องวุฒิกับเรื่องระบบเลือกตั้งเราเสนอไปได้เลย

ประธาน : ผมขอเอาเอกสารหน่อย เรื่องวุฒิ เรื่องเลือกตั้ง อันไหนที่เสร็จแล้วขอคุณิดหนึ่ง
๒ อันนี้ใช่ไหม มันสรุปอย่างไรครับ

นางมาลินี สุขเวชชวรกิจ : ท่านประธานคะ เรื่องของวุฒิต่างที่อ่านทั้งหมดของอาจารย์
มานิตยี่นั่นะคะ อาจารย์เตรียมการดีมากเลย เอาเปรียบเทียบกับประเทศที่เห็นเด่นชัด อย่างประเทศฝรั่งเศส
ญี่ปุ่น อะไรนั่นะคะ ซึ่งอันนี้เป็น Fact เป็นความจริง อันนี้ไม่มีข้อสงสัยที่เราจะส่งได้เลย แต่ว่าการเสนอ
ความคิดเห็นนั้นว่าจะมีแนวทางซึ่งเหมาะสมกับประเทศไทยอย่างไร ตรงนั้นเป็นสิ่งที่พวกเราจะต้องมาสรุป
กันว่าเราเห็นด้วยไหมกับอาจารย์มานิตยี่ หรือว่าเราจะพูดเป็นทำนองว่า ทั้งนี้แล้วแต่การพิจารณาของ สสร.

ประธาน : นั่นใช่ เพื่อประกอบ คือมันต้องอย่างนี้ครับ เราจะส่งนี้ไป แต่ว่าเราคงไปบอก
อะไรเขาไม่ได้ มันมีตัวอย่างอันหนึ่งซึ่งคณะกรรมการยกวางหลักเกณฑ์และวิธีการออกเสียงประชามติ
ได้ส่งมาให้เรา ความจริงส่งทุกกรรมการ ส่งมาถึงผมในฐานะประธานคณะกรรมการ แล้วผมก็เสนอ
คณะกรรมการเพื่อทราบ เข้าใจว่าคงจะได้ เป็นบทความที่ได้จากการประกอบการสัมมนาที่พุทธศิวาส
ร่วมด้วย คงจะเห็น แล้วท่านลงท้าย ซึ่งผมคิดว่าอันนี้อาจจะเป็นข้อความที่เราส่งประธานสภาร่าง
รัฐธรรมนูญได้เหมือนกัน คือในการนี้คณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นว่าบทความดังกล่าวมีสาระประโยชน์
สมควรเผยแพร่เป็นเอกสารประกอบการพิจารณาในการออกเสียงประชามติว่าจะให้ความเห็นชอบหรือไม่
กับร่างรัฐธรรมนูญ เราอาจจะปรับถ้อยคำ พิจารณาแล้วในกรณีที่เป็นบทความ คณะกรรมการเราก็
พิจารณาแล้วเห็นว่าอันนี้เป็นประโยชน์ อาจจะเป็นประโยชน์แก่การยกวางรัฐธรรมนูญ หรือยกวางกฎหมาย
ประกอบรัฐธรรมนูญก็ตาม จึงเสนอประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป
ขณะเดียวกันก็สำเนาไปให้ยกวางไปเลย ถ้อยคำในทำนองนี้ท่านเห็นด้วยไหม ถ้าเห็นด้วย เรื่องของวุฒิสภา
ก็เป็นเรื่องของอาจารย์มานิตยี่ใช่ไหมครับ ก็เป็นเรื่องบทความที่ท่านอาจารย์มานิตยี่เขียน แล้วเราดูแล้ว
เราเห็นว่าเป็นประโยชน์ ในขณะเดียวกันระบบเลือกตั้งแบบสัดส่วนนี่คืออะไร เอกสารนี่คืออะไร

รองศาสตราจารย์นครินทร์ เมฆไตรรัตน์ : เอกสารนี้เขียนโดยอาจารย์ ดร. กิตติศักดิ์
ปรกติ คือเวลาเขียนเอกสารเราเรียกท่านมาคุยก่อน วิธีการทำงานของเราไม่ใช่ไปโทรศัพท์บอกให้ท่านเขียน
เลย ๑. เราเรียกท่านมาคุย หลังจากคุยกันแล้วเราก็ขอให้ท่านกลับไปเขียนมา

ประธาน : ทั้ง ๒ บทความใช่ไหมครับ

รองศาสตราจารย์นครินทร์ เมฆไตรรัตน์ : ทั้ง ๒ บทความครับ

ประธาน : อันนี้เราต้องคิดถึงวิธีการที่จะเสนอเรื่องต่อประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญว่า
เป็นอย่างไรบทความนี้

นายวีระพล คงมั่น : คือเราสามารถนำบทความนี้อ้างอิงในทางเชิงวิชาการได้

ประธาน : เข้าใจครับ

นางมาลินี สุขเวชชวรกิจ : อันนี้ไม่ใช่บทความของท่านประธานคะ อันนี้เป็นการประชุม
ของอนุกรรมการชุดนี้ แล้วมี Consensus ว่าน่าจะเป็นเช่นนี้แล้วให้อาจารย์มานิตย์ไปเขียนตามที่เรา
ได้มีข้อตกลงไว้แบบนี้ แต่ทั้งนี้ก็ได้หมายความว่า เป็นการชี้แนะ แต่ว่าเป็นทางที่น่าจะเป็นไปได้ที่ให้เรา
พิจารณา ไม่ใช่บทความคะ

ประธาน : นั่นสิ เราจะเสนอสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะอะไร มันต้องคิดอย่างนั้น
เพราะเราเป็นกรรมาธิการวิชาการ เราจะเสนอบทความนี้ เชิญครับ

นายมานิจ สุขสมจิตร : ท่านประธานครับ ผมอยากให้ชัดเจนอย่างนี้ว่าเรื่องวุฒิสภา
อาจารย์มานิตย์ จุมปา เขียน เรื่อง สส. อาจารย์กิตติศักดิ์ เป็นผู้เขียน เขียนในนามของคณะอนุกรรมการ
วิชาการ เพราะฉะนั้นถ้าหากอนุกรรมการวิชาการเขาเห็นด้วยกับบทความอันนี้ เขาก็มาเสนอต่อคณะ
ใหญ่ที่ประชุมวันนี้ ถ้าคณะเราเห็นด้วยอันนี้เราก็นำเสนอไปเลย มันก็เป็นลำดับอย่างนี้แหละครับ

ประธาน : ใช่ ผมก็กำลังมองลักษณะอย่างนั้น เรายกเสนอไปเลย ๆ หรือเราบอกว่า
เราเห็นด้วย

นายมานิจ สุขสมจิตร : ถ้าเราเห็นด้วยเราก็บอกเราเห็นด้วย ถ้าเราไม่เห็นด้วยเราก็บอก
ว่าคณะนี้เขาไปทำมาแล้ว แต่ผมคิดว่าเราน่าจะดูว่าเราเห็นด้วย เราถึงได้เสนอขึ้นมา แต่ว่าการที่เขาเสนอ
ขึ้นมานั้นไม่ใช่ความเห็นส่วนตัวของอาจารย์มานิตย์หรืออาจารย์กิตติศักดิ์ ทั้ง ๒ ท่านนั้นได้นำมารับฟัง
ความเห็นของคณะอนุกรรมการวิชาการแล้ว ถึงได้ทำเสนอขึ้นมาตามลำดับอย่างนี้

ประธาน : ของอาจารย์มานิตย์ดูแล้วมีข้อสรุปตอนท้ายซึ่ง โอ.เค. อาจจะเป็น
ข้อสรุปของกรรมาธิการอะไรก็ตาม ผมยังไม่เห็นเรื่องสัดส่วน สัดส่วนของอาจารย์อะไรก็ตาม ซึ่งคงจะต้อง
บอก หรือจะไม่บอก ในนี้ไม่มีเขียนนะครับ ของอาจารย์มานิตย์เขาบอก

นายมานิจ สุขสมจิตร : ก็อยู่ในกระดาษปะหน้าได้ว่าอนุกรรมการวิชาการเห็นด้วยกับ
ที่อาจารย์กิตติศักดิ์ทำขึ้นมา เพราะว่าได้คุยกันแล้ว

ประธาน : สรุปแล้วลงท้ายเป็นอย่างไร สรุปสั้น ๆ นิดหนึ่งของอาจารย์กิตติศักดิ์นี้

รองศาสตราจารย์นครินทร์ เมฆไตรรัตน์ : ลงท้ายก็คือระบบสัดส่วนของเยอรมัน
นี่ครับ ในเยอรมันมี ๒ ระบบใหญ่ คือ ๑. ระบบลง ๒ เบอร์ กับระบบที่ ๒ คือลงเบอร์เดียว พูดอย่างรวบ
รัดคือท่านอาจารย์กิตติศักดิ์แนะนำให้เราใช้ระบบลงเบอร์เดียว ไม่ใช่ลง ๒ เบอร์

ประธาน : อันนี้ตรงกับที่เคยเสนอไปครั้งหนึ่งแล้วใช่ไหมครับเรื่องระบบสัดส่วน ข้อเสนอทางวิชาการที่เราเคยเสนอไปที่ว่าระบบสัดส่วนประชาชนออกเสียงได้ ๒ ทาง เคยเสนอไปครั้งหนึ่งแล้วใช่ไหมอันเดียวกันใช่ไหมครับ

นายอรุณ ลายฟองแผ้ว : อันเดียวกันครับ

นายมานิจ สุขสมจิตร : ท่านประธานครับ ของอาจารย์กิตติศักดิ์นั้นครับก็จะไปสอดคล้องกับข้อเสนอของอาจารย์เกริกเกียรติที่เสนอในที่ประชุมกรรมาธิการยกกว้าง หลักการอันเดียวกัน

ประธาน : โอ.เค. ครับ นี่คือเอกสารประกอบคราวนั้นใช่ไหม

นายอรุณ ลายฟองแผ้ว : ใช่ครับ

ประธาน : คุณอรุณจับความได้นะว่าจะออกไปในรูปไหนสำหรับ ๒ อันนี้ ที่นี้ ๒ อันนี้ก็จะเสนอประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญในรูปแบบที่ว่า แล้วมีอะไรอีกไหมครับ ผลการสัมมนาจะเสนอไหมครับ หรือจะอย่างไร มันมีประโยชน์อะไรไหมที่เสนอผลการสัมมนาของท่านที่ผ่านมา ๒ - ๓ ครั้ง

รองศาสตราจารย์นครินทร์ เมฆไตรรัตน์ : ความจริงเรื่องสัมมนาเรายังไม่ทันใช่ไหม

ประธาน : ถ้าอย่างนั้นเอาเฉพาะ ๒ เรื่องนี้ส่งไปก่อน มีอะไรไหมครับ

รองศาสตราจารย์นครินทร์ เมฆไตรรัตน์ : สัมมนานี้เราก็ได้ประโยชน์มาก

ประธาน : ครับ แต่ว่าต้องเร่งสรุป เพราะว่าถ้าเราข้ามกันก็ไม่มีประโยชน์แล้วสำหรับกรรมาธิการยกกว้าง และก็ไม่มีประโยชน์สำหรับสภาร่างรัฐธรรมนูญ เพราะมันเลยเวลาที่เขาแปรญัตติ

นายมานิจ สุขสมจิตร : ผมกำลังจะเสนออย่างนี้เหมือนกันว่า การสัมมนาอะไรเกิดขึ้นหลังจากร่างรัฐธรรมนูญร่างสองออกมาแล้วคงจะไม่เกิดประโยชน์ นอกจากว่าจะเป็น การสัมมนาเพื่อให้เห็นเข้าใจในร่างรัฐธรรมนูญที่มีนอออกมา น่าจะเป็นอย่างนั้นมากกว่าครับ

ประธาน : สำหรับสัมมนาที่ผ่านมา ถ้าจะให้ประโยชน์แก่สภา ผลต้องเร่งเร็วที่สุดอย่างที่ผมให้กำหนดเวลาว่า กรรมาธิการเองเขาสามารถแก้ร่างเขาได้โดยไม่ผูกมัดกับเรื่องการแปรญัตติแต่ตัว สสร. ที่จะแปรญัตติเราคงทำไม่ทัน เพราะวันสุดท้ายวันที่ ๒๘ ที่เขาจะแปรญัตติได้ แต่กรรมาธิการถ้าเห็นด้วยกับเราเข้าไปแก้ร่างของตัวเองได้จนถึงวันที่ ๑๐ ฉะนั้นผมอยากจะออกกว้างข้อเสนอของท่านผลยุติจากสัมมนาไปถึงเขาภายในวันที่

นายมานิจ สุขสมจิตร : วันที่ ๗ มิถุนายน มันจะ Final แล้ว

ประธาน : ก็เข้าอยู่แล้ว ผมกำลังจะดู คือเห็นใจคนทำ แต่ขณะเดียวกันอันนี้ คือวันนี้เราจะออกไปเรื่องหนึ่ง ตรวจสอบร่างรัฐธรรมนูญ แล้วก็คงจะออกเรื่อง ๒ อันนี้ไป แล้วเดี๋ยวจะพูดของท่านในขณะเดียวกันเรื่องของท่านที่เกี่ยวกับการสัมมนา รวมทั้งสัมมนาของท่านด้วย มันจะต้องออกไปให้เกิดผล

ฉะนั้นก็อยากจะกำหนด เราคงจะต้องประชุมอีกครั้งหนึ่งเพื่อดูของท่านนิดหนึ่ง ผมอยากจะให้ออกให้ได้ ภายในวันที่ ๑ ซ้ำไปใหม่ ออกจากเรานะครับ

นายมานิจ สุขสมจิตร : เอกสารของตรวจร่างใหม่ครับ

ประธาน : ตรวจร่างจบแล้วนะครับ ผมไม่พูดถึงตรวจร่าง ผมกำลังพูดถึงข้อมูล สารสนเทศ การสัมมนาครับ ผลของการสัมมนาอะไรต่าง ๆ เพื่อไปประกอบเขา

นายมานิจ สุขสมจิตร : คือถ้าทำได้เร็วเท่าไรมันก็จะประโยชน์มากแค่นั้น ถ้าหากว่า เอกสารนั้นมีคุณค่าเราต้องรีบเสนอไปด้วยให้เขาปรับรัฐธรรมนูญ

ประธาน : ของท่านก็เหมือนกัน เรื่องพรรคการเมือง มันมีส่วนเกี่ยวพันอยู่เหมือนกันว่า เขาจะทำอะไร

นายมานิจ สุขสมจิตร : คืออย่างนี้นะครับ มีพูดกันว่าบางอันอยากจะใส่ไว้ในรัฐธรรมนูญ เลย บางประเด็นที่สำคัญ เพราะว่ากฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญนั้นสภาร่างรัฐธรรมนูญไม่ได้เป็นผู้ออก สภานิติบัญญัติเป็นผู้ออก เพราะฉะนั้นบางที่เขาอาจจะไม่เอาตามที่เราเห็นว่ามันมีความสำคัญก็ได้ ถ้าเห็น ว่าประเด็นไหนเป็นเรื่องสำคัญก็ควรจะบรรจุไว้ในรัฐธรรมนูญ

ประธาน : ก็อยากจะขอร้องนิดหนึ่งว่าเห็นใจ แต่ว่าขอสรุปสั้น ๆ เพื่อเสนอ เราคงจะต้อง มาประชุมอีกครั้งหนึ่งก่อนหน้านั้นแล้วก็เตรียมเสนอเลย สักครั้งหนึ่ง ฉะนั้นขอขีดเส้นตาย หนังสือต้องออก จากเราวันที่ ๑ มิถุนายน ทั้ง ๒ ท่านนะครับ ในเรื่องของการสัมมนา เพราะไม่อย่างนั้นไม่มีประโยชน์แล้ว เพื่อประกอบของการนี้ สั้น ๆ อย่างเอายาว สั้น ๆ เลย ฉะนั้นของท่านจะไม่มีอะไรอีกแล้วใช่ไหมครับ ท่านนครินทร์

รองศาสตราจารย์นครินทร์ เมฆไตรรัตน์ : ใจผมยังอยากจัดสัมมนาค้างอยู่อีกสัก ๓ ครั้ง แม้ว่าจะร่างเสร็จแล้วก็ตาม รวมทั้งสัมมนาปิดท้ายซึ่งประมาณเดือนกรกฎาคม แม้ว่าจะร่างเสร็จแล้วแต่ใจ ผมอยากให้เป็นประโยชน์ต่อคนข้างนอกด้วย

ประธาน : มันไม่เป็นประโยชน์ต่อสภา ผมเห็นใจ แต่มันไม่เป็นประโยชน์ต่อสภา เราทำ ให้สภา เราไม่ได้ทำให้ประชาชน

นายมานิจ สุขสมจิตร : อย่างนี้ได้ไหมครับ งานที่อาจารย์นครินทร์เตรียมไว้เพื่อไม่ให้มัน เสียหายไป เพราะการสัมมนาหลังจากร่างรัฐธรรมนูญออกมาแล้วน่าจะเป็นการทำความเข้าใจกับประชาชน ในเรื่องร่างรัฐธรรมนูญอันนั้น เพราะจะเป็นประโยชน์แก่การลงประชามติ

ประธาน : ดึงไปเข้าสู่ประเด็นของท่านได้ไหม

นายมานิจ สุขสมจิตร : ปรับเลย

ประธาน : มันก็จะเป็นประโยชน์ ท่านนี่ก็ออกใหม่ มันคงสามารถดึงร่างรัฐธรรมนูญไป
เข้ากับเรื่องที่ท่านจะพูดได้

นายมานิจ สุขสมจิตร : คือท่านจะมาบอกว่าเรื่องเลือกตั้งมันไม่ตรงกับประชาธิปไตย
ไม่ตรงกับประเทศไหน ประเทศนี้ คงจะไม่ได้แล้ว น่าจะพูดว่านี่ร่างรัฐธรรมนูญออกมาอย่างนี้แล้ว
เพราะฉะนั้นโปรดเข้าใจว่าเป็นอย่างนี้ ๆ มันจะสอดคล้องกันไป

ประธาน : แต่ก็คงจะพูดได้เหมือนกันว่าที่อื่น ๆ เขาเป็นอย่างไร อะไรต่ออะไรอย่างนี้
แต่ว่าต้องถือร่างเป็นหลัก เชิญท่านประวิทย์ครับ

นายประวิทย์ ทองศรีนุ่น : ท่านประธานครับ กรอบเวลาที่ท่านประธานสรุปถูกแล้ว
เพื่อประโยชน์ของเราสะท้อนออกไป ที่คณะอนุกรรมการไปทำมาทั้งหลายทั้งปวง บางอันก็เป็นคำพูด
ผม ผม เป็นของเฉพาะตัวอยู่ อะไรอยู่ ถ้าเราส่งไปโดยไม่มีการวิเคราะห์สรุปเป็นภาพรวม เป็นองค์รวมของ
กรรมการมันหยาบครับ มันหยาบเกินไป มันไม่เหมาะว่าเราวิชาการ

ประธาน : ตรงนั้นครับ ตัดออกไปแล้วครับ

นายประวิทย์ ทองศรีนุ่น : ผมเคยพูดว่า ณ วันนี้ยากเสนอว่าคณะอนุกรรมการ
เอาผู้เชี่ยวชาญเฉพาะตั้งแต่วันพุธนี้ได้ ๒ - ๓ วัน ๔ วันนี่วิเคราะห์เป็นองค์รวม แล้วก็ส่งไป เพราะหลาย
อย่างใช้ได้ แต่หลายอย่างผมดูแล้วมันสับสน หมายความว่าเด็กทำวิทยานิพนธ์หรือเล็ก ๆ น้อย ๆ เพื่อให้มัน
เป็นระบบนี้ คณะที่มงานมีใหม่ครับ ของท่านสัก ๙ คน ๑๐ คนมานั่งวิเคราะห์ แล้วก็ที่ฝ่ายวิชาการทำมา
ทั้งหลายทั้งปวง แล้วเอาของที่เขารับฟังมาด้วย ผมดูแล้วว่าเข้าทำแต่ว่ากระจัดกระจายทำให้เป็นระบบ
เรื่องเดียวกันเสีย จะดีครับ

ประธาน : ก็คงจะอย่างที่ท่านเสนอ ก็คงจะต้องทำคณะอนุทั้ง ๒ ท่าน แต่สำหรับของ
ท่านข้อมูลสารสนเทศนั้นในขณะนี้ขอสรุปอย่างนี้ว่า เรื่องของการรับฟังความคิดเห็นประชาชนจากภาค
เท่าที่เขาสรุปมาส่งได้แล้ว ฉะนั้นก็จะขอส่งอันนั้นไปอันเดียว ส่วนบทความเราได้คุยกันแล้ว บทความ
ก็ส่งได้แล้ว ๒ บทความนี้ โดยสรุปอย่างที่ว่านี้ก็ส่งไปพร้อมกัน ส่งได้แล้วบทความ ๒ อันนั้น ส่วนผลของ
การสัมมนาบวกด้วยเรื่องของอาจารย์กิตติศักดิ์ ถ้าจะเสนอต่อไปขอไปปรับเสีย เร็ว ๆ นี้เราจะมาประชุมกัน
เพื่อผ่านอันนี้ เช่นเดียวกับของท่านวิจิตรในเรื่องของ พรบ. ประกอบพรรคการเมือง ๓ อัน ซึ่งความจริง
ส่วนใหญ่จะเกี่ยวกับร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ แต่บางส่วนของร่างที่ท่านมานิจพูดมันจะเกี่ยวกับตัว
ร่างรัฐธรรมนูญโดยตรง เพราะว่าอะไรที่ปล่อยไป ดีไม่ดีคนที่ออกกฎหมายจริง ๆ ไม่ใช่สภารัฐธรรมนูญ
คือ สนช. เขาจะไม่เอาด้วย ถ้าเราต้องการบังคับให้เอาด้วยต้องเขียนไว้ในรัฐธรรมนูญ ของท่านนครินทร์
คงไม่มีอะไรแล้ว แต่ว่าสำหรับที่จะเสนออาทิตย์นี้นะครับ ฉะนั้นขอผ่านไป

วิ. วิชาการ ตรวจสอบร่างรัฐธรรมนูญ และร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ
วันพุธที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๐

จีรภา ๑๑/๖

รองศาสตราจารย์นครินทร์ เมฆไตรรัตน์ : เรื่องสัมมนาที่เราตั้งใจจะทำต่อไป
ท่านประธานไม่เห็นด้วย ถ้าผมจะเดินหน้าไป คิดว่าถึงประมาณเดือนกรกฎาคม

ประธาน : อันนี้ขอความเห็นที่ประชุมดีกว่าครับ

รองศาสตราจารย์นครินทร์ เมฆไตรรัตน์ : ควรทำหรือไม่ควรทำ

ประธาน : ขอความเห็นที่ประชุมว่าอย่างไรครับ

นายประวิทย์ ทองศรีนุ่น : ปรับรูปแบบหน่อย ทำแต่ว่าปรับรูปแบบหน่อย ให้เข้ากับ
สถานการณ์ที่จะเป็นไปได้

นายมานิจ สุขสมจิตร : ท่านประธานครับ ผมคิดว่าน่าจะได้รับการปรับเพื่อให้เข้ากับ
สถานการณ์ นั่นก็คือว่าเมื่อร่างรัฐธรรมนูญเราออกมาแล้ว แต่ทางวิชาการก็อาจจะมีการสัมมนาเพื่อให้ทำ
ความเข้าใจกับผู้คนในเรื่องร่างรัฐธรรมนูญ แล้วผมอยากเรียนอย่างนั้นนะครับว่าคณะทำงานวิชาการของ
ท่านอาจารย์นครินทร์น่าจะมีส่วนอีกอันหนึ่งซึ่งจะช่วยเกื้อหนุนงานของร่างรัฐธรรมนูญได้ นั่นก็คือว่ามี
คณะกรรมการอีกคณะหนึ่งซึ่งเพิ่งตั้งจากสภาเพิ่งตั้งไป นั่นคือคณะกรรมการเผยแพร่ร่างรัฐธรรมนูญ

อันนี้คณะกรรมการภาคนั้นอาจจะขอความร่วมมือมาให้ช่วยทำสรุปเนื้อหาสาระในบางเรื่อง ซึ่งเป็นที่น่าสนใจ ในรัฐธรรมนูญนี้ในเชิงวิชาการ อาจจะช่วยย่อร่างรัฐธรรมนูญและทำความเข้าใจกับประชาชนเพื่อที่ คณะกรรมการเผยแพร่ร่างรัฐธรรมนูญนั้นจะได้เอาไปทำสื่ออีกทางหนึ่ง ขณะนี้กำลังมองหาอยู่ว่าจะได้ ใครมาช่วยในเรื่องนี้ ถ้าเผื่อสะดวกทำได้อาจจะเป็นเรื่องดี ถ้าไม่สะดวกอาจจะแนะนำใครต่อใครให้มาช่วยทำ ในเรื่องนี้ด้วยนะครับ เพราะว่าคณะกรรมการเผยแพร่ร่างรัฐธรรมนูญนั้นกำลังต้องการอย่างมากทีเดียว ว่าสาระของร่างรัฐธรรมนูญอันนี้จะไปเผยแพร่กับประชาชนก่อนที่จะมีการลงประชามติ คือคณะนั้นจะ ทำงานหลังจากร่างแรกออกมาแล้ว ก็จะเริ่มทำงานครับ

ประธาน : เชิญครับ

รองศาสตราจารย์นครินทร์ เมฆไตรรัตน์ : ขออีกเรื่องครับท่านประธาน คุณหมอบอกตอน ผมว่าการเขียนเอกสารวิชาการ ๑๐ เรื่อง ซึ่งตอนนี้อยู่ในกระบวนการ ๕ เรื่อง บางเรื่องเสร็จเข้ามาแล้ว บางเรื่องก็อยู่ในกระบวนการที่จะดูให้เรียบร้อย อนุกรรมการเราได้สัญญาที่จะให้เงินคนเขียนด้วย เพราะว่าคือไม่ใช่ให้มาพูดอย่างเดียว แล้วผมเชื่อว่าเอกสารที่ทำไม่ใช่เอกสารเด็ก ๆ ครับท่านอัครวิทย์ ผมคิดว่าเขาทำในระดับที่ผมเชื่อว่าไม่ถนัดนะครับ แม้กระทั่งผมอยู่ในมหาวิทยาลัยเรื่องหลายเรื่องต้องใช้ เวลาพอสมควร เช่น เรื่องวุฒิสภา เรื่องเลือกตั้งทำมาดีพอสมควร เพียงแต่ว่าเราส่งเข้ามาก่อน แล้วเลือกตั้ง ที่ส่งมาก็ปรับปรุงไปมากพอสมควร ไม่ใช่ส่งมารุ่นแรกแล้วก็ใช้เลย เราก็เชิญท่านมาคุย พบกับท่านอาจารย์ กิตติศักดิ์หลายรอบ เชิญไปรับประทานอาหารด้วย ทำอะไรต่าง ๆ เพราะฉะนั้นก็ต้องขออนุญาตที่ประชุม

ประธาน : ก็คงไม่มีปัญหา คงทำไปนะครับ แต่ว่าจังหวะมันอาจจะนั้นไปนิดหนึ่ง
เชิญท่านมานิจครับ

นายมานิจ สุขสมจิตร : ท่านประธานครับ เนื่องจากเวลาจำกัด ผมคิดว่าการที่จะหาคน มา Edit อีกทีหนึ่งคงจะกินเวลา ถ้าเผื่อทำอย่างนี้คือการ Endorse คณะอนุกรรมการคณะนี้เขา เห็นชอบด้วยแล้ว แล้วที่นี้เราเห็นชอบด้วยแล้ว แล้วก็ส่งไปบอก เขาเห็นชอบกับที่คนคนนี้ทำ แม้ว่าไม่ใช่ ถ้อยคำว่า ผมอย่างนั้น ผมอย่างนี้ ก็อย่าไปดูตรง ผม ดูเรื่องเนื้อหาสาระของมันที่เขาทำขึ้นมาจะได้ไหม

ประธาน : ตรงเมื่อสักครู่นี้ไปปรับได้นะครับ เชิญครับ

นางมาลินี สุขเวชชวรกิจ : ท่านประธานคะ ก่อนที่จะผลิตเอกสารออกมานี้เรามี Focus group นะคะ ซึ่งเป็นคณาจารย์มานั่งก่อน คุยกันก่อน รับประทานอาหารก่อน เอาจนกระทั่งได้ข้อสรุปแล้ว เราจึงให้อาจารย์ไปค้นเพิ่มเติมให้ลึกลงไปอีก แล้วก็เอามาเข้าประเด็น อันนี้เราได้พิจารณาแล้วให้ Incentive อาจารย์ไปหาเด็กนักศึกษา มาช่วยด้วย เคสละ ๔๐,๐๐๐ บาท เรียนให้ทราบคะ

ประธาน : เชิญครับ

นายวรพจน์ วงศ์สง่า : ท่านประธานครับ ผมคิดว่าเนื้อหาหมั้น โอ.เค. แต่ว่ารูปแบบซึ่งจะนำเสนอยังไม่เหมาะสมนัก ถ้าหากเห็นด้วยในเนื้อหา ผมคิดว่าคณะเราควรจะทำสรุปแต่ละเรื่อง ๆ แบบปะหน้า แล้วส่วนเอกสารนี้เป็น Reference สำหรับที่จะอ้างอิง

ประธาน : หมายถึงอันไหน ขอโทษที่ครับ

นายวรพจน์ วงศ์สง่า : ทั้ง ๒ เรื่อง อย่างระบบการเลือกตั้งแล้วก็เรื่องวุฒิสภา

ประธาน : ยังส่งไม่ได้หรือครับ

รองศาสตราจารย์นครินทร์ เมฆไตรรัตน์ : ผมว่าส่งดีกว่า ส่งอย่างที่ประธานตัดสินเมื่อสักครู่ท่านพูดว่าเอกสารนี้เราพิจารณาแล้วมีประโยชน์ ประโยคที่ท่านประธานพูดสักครู่นี้ ผมว่าใช้แบบนี้ดีกว่า

นายวรพจน์ วงศ์สง่า : ถ้าอย่างนั้นผมขอความกรุณาท่านประธานทำหนังสือปะหน้ามา

ประธาน : มีครับ มีหนังสือปะหน้าแนบ ก็อย่างที่ผมเรียนเมื่อสักครู่ว่าจะออกไปในรูปที่ว่า อย่างของท่านสวัสดิ์ ประธานคณะกรรมการร่างส่งเอกสารประกอบบทความของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งไปให้สภาร่างรัฐธรรมนูญ ท่านประธานเรานี้ะครับ ว่าพิจารณาแล้วเห็นว่าบทความนี้มีสาระประโยชน์ คือคณะกรรมการนี้อาจจะบรรยายว่าให้ใครทำมาแล้วก็เห็นว่ามีประโยชน์ น่าจะเป็นประโยชน์แก่การร่างรัฐธรรมนูญอะไรพวกนี้ จึงเสนอมาเพื่อประกอบการพิจารณา เท่านั้นเองเราไม่ว่าอะไร อาจจะเป็นประโยชน์ เรื่องของท่านก็คงจบอย่างที่ว่า เดี่ยวค่อยว่ากันว่าประชุมคราวหน้าเมื่อไร กรณีนี้ขอท่านเถอะครับว่า สำหรับท่านขณะนี้ท่านเสนอผลการพิจารณาของพระราชบัญญัติ ๒ ฉบับคือพระราชบัญญัติปัจจุบันที่ว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้งกับพรรคการเมือง สองอันนี้เราจะเสนอไปได้ไหม เอกสารที่ประกอบผมเห็นแล้ว ผมก็อ่านคร่าว ๆ แล้ว ท่านเห็นอย่างไรครับ

ร้อยตรี วิจิตร อยู่สุภาพ : กราบเรียนท่านประธานครับ คณะอนุกรรมการได้พิจารณาโดยรอบคอบเกี่ยวกับพระราชบัญญัติที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันและถูกยกเลิกไป ก็คือเกี่ยวกับเรื่องพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง กับคณะกรรมการการเลือกตั้ง ซึ่งได้ทำข้อสังเกตเสร็จแล้ว แล้วบางมาตราต้องไปบัญญัติอยู่ในรัฐธรรมนูญ เป็นต้นว่า การจัดสำนักงานเลขาธิการให้ขึ้นต่อประธาน แต่ว่าขณะเดียวกันก็มีอยู่ในกฎหมายที่ว่า ให้ออกพระราชบัญญัติรองรับนะครับ ก็มีปัญหาเพราะฉะนั้นเมื่อเทียบกับองค์กฤษฎีกาอื่น เช่น ศาลรัฐธรรมนูญ ก็จะมีบรรจุอยู่ในรัฐธรรมนูญเลย ระบุไปเลยว่า ให้มีสำนักงานซึ่งเป็นหน่วยงานธุรการสนับสนุน ก็จะเป็นประโยชน์ในการทำงานไม่ก้ำก๋ายกันหรือประเด็นว่าด้วยอำนาจหน้าที่ของ กกต. ซึ่งระบุทั้งในรัฐธรรมนูญและกฏหมายประกอบรัฐธรรมนูญก็ควรกำหนดให้ชัดเจนในเรื่องอำนาจหน้าที่ของ กกต. ในเรื่องการสืบสวน สอบสวน และประเด็นที่เกี่ยวกับอำนาจ กกต. ในการให้ใบเหลืองใบแดง ก็พูดกันมากกว่ารัฐธรรมนูญควรจะกำหนดจำกัดอำนาจ กกต.

ในการให้ใบเหลืองใบแดงเฉพาะเมื่อก่อนประกาศผลการเลือกตั้ง หลังจากนั้นจึงไปสู่ระบบของศาลเมื่อหลังเลือกตั้ง ก็เป็นเรื่องเกี่ยวพันที่จะต้องพิจารณาให้ทันในรัฐธรรมนูญฉบับนี้ เพราะฉะนั้นทั้งสองอันที่คณะกรรมการได้นำเสนอคณะกรรมการแล้วก็มีคุณสมบัติในส่วนที่จะพิจารณาให้สภาร่างรัฐธรรมนูญนี้ที่มีหน้าที่ในการปรับปรุงร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญทั้ง ๒ ฉบับนั้น ไปเพื่อประกอบแนวทางในการพิจารณาได้ครับ

ประธาน : ผมคิดว่าคงจะส่งไปให้เขาประกอบการพิจารณาได้ครับ

ร้อยตรี วิจิตร อยู่สุภาพ : ท่านครับ มีอยู่อันหนึ่งที่ทำได้แล้วก็คณะกรรมการได้ไปประชุมสัมมนาผู้ที่เกี่ยวข้องเมื่อวันที่ ๓ พฤษภาคมนี้ครับ แล้วก็ได้ทอดแบบสอบถามไปก็ได้มาประมาณ ๙๐ เปอร์เซนต์ แล้วก็ป็นประโยชน์ ทางคณะกรรมการก็ได้ทำการสังเคราะห์แล้ว ตามเปอร์เซนต์ความเห็นต่าง ๆ อันนี้ก็ป็นสมบรูณ์แล้วที่สามารถนำเสนอนำวันนั้นแล้วครับ สรุปผลการวิเคราะห์แบบสอบถามการสัมมนา พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญทั้ง ๓ ฉบับ ว่าควรเป็นอย่างไร อันนี้โดยสอบถามความเห็นที่นำเสนอท่านวันนี้นะครับ คุณสโรชาเอาให้ท่านประธานอีกอัน แบบสอบถามอันนี้เป็นภาคประชาชนและนักการเมืองที่เข้ามามีส่วนร่วมประชุมสัมมนาเมื่อวันที่ ๓ พฤษภาคม ที่โรงแรมรามารการ์เด็นส์ แล้วหลังจากนั้นก็ได้อาถอดเทปแล้วก็เอามาสังเคราะห์ในประเด็นต่าง ๆ ว่าผู้เข้าร่วมประชุมสัมมนานั้นได้ให้ความคิดเห็นอย่างไร มีเปอร์เซนต์อย่างไร อะไรนะครับ ในกฎหมายทั้ง ๓ ฉบับ อันนี้ก็ครบถ้วนสามารถที่จะนำเสนอได้แล้วครับ

ประธาน : ทางฝ่ายเลขานุการจับใจความได้นะ เชิญท่านมานิจครับ

นายมานิจ สุขสมจิตร : ผมมีนิดเดียวครับท่านประธาน เนื่องจากเอกสารของเรามีมาก นะครับ เอกสารที่ออกไปจากเราน่าจะมีหมายเลขออกไปหน่อยหนึ่ง เพื่อสะดวกในการที่จะอ้างอิง พวกเราจะพูดกันเองด้วย แล้วเราตามไปดูด้วย น่าจะอยู่ตรงท้ายว่า เอกสารของคณะกรรมการคณะนี้ หมายเลข น่าจะแบ่งเป็น ๓ กลุ่ม กลุ่มวิชาการ กลุ่มตรวจสอบร่างรัฐธรรมนูญ กลุ่มตรวจสอบร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ

ประธาน : ก็ได้ จะใช้หมายเลขคนละหมายเลขหรือ

นายมานิจ สุขสมจิตร : อาจจะเป็น ๑ ๑/๑ ๑/๒ ๑/๓ หรือ ๒/๑ ๒/๓ ๒/๓ ๓/๑ ๓/๒ ไป

ประธาน : ฝ่ายเลขานุการเห็นอย่างไร ทำได้ไหมครับ

นายอรุณ ลายผ่องแผ้ว : เห็นด้วยครับ

ประธาน : คือต่อไปนี้เราจะนำเสนอไปเลย เสนออย่างที่ผมเรียน ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ และสำเนาให้ประธานคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ แล้วก็เอกสารนั้นด้วย คราวนี้ระบบ

วิ. วิชาการ ตรวจร่างรัฐธรรมนูญ และร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ
วันพุธที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๐

หทัยกาญจน์ ๑๒/๔

สัดส่วนไม่เป็นไร เพราะระบบสัดส่วนก็จะมีเอกสารไป ก็อย่างที่ผมเรียนไว้ว่าอยากจะขอแยกหนังสือนำเสนอ
เรื่องของการตรวจร่างไปฉบับหนึ่ง กำลังคิดอยู่ในใจว่า ๒ ท่านนี้จะรวมกันใหม่ รวมกันได้ไหม

ร้อยตรี วิจิตร อยู่สุภาพ : ถ้าแยกผู้รับจะไม่สับสน

นายมานิจ สุขสมจิตร : แยกไปแล้วใส่หมายเลข

ประธาน : หมายเลขใช่ แต่ว่าหนังสือนำเสนอ ถึงประธานสภาคนเดียวกัน จากประธาน

คณะกรรมการเดียวกัน ทำไมหลายฉบับ สำหรับอนุกรรมการตรวจร่างรัฐธรรมนูญไม่เป็นไร
แยกออกไป หรือไม่ก็ลงคนละวันที่

นายมานิจ สุขสมจิตร : หนังสือนำเสนอท่านก็บอกว่า สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑.

ประธาน : เข้าใจ เห็นอย่างไร

นายอรุณ ลายผ่องแผ้ว : ผมว่าน่าจะรวม

ประธาน : ตรงอนุกรรมการตรวจร่างรัฐธรรมนูญนี้รวมไม่ได้ อนุกรรมการตรวจร่าง
รัฐธรรมนูญไม่ควรจะรวม ควรจะแยกไปเลย แต่ว่า ๒ อันนี้เขารวมได้ เอกสารของ ๒ คน ๒ คณะนี้ แต่ว่า
เวลาบรรยายคุณต้องบรรยายให้ดี เพราะว่าเอกสารของท่านจะส่งไปในเรื่องของบทความ ๒ อัน ต้องเขียน
ให้ดีแนวที่ว่า ของท่านนี้ไม่ใช่บทความ ของท่านนี้ก็มิวิเคราะห์ด้วยก็อาจจะต้องเขียนเหมือนกัน เพราะของ
ท่านขึ้นแรกก็มีการวิเคราะห์ประมวลความคิดเห็น แล้วกับบทความ ๒ อัน ของท่านนี้ก็สรุปผลการสัมมนา
ของพระราชบัญญัติปัจจุบัน พระราชบัญญัติเกี่ยวกับพรรคการเมืองกับการเลือกตั้งปัจจุบันเพื่อประกอบ
ในการพิจารณาของการร่างใหม่ แล้วก็ขณะเดียวกันท่านมีผลการวิเคราะห์ของการสอบถามการสัมมนา
ฉะนั้นคุณต้องสรุปความเป็นมาให้เข้าใจ จะอยู่ในฉบับเดียวกันก็ได้ แต่ว่าไม่เกี่ยวกับเรื่องของตรวจร่าง
รัฐธรรมนูญ อันนั้นแยกไปเลย โอ.เค. ครับ

ร้อยตรี วิจิตร อยู่สุภาพ : สำหรับกฎหมายฉบับที่ ๓ คือ กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ
ว่าด้วยการเลือกตั้ง สส. สว. นั้น วันนี้บ่ายก็จะประชุมอีก ก็คิดว่าวันนี้จะเสร็จ แล้วก่อนสิ้นเดือนนี้ก็จะ
เรียบร้อย ฉบับนี้

ประธาน : อันนั้นท่านอาจจะยาก เพราะว่าผลจะเป็นอย่างไร เลือกตั้งอย่างไร อะไรต่อ
อะไรมันไม่เนิ่ง

ร้อยตรี วิจิตร อยู่สุภาพ : คือเราวิเคราะห์สภาพปัญหาที่ผ่านมาส่งไปให้เขาประกอบ

ประธาน : โอ.เค. ไม่มีปัญหา ก็เรียนว่าสิ่งที่ท่านค้างอยู่ทั้ง ๒ คณะนี้นะครับ

ตรงสรุปผลการพิจารณาที่ผ่านมาของท่านด้วยนะครับ แล้วก็อะไรที่ค้างค้างอยู่ เพื่อประโยชน์ในการที่เรา
เรียนกันแล้ว คงจะต้องอย่างที่ว่านะครับ ผมขอลงนามในหนังสือส่งให้สภาในวันที่ ๑ อย่างช้าที่สุด ฉะนั้น
เราคงจะต้องมาประชุมเรื่องนี้กันอีกครั้งหนึ่งในคราวหน้า ซึ่งอยากจะเรียนว่า อาทิตย์หน้าจะมีวันที่ ๒๘

วิ. วิชาการ ตรวจสอบร่างรัฐธรรมนูญ และร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ
วันพุธที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๐

หทัยกาญจน์ ๑๒/๕

วันที่ ๒๙ วันที่ ๓๐ เท่านั้นเอง ซึ่งถ้าวันวันที่ ๒๙ ก็จะไปสำหรับท่าน วันที่ ๓๐ ไหวไหมครับ แต่ว่าทั้งหมดนี้จะมีประชุมคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญหมดนะครับ ฉะนั้นก็ต้องเป็น ๐๘.๓๐ นาฬิกา ๑ ชั่วโมงจะทันไหมครับ แต่ความจริงถ้าท่านทำสรุปสั้น ๆ มาดูกันก็คงจะไหว เพราะไม่มีอะไรแล้ว ตรวจสอบร่างรัฐธรรมนูญก็ไม่มีแล้ว วันที่ ๓๐ ไหวไหมครับ ถ้าเซ็นหนังสือออกได้เลยผมก็เซ็น ขอเป็นวันพุธที่ ๓๐ พฤษภาคม เวลา ๐๘.๓๐ นาฬิกา ช่วยแจ้งท่านกรรมการที่ไม่ได้มาด้วย ต้องรบกวนท่านประธานครับ ผมเรียนอีกทีว่า เราคงไม่ประชุมอีกจนกระทั่งวันที่ ๙ มิถุนายนที่เรานัดกัน ต้องรบกวนวันเสาร์ที่เรียนเมื่อสักครู่นี้ เวลา ๐๘.๓๐ นาฬิกา ที่เราทำมานี้เราไม่เคยทำตามมติเดิมเลยที่บอกว่าประชุมวันศุกร์ ฉะนั้นขอเปลี่ยนมติของที่ประชุมว่า เราถือว่าการประชุมของเราจะกำหนดในวันนัดประชุม สสร. เวลา ๐๘.๓๐ นาฬิกา เป็นหลัก แล้วก็วันแต่จะมีเหตุที่จะทำให้ประชุมวันอื่น ส่วนวันศุกร์นั้นเลิกไปเลย ไม่อย่างนั้นกลายเป็นเรานัดวันประชุมแล้วไม่เคยประชุมเลย ท่านอื่นมีปัญหาอะไรไหมครับที่จะยกขึ้นมาพูดในวันนี้เชิญท่าน

นายประวิทย์ ทองศรีนุ่น : ผมฝากนิดเดียว ฝากท่านเรื่องพรรคการเมือง คือที่ประชุมโรงแรมรามารการ์เดินส์แล้วก็ท่านสรุป ฟัง ๆ ดูแล้วก็เห็นความเห็นของพรรคการเมือง นักการเมืองเป็นเรื่องใหญ่ ๒ ประเด็นที่ผมขอฝากให้ช่วยวิเคราะห์

ประเด็นที่ ๑ เรื่องเวลา เวลาที่รายงานผลประจำปี บอกว่าภายในเดือนมีนาคม แต่เขาต่อไป ๑๘๐ วัน คือผลประโยชน์ของพรรคการเมือง ไม่ใช่ผลประโยชน์ของประชาชน อันนี้ครับ เพราะเขาบอกล่วงหน้าแล้ว ๑ ปี คุณต้องส่ง แล้วเลื่อนไปอีกทำไม เรื่องที่ ๑

ประเด็นที่ ๒ ถ้าพรรคการเมืองทำผิด บอกว่าให้ปลดกรรมการบริหารพรรค อะไรต่อมิอะไร ซึ่งความจริงการปลดมันสับเปลี่ยนกันได้ครับ ปลดคนนี้แล้วเอาพี่เข้าไป อะไรเข้าไป ผลทำที่สุดจะเสียฝาก ๒ ประเด็นครับ

นายมานิจ สุขสมจิตร : ไม่ต้องกลัวหรอกครับ รัฐธรรมนูญจะเขียนว่า พรรคการเมืองไหนถูกยุบแล้วห้ามผู้ดำรงตำแหน่งกรรมการบริหารพรรคมาสมัครภายในห้าปี

ประธาน : เราก็คงไม่มีอะไรสำหรับวันนี้ครับ มีข่าวหนึ่ง อย่าเพิ่งรีบกลับครับ มีอาหารกลางวันเลี้ยงหน้าห้องประชุม ตอนนี้เที่ยงตรงอย่าไปปรับปรุที่อื่นเลย

นายวัชรา หงส์ประภัสสร : วันที่ ๙ เวลาอะไร

ประธาน : เวลา ๐๘.๓๐ นาฬิกา เพราะว่าเวลา ๐๘.๓๐ นาฬิกา คณะอนุกรรมการเขาจะมาทำหน้าที่ก่อน เราก็มา ๐๘.๓๐ นาฬิกา เชิญครับ

รองศาสตราจารย์นครินทร์ เมฆไตรรัตน์ : เพราะว่าผมมีงานค้างอยู่ สัมมนาอีก ๓ ครั้ง ท่านประธานคิดว่าเราดำเนินการต่อไปไหมครับ

วิ. วิชาการ ตรวจสอบร่างรัฐธรรมนูญ และร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ
วันพุธที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๐

หทัยกาญจน์ ๑๒/๖

ประธาน : ก็น่าจะทำ แต่ว่าท่านสามารถปรับรูปแบบได้นิดหน่อยนะครับ ให้สอดคล้อง
กับที่ ๒ - ๓ ท่านได้พูดมาก็จะเป็นการดี แต่ถ้าปรับไม่ได้ก็ช่วยไม่ได้นะ ผมขอปิดประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๒.๐๐ นาฬิกา

กลุ่มงานชวเลข ๑

สำนักรายงานการประชุมและชวเลข